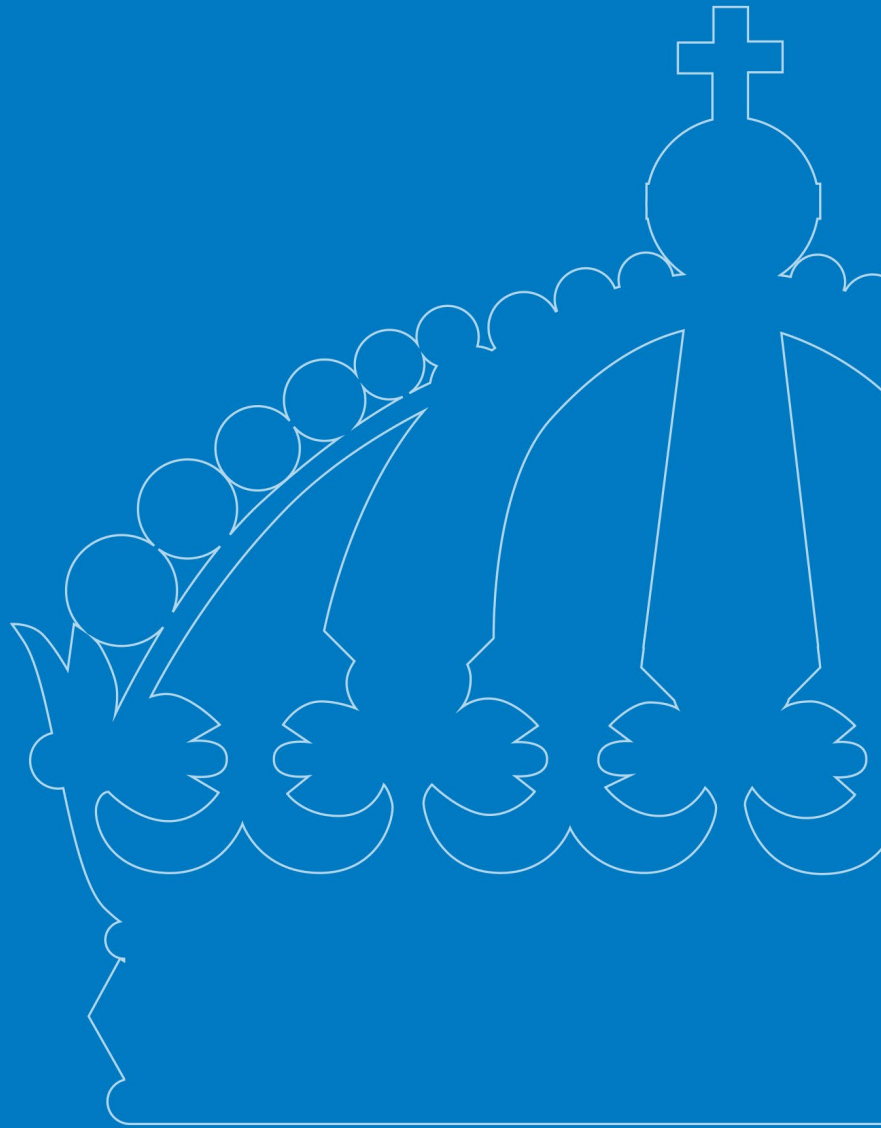

Naturvärdesinventering av skogliga värdetrakter i Jämtlands län 2021–2022

UTGIVEN AV: Länsstyrelsen Jämtlands län, 2023

FÖRFATTARE: Linda Johannesson, Jesper Wadstein

FOTO OMSLAG: Getberget vid Stor-Hällvattnet, Strömsunds kommun

LÖPNUMMER: 2023:14

DIARIENUMMER: 511-172-2024

PUBLIKATIONEN KAN LADDAS NER FRÅN VÅR HEMSIDA: www.lansstyrelsen.se/jamtland

Innehåll

INLEDNING	7
Bakgrund.....	7
Syfte	7
METOD.....	9
Urval av områden	9
Inventeringsmetodik.....	10
RESULTAT	12
Sammanfattning av inventeringsresultat	12
Områdesbeskrivningar.....	13
Tåsjöbergets värdetrakt.....	14
<i>Lomtjärnberget 83 ha.....</i>	<i>15</i>
<i>Pärmyrflon 80 ha, ...</i>	<i>17</i>
<i>Bräntkullen 47 ha, ...</i>	<i>19</i>
<i>Bräntkullmyran 116 ha.....</i>	<i>20</i>
<i>Bräntkullens östsluttning 9 ha.....</i>	<i>21</i>
<i>Förelhålmmyran 90 ha.....</i>	<i>22</i>
<i>Brattbäcken 75 ha.....</i>	<i>23</i>
<i>Flaskmyran-Tåsjöberget 1 010 ha.....</i>	<i>24</i>
<i>Toskmyran 11 ha.....</i>	<i>25</i>
<i>Laxmyrbäcken 46 ha.....</i>	<i>26</i>
<i>Västermyran 45 ha.....</i>	<i>27</i>
<i>Kojmyran 204 ha .....</i>	<i>28</i>
<i>Stortjärnbacken 170 ha.....</i>	<i>29</i>
<i>Prästtjärnen 434 ha.....</i>	<i>30</i>
<i>Tåsjö kapelljord 16 ha.....</i>	<i>31</i>
<i>Rönnerberget 57 ha.....</i>	<i>32</i>
<i>Kyrktåsjö 34 ha.....</i>	<i>33</i>
<i>Tåsjöbergets sydbranter 32 ha.....</i>	<i>34</i>
<i>Hansbäcken 40 ha.....</i>	<i>36</i>

<i>Stegabacken 17 ha</i>	38
Sprötbergets värdetrakt	40
<i>Getberget 27 ha,</i>	41
<i>Flärkberget 20 ha</i>	42
<i>Hällvattenån 19 ha</i>	43
<i>Sprötberget 53 ha</i>	44
<i>Lilltjärnen-Stortjärnberget 101 ha</i>	45
<i>Nagasjöhöjden 79 ha</i>	47
<i>Stordalsbergsbranten 67 ha</i>	49
<i>Björnberget 122 ha</i>	51
Bollsbergets värdetrakt	52
<i>Grönberget 72 ha</i>	53
<i>Norstjärnen</i>	55
<i>Västerstvattenberget 18 ha</i>	57
<i>Mjövattenberget V 29 ha</i>	58
<i>Mjövattenberget Ö 34 ha</i>	60
Ammeråns värdetrakt	62
<i>Böjbrännan, Dalaroslokarna, Nymyrbrännan 136 ha</i>	63
<i>Dissflon 45 ha</i>	65
<i>Baksjön 55 ha</i>	66
<i>Norbergsbodarna 61 ha</i>	67
<i>Norbergsknulen 196 ha</i>	69
<i>Grundflyberget 27 ha</i>	71
<i>Fyråsberget 107 ha</i>	73
<i>Trolltjärnen 4,4 ha</i>	75
<i>Stenkvistkojan 75 ha</i>	76
<i>Aspnäset 26 ha,</i>	78
<i>Hovdeforsen-Flyn 27 ha</i>	80
<i>Flybodarna 19 ha</i>	82
<i>Storberget 46 ha</i>	84
<i>Långstrandberget 78+39 ha</i>	86

<i>Bjässforshöjden 60 ha</i>	89
<i>Mellantjärnen 51 ha,</i>	90
<i>Fågelleksmyran 34 ha</i>	92
<i>Valvåsen-Vackerdrolen 14 ha</i>	94
<i>Bäckedalen 10 ha</i>	96
<i>Bäckedalsbäcken 14 ha</i>	97
<i>Tångarna 94 ha</i>	99
<i>Predikstolen 12 ha</i>	100
<i>Höksberget 36 ha</i>	101
<i>Björndalen 8,5 ha</i>	102
<i>Släthällorna 14 ha</i>	103
<i>Båthusmon 6,8 ha</i>	105
<i>Norrknulen 9,7 ha</i>	106
<i>N Väster-Storberget 28,3 ha</i>	107
<i>Nybränttjärnen 28 ha</i>	108
<i>Skarflon 21 ha,</i>	110
<i>Norr Selsviken 11 ha</i>	111
<i>Selsviken 13 ha</i>	112
<i>Lillflon-Granåsbäcken 17 ha</i>	113
<i>Vårvsberget 86 ha</i>	115
<i>Sotbodberget 123 ha</i>	117
Snedmyrans värdetrakt	119
<i>Aspmyran 90 ha</i>	120
<i>Halbodarna 226 ha</i>	122
<i>Grubbergetjärnen 8,5 ha</i>	124
<i>Svarttjärnberget 49 ha</i>	125
<i>Dansarbacken 24 ha</i>	126
Gillerån (utanför värdetrakt)	127
<i>Högforsen, Gillerån 44 ha</i>	127
Värkallhöjden	129
<i>Hundtjärnåsen 31 ha</i>	130

Skalleberget 34 ha	131
Dårdimyrberget 47 ha	133
Övsjöberget 60 ha , Mittkoordinat N.....	135
Gimdalen	137
Kullan & S Stortjärnbäcken 141 ha	138
Svedjeberget 144 ha	140
Hucksjöforsen-Getingforsen 358 ha	142
Våtflobäcken 20 ha	144
Kyrkkilens värdetrakt	145
Pånberget 31 ha	146
Näktesbergens värdetrakt	147
Norra Näktesbergen 201 ha	148
Mittersta Näktesbergen 126 ha	150
Södra näktesbergen 155 ha	152
Kläppsjön 19 ha	154
Trätmyrbäcken 34 ha	156
Artlista.....	158

INLEDNING

Bakgrund

Länsstyrelsen har det övergripande ansvaret för att bevara värdefulla delar av Jämtlands natur¹. En av grundförutsättningarna för skyddsarbetet är de mål för miljö kvaliteten i Sverige som riksdagen har antagit². Miljö kvalitetsmålen innebär bland annat ett utökat skydd av skog, mark och vatten. En del i Länsstyrelsens arbete innebär att ta fram kunskapsunderlag som stöd för urval och prioritering av naturområden lämpliga för skydd och andra bevarandeåtgärder. Sverige har länge haft en tydlig ambition att skyddsvärda skogar ska bevaras.

Förekomsten av sammanhängande områden med höga naturvärden samt förbindelser dem emellan, så kallad en grön infrastruktur, är avgörande för att den biologiska mångfalden ska bevaras samt att hotade arter ska kunna spridas mellan olika värdefulla livsmiljöer.³

En effektiv naturvård bygger på kännedom om var i landskapet områden med höga naturvärden är lokaliserade. Detta för att främja en hållbar utveckling som innebär att nuvarande och kommande generationer tillförsäkras en hälsosam och god miljö. Enligt miljöbalkens portalparagraf bygger en sådan utveckling på insikten att naturen har ett skyddsvärde och att människans rätt att förändra och bruka naturen är förenad med ett ansvar för att förvalta naturen väl.

En värdetrakt definieras som ett landskapsavsnitt med särskilt höga ekologiska bevarandevärden och med en högre täthet av områden med höga naturvärden jämfört med omgivande landskap. Inom arbetet med områdesskydd och grön Infrastruktur i samarbete med Skogsstyrelsen har 54 värdetrakter pekats ut i Jämtlands län.

Under åren 2021-2022 beviljades Länsstyrelsen i Jämtlands län bidrag från Naturvårdsverket för att göra naturvärdesinventeringar av ett antal värdetrakter där länsstyrelsen har begränsad kännedom om eventuella naturvärden, med syftet att Länsstyrelsen ska kunna fokusera skydd av värdefulla skogar och uppmuntra till frivilligt skydd, där det medför störst naturvårdsnytta.

Syfte

- Utöka kunskapen om naturvärden i värdetrakter
- Sammanställa och tillhandahålla ett underlag för arbetet med bevarande av värdefull natur
- Underlag för markägaren vid framtagande av skogsbruksplaner

---

1 Förordning (1998:1252) om områdesskydd enligt miljöbalken m.m

2 Prop. 1997/98:145. Svenska miljömål – miljöpolitik för ett hållbart Sverige.

3 Länsstyrelsen 2020. Handlingsplan 2020 – så når vi miljömålen i Jämtlands län. 2020:17

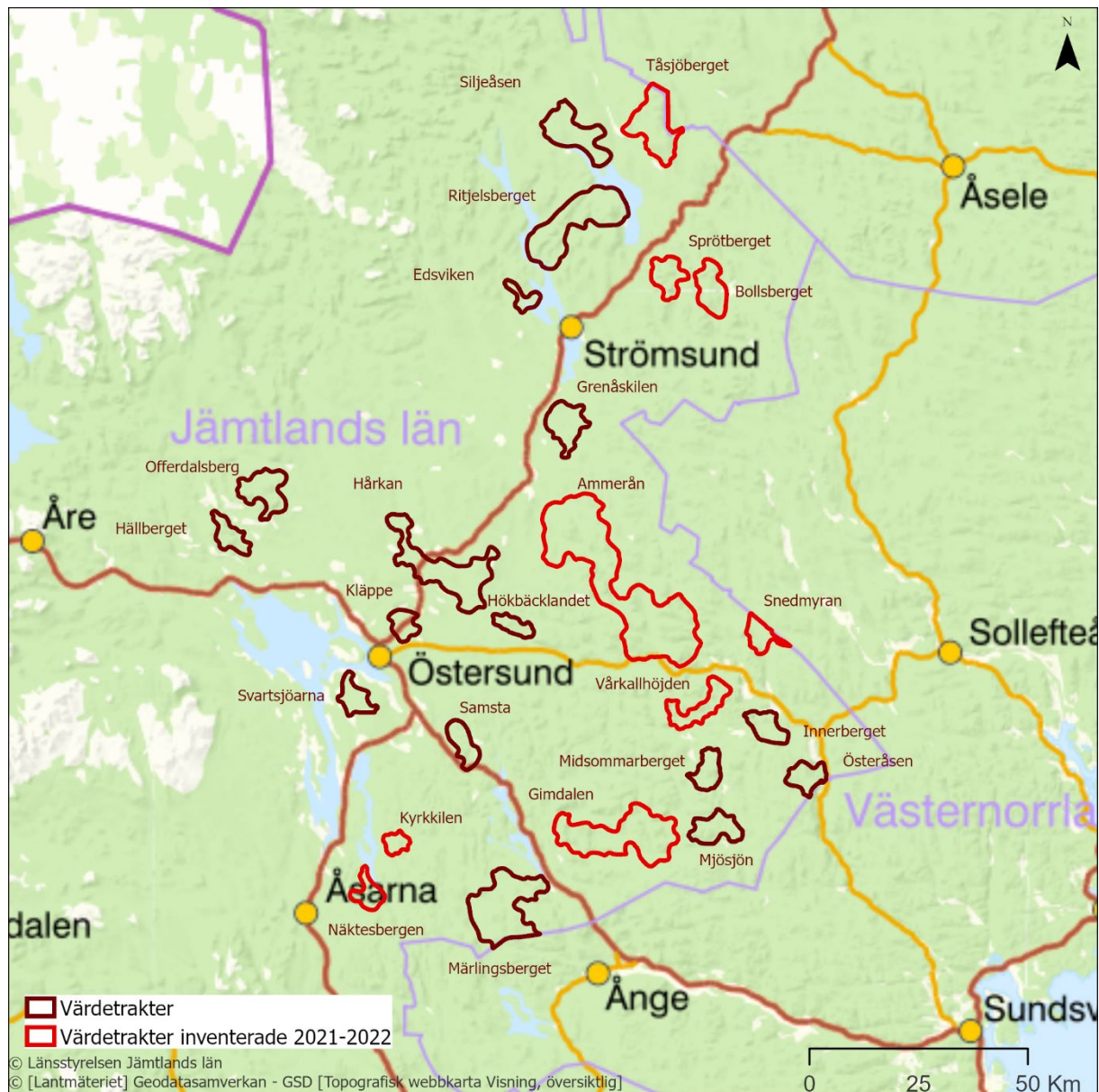

METOD

Urval av områden

Totalt har 27 värdeetrakter nedanför den fjällnära gränsen, i östra delen av Jämtlands län beaktats vid urvalet av inventeringsobjekt. Länsstyrelsen har prioriterat att besöka stora värdeetrakter där kunskapen om naturvärden är låg och där det kan finnas en hög förekomst av prioriterade skogstyper. Nio värdeetrakter valdes ut för fältbesök 2021-2022. (figur 2)

Figur 2 Nio värdeetrakter besöktes i fält 2021-2022 (röd linje)

Inventeringsområden inom värdeetrakterna ritades ut utifrån Metrias kartering av potentiella kontinuitetsskogar och med hjälp av befintlig kunskap som redan finns hos Länsstyrelsen

Jämtland.^{4,5} Inventeringsområdena har omfattat skogsmiljöer utan formellt skydd. Kunskapsunderlag från skogsbolagens nyckelbiotoper, Skogsstyrelsens nyckelbiotoper, ortofoton, historiska kartor och skogliga grunddata har inhämtats för att justera inventeringsområdena.

Inventeringsmetodik

Inventeringen har skett på samma sätt och med samma metodik som Länsstyrelsen normalt tillämpar vid inventering av värdefulla skogar⁶. Inventeringarna har genomförts översiktligt med målsättningen att kunna beskriva områdenas övergripande karaktär och identifiera naturvärden. För att beskriva och bedöma områden har Naturvårdsverkets modell för funktionsindelning använts, vilket innebär att skogen har delats in i olika värdeklasser⁶.

Indelningen har gjorts utifrån:

- Skogsbiologisk värdekärna – skog som redan idag har höga naturvärden,
  - V1, Värdekärna med mycket höga naturvärden,
  - V2, Värdekärna med höga naturvärden,
- Utvecklingsmark – skog som har goda förutsättningar att inom en nära framtid utveckla höga naturvärden,
  - U1, Utvecklingsmark, förväntas kunna uppnå värdeklass om 10-20 år,
  - U2, Utvecklingsmark, förväntas kunna uppnå värdeklass om 50 år,
  - U3, Utvecklingsmark, förväntas kunna uppnå värdeklass om 100 år,
- Arronderingsmark – skogsmark utan särskilda naturvärden.⁵

Metodiken för avgränsning och beskrivning har baserat sig på Naturvårdsverkets vägledning⁶. Avgränsningar har gjorts för att andelen värdekärna i respektive område ska bli så hög som möjligt. Det innebär att skogar utan naturvärden har exkluderats när så har varit möjligt. I de fall det krävs för att långsiktigt bevara områdets värden kan upp till 30 % av området bestå av annat än värdekärna, dvs utvecklingsmark, skyddszon eller arronderingsmark.

Ingen av värdetrakterna har inventerats fullständigt, utan inventeringar har fokuserat på ett urval av inventeringsområden, inom några av de högst prioriterade värdetrakterna.

Artfynd från inventeringarna har rapporterats till artportalen.

---

4 Ahlkrona, E., Giljam, C., Wennberg, S., 2017. Kartering av kontinuitetsskog i boreal region. Metria AB på uppdrag av Naturvårdsverket.

5 Metria, 2019. Preciserad kartering av kontinuitetsskog i Jämtlands län. Metria AB på uppdrag av Naturvårdsverket

6 Naturvårdsverket (2008). Planering av naturreservat – vägledning för beskrivning, indelning och avgränsning. Rapport 5788.

RESULTAT

Sammanfattning av inventeringsresultat

Denna rapport beskriver områden med höga och mycket höga naturvärden i ett urval av länets värdetrakter för Skog. Inventering har skett i följande kommuner: Strömsund, Ragunda, Bräcke och Berg, i värdetrakterna: Tåsjöberget: Sprötberget, Bollsberget, Ammerån, Snedmyran, Vårkallhöjden, Gimdalen, Kyrkkilen och Näktesbergen (figur 2.).

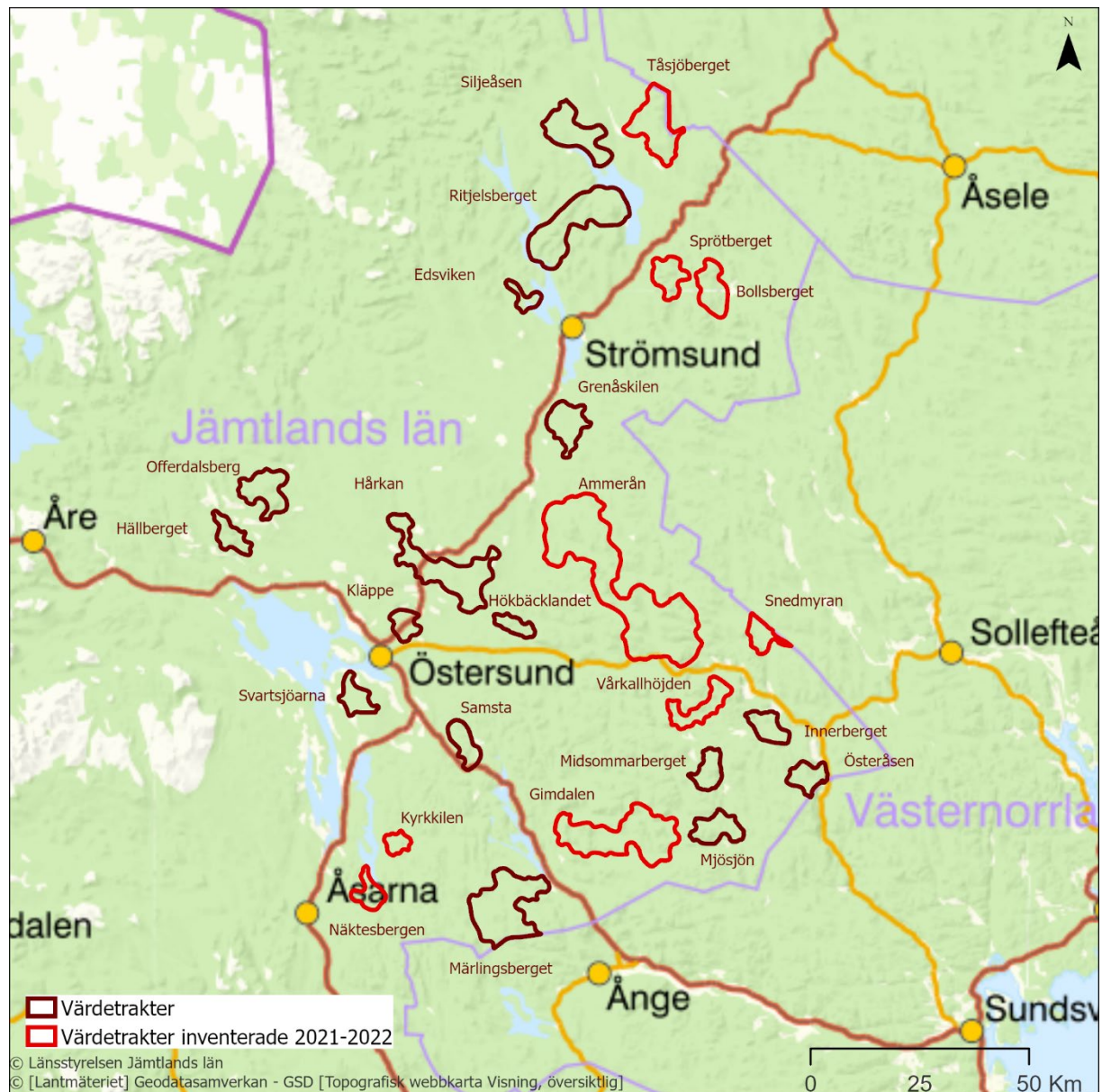
Totalt har 14 433 hektar naturvärdesinventerats varav 10 943 hektar klassats som värdekärna och av denna yta har 4 324 hektar mycket höga naturvärden och 6 619 hektar höga naturvärden. Inventeringen har även identifierat 3 316 hektar utvecklingsmark och 175 hektar mark utan särskilda värden/arronderingsmark. (tabell 2)

Resultaten visar att en hög andel (75%) av de besökta områdena i värdetrakterna har höga naturvärden. I flera av värdetrakterna där kunskapen tidigare var låg besöktes merparten av den potentiella kontinuitetsskogen tex. vid Tåsjöberget, Sprötberget, Bollsberget Snedmyran, och Kyrkkilen. I Tåsjöbergets värdetrakt så hade 90% av de besökta skogarna höga naturvärden, i Sprötberget 91%, Bollsberget 55%, Snedmyran 72% och Kyrkkilen 17%. I de övriga värdetrakterna har lägre andel av de potentiella kontinuitetsskogarna fältbesökts. Inventeringarna antyder att flera av de besökta värdetrakterna som Länsstyrelsen tidigare hade en låg kunskap om har mycket höga naturvärden på landskapsnivå.

Totalt har 8 365 artobservationer av 239 arter gjorts. Av dessa har 3 arter rödlistekategorin *Starkt hotad* (EN), 43 arter kategorin *Sårbar* (VU) och 75 arter kategorin *Nära hotad* (NT). 76 arter är med i listan över Skogsstyrelsens signalarter, medan övriga 149 arter som noterats är sådana arter som på något annat sätt är intressanta ur naturvårdssynpunkt. Det handlar bland annat om kalkindikatorarter, eller arter som är sällsynta, antingen nationellt eller för länet. Den totala artlistan från inventeringen finns att se i slutet av rapporten.

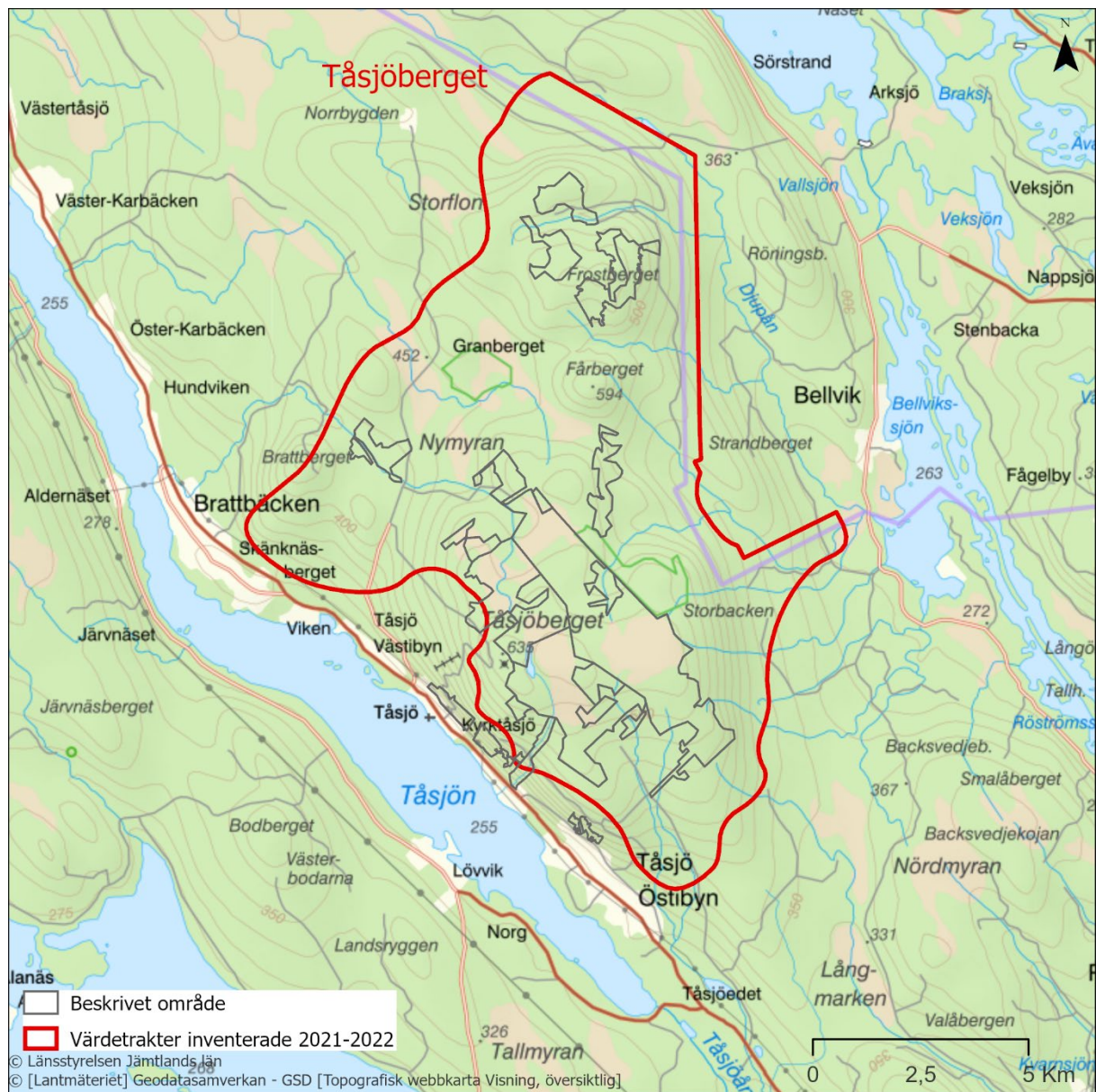
Områdesbeskrivningar

Nedan följer beskrivningar av ett urval av extra naturvårdsintressanta objekt från inventeringen av skogliga värdestrakter 2021-2022. I första hand beskrivs större områden med mycket höga naturvärden. Även ett urval av områden med höga naturvärden beskrivs, särskilt i de fall de utgörs av större sammanhängande områden, och/eller innehåller delar av prioriterade skogstyper.

Figur 3. Nio värdestrakter besöktes i fält 2021-2022 (röd linje)

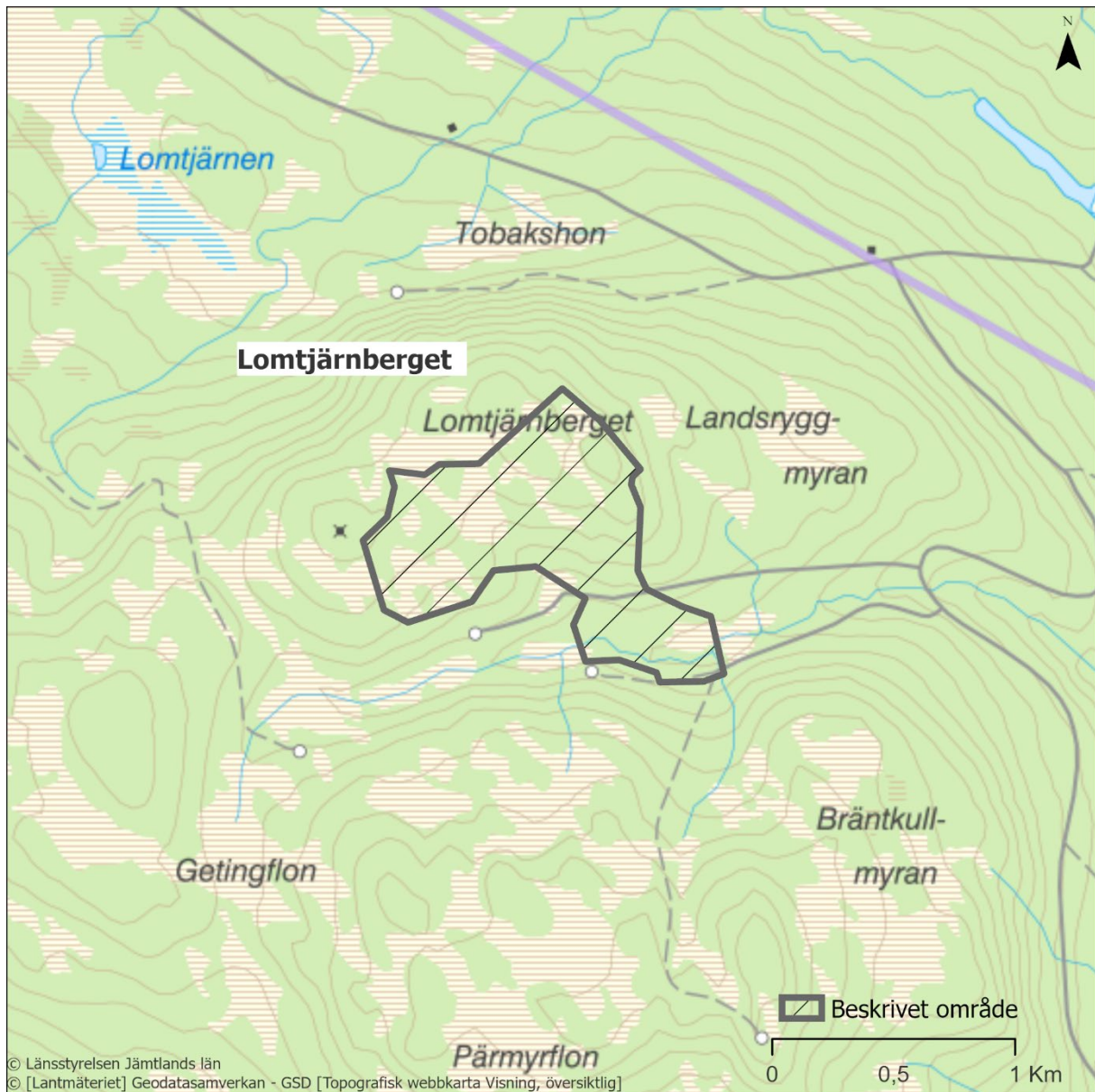
Tåsjöbergets värdeområde

Figur 4. Tåsjöbergets värdeområde där polygoner med mörkgrå linje har en områdesbeskrivning

Lomtjärnberget 83 ha, Mittkoordinat N 7134072, O 546790

Figur 5. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Lomtjärnberget

Området består av 120–200-åriga granskogar. I sluttningar är skogar relativt högproduktiva med rörligt markvatten, högörtsflora och gott om grova granar. På höjden är skogen mer senvuxen och ännu äldre med inslag av gran över 250 år. Fläckvis finns områden med höga värden kopplade till gammal björk.

Fältskiktet domineras av blåbär med inslag av lågörter (nordbräken, ekbräken), på sluttande mark finns stort inslag av högörtsgranskog med torta och nordisk stormhatt med rörligt markvatten och inslag av översilad mark.

Området har allmänt med död gran, främst hårda - nedbrutna lågor och sparsamt av äldre mycket nedbrutna lågor. Lågakontinuitet är varierande. Den döda veden är relativt grov ofta över 30cm med inslag av grov död ved över 40cm. Allmänt finns rötade levande granar med värdefulla strukturer så som skuggiga håligheter vid granbaser med knappålssamhällen, kåda

och flerstammighet. Förekomsten av gammal rötad björk med tickor är måttligt. Området är troligen plockhugget kring 1930-talet och betesspår finns på äldre granar från f.d. utmarksbete. På höjden finns inslag av områden som tidigare var mer öppna med igenväxning av ca 100-årig björk.

Området har mycket höga naturvärden kopplade till gammal gran, mängden och kontinuitet av död ved, hög produktivitet och inslaget av grov gran och död ved, bitvis finns även höga lövvärden och en värdefull moss- och kärlväxtsflora på översilad mark.

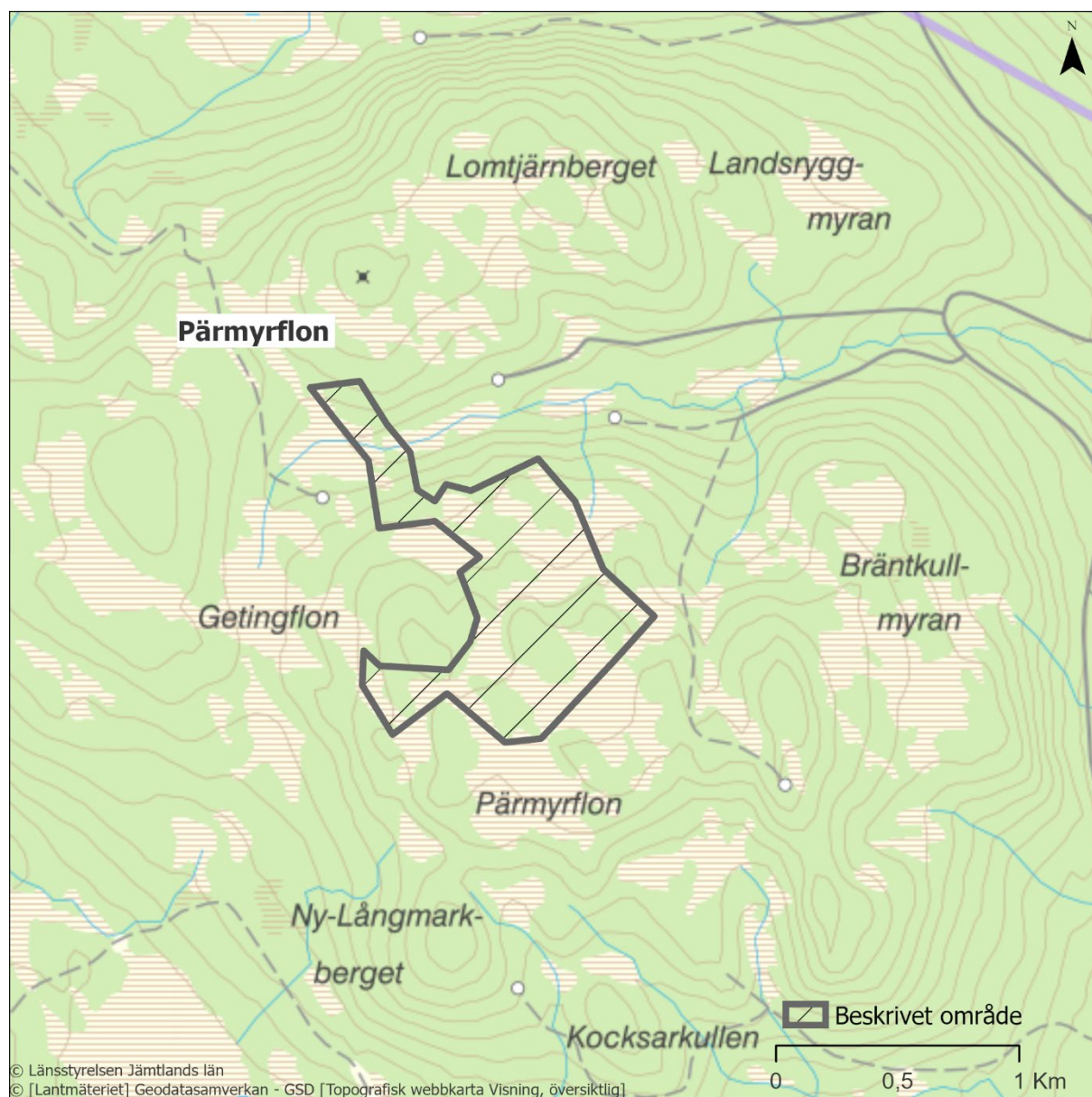
Arter: Brunpudrad nållav, Bårdlav, Granticka, Gränsticka, Gulnål, Gytterlav, Luddlav, Luddnål, Lunglav, Mörk husmossa, Norsk näverlav, Rödbrun blekspik, Skrovellav, Spillkråka (spår), Stuplav, Vedflikmossa, Vedticka, Vitgrynig nållav, Ögonpyrola

Figur 6. Gammal granskog med rikligt av garnlav och död ved

Pärmyrflon 80 ha, Mittkoordinat N 7132832, O 546522

Figur 7. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Pärmyrflon

Norra delen består av högvuxen gammal granskog på rörligt markvatten, 150-200 år med allmänt av grova granar och död ved i olika nedbrytningsstadier. Södra delen består av en myrmosaik med olikåldrig granskog, både näringsfattig blåbärsgrenskog och näringsrika högrötsgranskogar ca 120-250 år med påtagligt inslag av gammal björk, rönn och sälg.

Höjden norr om Pärmyran har vackra lövrika högrötsluttningar, glest med gamla kjolgranar och mycket höga värden kopplade gammal sälg och rönn i solöppet läge. I övrigt är hela myrmosaik mycket god förekomst av klen rönn och gammal björk ofta över 20cm i diameter och med tickor.

I norra sluttningen domineras fältskiktet av blåbär med lågrötsinslag av nordbräken och ekbräken med högrötsinslag, präglad av rörligt markvattnen och en mindre bäck med

järnockrautfällning. På flack mark i norra delen finns en flora med blåbär, hönsbär, nordbräken.

I norra sluttningen finns allmänt med död gran och björk i olika nedbrytning, med inslag av grov död ved. Myrmosaiken har varierande lågakontinuitet, där delar saknar lågor i sent nedbrytningsstadier av gran men i södra delen finns det områden som är närmast urskogsartade med många gamla lågor. Hela myrmosaiken har inslag av död björk i olika nedbrytning. Trots fläckvis gott om lågor i olika nedbrytning hittades en ganska låg frekvens av naturvårdsintressanta vedsvampar och mossor, möjligen missgynnas typiska kontinentala arter av det fuktiga och milda klimatet (åt det oceaniska hållet).

Skogen är påverkad av plockhuggning under 1930-talet. Mängden gamla björkar i myrmosaik vittnar om tidigare mer öppna marker eller storskalig störning. Troligen var högrötsängarna viktiga betesmarker.

Området har mycket höga naturvärden kopplade till förekomsten av gran över 200 år, grova granar med röta och håligheter, en värdefull lavflora och myrmosaik med höga värden till björk. Delar av området har mycket höga värden kopplade till en lång kontinuitet av rönn och sälj med lunglavssamhälle, vilket visar sig genom förekomst av den ovanliga lavparasiten lunglavsknapp.

Figur 8. Öppna högrötsängar glesst med granar och gamla lövträd

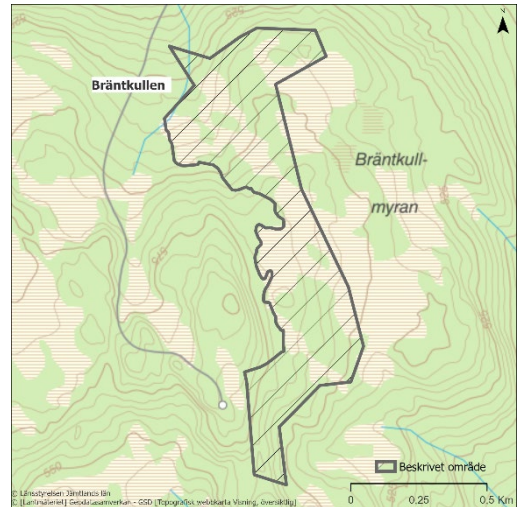
Arter: Bårdlav, Dvärgtufs, Granticka, Gränsticka, Gulnål, Korallblylav, Luddlav, Lunglav, Lunglavsknapp, Mörk husmossa, Nordlundarv, Norsk näverlav., Skinnlav, Skrovellav, Stuplav, Ullticka

Bräntkullen 47 ha, Mittkoordinat N 7132671, O 547891

Figur 10. I området finns det rikligt med gamla granlågor.

Figur 9. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Bräntkullen

Området utgörs av en myrmosaik med gles, senvuxen, mycket gammal granskog, där granarna allmänt är 200 år och äldre. Allmänt finns inslag av gammal björk. Ofta finns rikliga mängder klen yngre björk. Granarna är draperade i rikliga mängder garnlav. Vegetationen utgörs av blåbär, med inslag av hönsbär, kovall, och smalbladiga gräs.

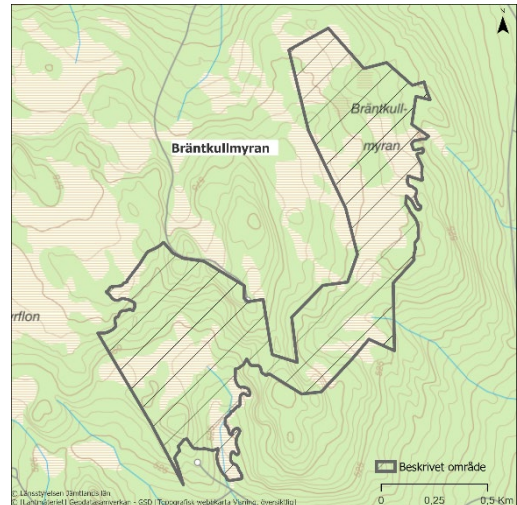
Död ved finns i rikliga mängder, både som gamla torrträd och lågor i olika nedbrytningsstadier. En stor andel av de gamla lågorna är grova. Sparsamt förekommer äldre björkhögstubbar. Området har mycket höga naturvärden knutna till kontinuiteten av gammal gran och mängden gammal död ved.

Arter: Barkkornlav, Bronshjon, Doftskinn, Fläcknycklar, Gammelgransskål, Harticka, Knottrig blåslav, Lavskrika, Liten sotlav, Luddlav, Lunglav, Stuplav, Trådticka, Vitgrynig nållav

Bräntkullmyran **116 ha**, Mittkoordinat N 7132145 O 547871

Figur 12 Granar draperade i rikliga mängder garnlav.

Figur 11. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Bräntkullmyran

Området utgörs av en myrmosaik där skogen utgörs av senvuxen granskog, där granen mestadels är en bit över 100 år, allmänt finns inslag av granar runt 150 år. Det finns nästan alltid ett rikligt inslag av björk, där gamla björkar är en allmän syn. Bitvis är granarna rikligt draperade i garnlav. I södra delen av området är skogen mer produktiv än i norra delen, här har hårdare plockhuggningar skett, och granen är något yngre. Sparsamt finns inslag av rönn i hela området.

Marken är frisk till fuktig, och fältskikten är blåbärsdominerat, med inslag av lågört som hönsbär, ekbräken och smalbladiga gräs. I myrkanterna finns inslag av hjortron.

Oftast finns rikligt med död ved av björk runt 10-15cm. Björkhögstubbar förekommer i måttlig mängd. Oftast är mängden granlågor i olika nedbrytningsstadier måttlig. Mer sällan finns allmänt med granlågor i olika nedbrytningsstadier. Sparsamt förekommer torrträd av gran. I södra delen av området, där plockhuggen varit hårdare, finns bitvis sparsamt med granlågor i olika nedbrytningsstadier. Även här är mängden klenare död ved av björk riklig.

Området har höga naturvärden knutna till kontinuiteten av äldre gran och förekomsten av död ved i olika nedbrytningsstadier.

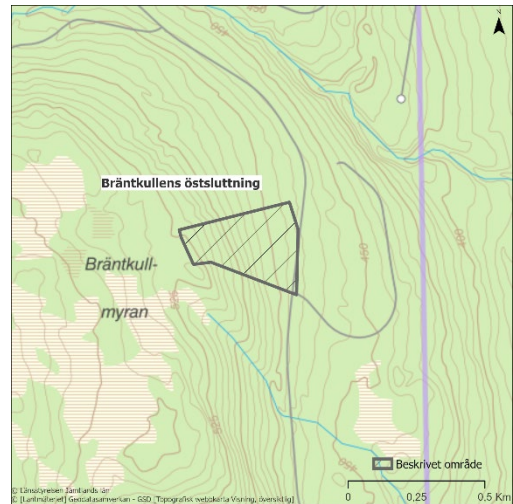
Arter: Brudborste, Doftskinn, Garnlav, Granticka, Luddlav, Luddlav, Vitgrynig nållav, Ängsnycklar, Ögonpyrola

Bräntkullens östsluttning 9 ha, Mittkoordinat N
7132969, O 548803

Sluttning med äldre högbonitetsgranskog. Granen är allmänt uppemot 150 år. Sparsamt finns ett inslag av sälg. Ofta finns rikliga mängder garnlav. Vegetationen är av högörtstyp med bland annat torta, nordisk stormhatt, och ormbunkar. Död ved finns allmänt i form av nya till något äldre rötlågor. Gamla murkna lågor finns sparsamt, bitvis måttligt. Torrträäd av gran är allmänt förekommande.

Området har mycket höga naturvärden knutna till kontinuiteten av gammal gran på mark med hög bonitet.

Figur 13. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Bräntkullens östsluttning

Arter: Barkkornlav, Finbräken, Granticka, Gytterlav, Kransrams, Kärrfibbla, Luddlav, Lunglav, Mörk husmossa, Ormbär, Stuplav, Vitgrynj nållav

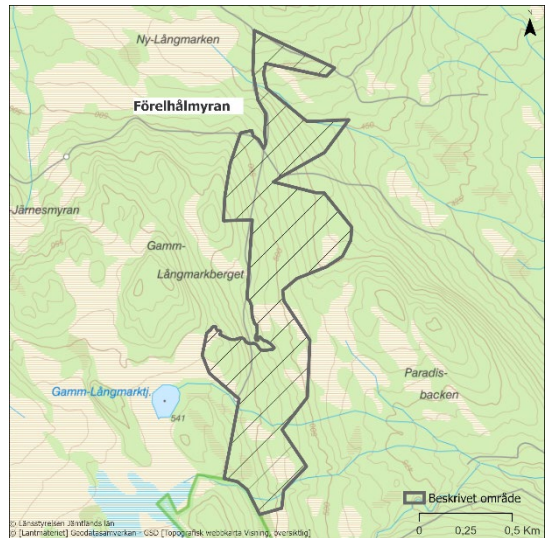
Figur 14. Gamla grova granar förekommer allmänt.

Förelhålmýran 90 ha, Mittkoordinat N 7127506, O 547688

Området består av 130-200-årig grannaturskog på svagt sluttande mark, med ett påtagligt inslag av rörligt markvatten, översilning, källflöden och källkärr. Delvis finns mycket god förekomst av grov gran med röta och gammal björk, sälg och rönn. På frisk mark dominerar blåbär med lågörter och i fuktigare delar finns högörterflora med kransmossa, skogshakmossa, rundmossor och mörk husmossa.

I området finns måttligt-rikligt med död gran, i södra delen gott om grövre rötad björk, ofta gammal och ca 30 cm i brösthöjdsdiameter. Delvis finns god lågakontinuitet med lågor i olika nedbrytning, särskilt i södra delen samt mindre delar nordväst om skogsbilsvägen.

Figur 15. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Förelhålmýran

En hög andel av granarna är naturvärdesträd, ofta med skador, flerstammighet, röta, kåda, håligheter och torrgrenar samt med en värdefull lavflora, särskilt kopplade till granbaser men även en viss oceaniskt präglad lavflora med norsk näverlav.

Området plockhöggs under 1930-talet, i övrigt har norra delen nyligen gallrats, och delvis verkar det finnas spår av äldre gallring. Dock är området så pass gammalt och förekomsten av rötad gran god att skogen fortsätter producera död ved. Södra delen är mindre påverkad av plockhuggning och är snäppet äldre och domineras av 200-åriga granar.

Området har mycket höga naturvärden kopplade till förekomsten av gammal gran med värdefulla strukturer, grov gran, fläckvis höga lövvärden, ett värdefullt fält- och bottenskiikt, hydrologiska värden kopplade till översilning och källpåverkan.

Arter: Bårdlav, Gammelgransskål, Granticka, Gytterlav, Korallblylav, Kransrams, Lavskrika, Luddlav, Luddnål/skuggnål, Lunglav, Mörk husmossa, Norsk näverlav, Skogshakmossa, Skrovellav, Stuplav, Tickmussling, Ullticka

Figur 16. Figur 17. Många granar i området är över 200 år gamla

Brattbäcken 75 ha, Mittkoordinat N 7128268, O 542462

Stort naturskogsområde som domineras av 150-200-årig gles blåbärsgranskog med allmänt av död ved och förekomst av lågor i olika nedbrytning.

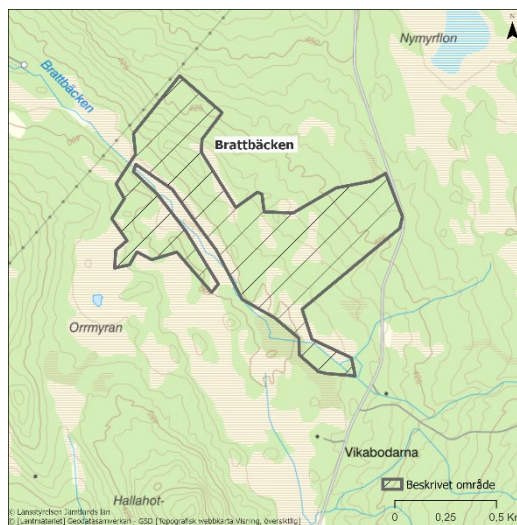
Fältskiktet domineras av blåbär, kruståtel, väggmossa, husmossa, kammossa och skogslummermossa med inslag av örtrika mineralrika/järnrika fuktstråk med låg- och högrter och delvis medelrikkärrsflora med rundmossor och hakmossor. Små inslag finns av kalkgynnad flora på frisk mark och öppna svämningspåverkade marker förekommer kring ån.

I området finns allmänt med död gran och sparsamt äldre mer nedbruten gran men vedsvampar visar på att större delen av området har god lågakontinuitet. Spritt i hela området finns gammal rötad björk och död björkved i olika nedbrytning. Delar som har sämre lågakontinuitet har ofta andra kvaliteter som gör de värdefulla. Många granar har skador med kådbildning, innanröta och är flerstammiga, vilket är viktiga strukturer för många lavar och svampar.

Hela området är påverkat av äldre plockhuggning och flera granar bär troliga spår från betesdjur. Mindre delar i mitten av området är påverkat av sentida plockhuggning och utplock av död ved.

Området har särskilt höga värden kopplade förekomsten gamla granarna med värdefulla strukturer, kontinuiteten och mängden av död ved, gamla rötade björkar samt värdefulla bäckmiljöer och sumpskogar. Området angränsar även till Hallhotbergets grannaturskogar och utgör tillsammans ett ca 300ha stort sammanhängande område med höga naturvärden.

Arter: Doftskinn, Fjällig taggsvamp, Gammelgransskål, Granticka, Gränsticka, Gulnål, Harticka, Kransrams, Kötticka, Lilariska, Luddnål, Lunglav, Mörk husmossa, Nordlundarv, Plattlumner, Rosenticka, Rostfläck, Rödbrun blekspik, Skinnlav, Skogshakmossa, Skogsrör, Spindelblomster, Svavelriska, Tretåig hackspett (spår), Ullticka, Ulltickeporing, Vedflikmossa, Vitgrynig nållav, Äggvaxskivling, Ögonpyrola

Figur 18. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Brattbäcken

Figur 19. Gles granskog med rötbruten gran i olika nedbrytning

Flaskmyran-Tåsjöberget 1 010 ha, Mittkoordinat N 7124227, O 547889

Figur 21 På mycket gamla döda granar i fuktig miljö trivs bland annat norsk näverlav.

Figur 20. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Flaskmyran-Tåsjöberget

Myrmosaik där myrholmarna är be vuxna med gammal granskog. Oftast har granen en ålder kring 100–150 år, med allmän förekomst av träd kring 150 år. På en del av myrholmarna finns ett allmänt inslag av gran uppemot 200 år. I den glesa granskogen finns ofta ett rikligt inslag av yngre björk. Gammal björk förekommer allmänt. Spritt i området finns ett sparsamt inslag av rönn och sälg. Med undantag för Halmyrberget, där rönn finns i rikliga mängder. Granarna är ofta draperade i garnlav. Området har tydliga spår av mänsklig aktivitet, dels i form av gamla stubbar, som visar att området har plockhuggits relativt hårt. Många granar i området bär spår av bete långt tillbaka i tiden i form av kvastlika utväxter. Enstaka spår av gammal nävertäkt förekommer också.

Marken är mestadels frisk, och fältskiktet domineras av blåbär med inslag hönsbär, och smalbladiga gräs. Mindre stråk med högört som torta förekommer också.

Även om området generellt är hårt plockhugget, finns ofta allmänt med nya till något äldre rötlågor av gran och sparsamt, bitvis måttlig förekomst av gamla granlågor. Sparsamt finns inslag av grantorrträd. Mängden klen död ved av björk är riklig. Bitvis finns ett allmänt inslag av björkhögstubbar.

Områdets höga naturvärden är främst knutna till kontinuiteten av gammal gran och död ved av gran. Arter som garnlav, vitgryinig nållav, chaenothecopsis nana, granticka, doftskinn och rosenticka tyder på detta. Förekomsten av norsk näverlav indikerar stabil och hög luftfuktighet. Naturvärden även knutna till mängden och kontinuiteten av gammal björk, samt förekomsten av rönn och sälg.

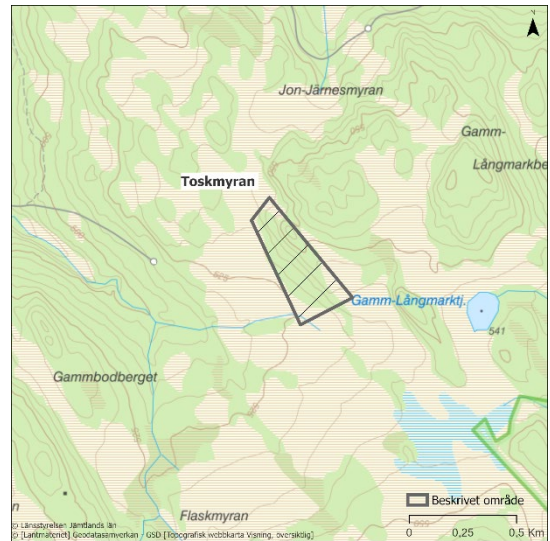
Arter: Granticka, Stuplav, Vitgryinig nållav, Ullticka, Rosenticka, Kärrfibbla, Garnlav, Gyttelav, Gammelgransskål, Harticka, Knottig blåslav, Lunglav, Doftskinn, Vedtrappmossa, Skinnlav, Kransrams, Vedticka, Spindelblomster, Ängsnycklar

Toskmyran 11 ha, Mittkoordinat N 7127064, O 546241

Granskog med hög bonitet, där granarna är gamla, runt 150–200 år. Mängden gamla björkar är allmän. Vegetationen är av lågörstyp, med arter som ekbräken, hultbräken skogsstjärna, ekorrbär, med inslag av blåbär. Många granar är rötade av klibbticka, mängden torrträd är allmän. Nya till halvgamla lågor finns av samma orsak i riklig mängd. Men även äldre mossklädda lågor förekommer allmänt.

Arter: Garnlav, Gytterlav

Figur 22. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Toskmyran

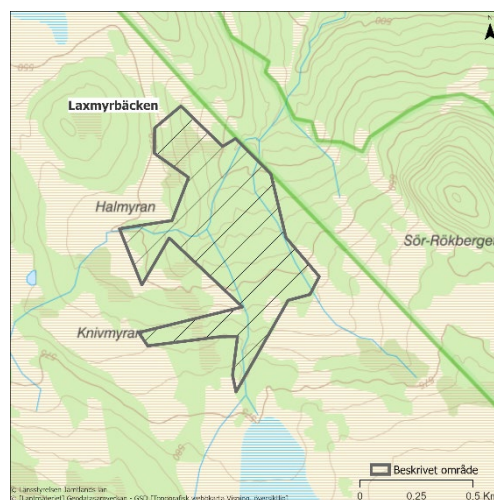
Figur 23. Något äldre, mossklädda, lågor förekommer allmänt.

Laxmyrbäcken **46 ha**, Mittkoordinat N 7125103, O 547693

Område med gammal, uppemot 200-årig, granskog med hög bonitet. Allmänt grov gran, enstaka mycket grova granar som mäter ca 60 cm i diameter. Bitvis är skogen något yngre, äldsta träden är då runt 150 år. Sparsamt finns inslag av rönn. I området finns ett litet inslag gammal gransumpskog. Ofta finns rikliga mängder garnlav.

Marken är, förutom i gransumpskogen, mestadels frisk-fuktig. I sluttningar förekommer rörligt markvatten. Vegetation är då av högörtstyp och består av torta, kärrfibbla, fräken, ormbunkar, blåbär, ekbräken, hultbräken, ekorrbär, skogsnäva, stembär, liljekonvalj, kranrams. I övrigt är vegetationen av blåbärstyp.

Figur 24. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Laxmyrbäcken

Oftast förekommer allmänt gamla lågor och gamla torrträd av gran. I sumpskogen finns bitvis måttligt björklågor. Området har mycket höga naturvärden knutna till kontinuiteten av gammal grov gran och kontinuiteten av gammal död ved.

Arter: Doftskinn, Granticka, Lunglav, Luddlav, Kranrams, Korallblylav, Stuplav

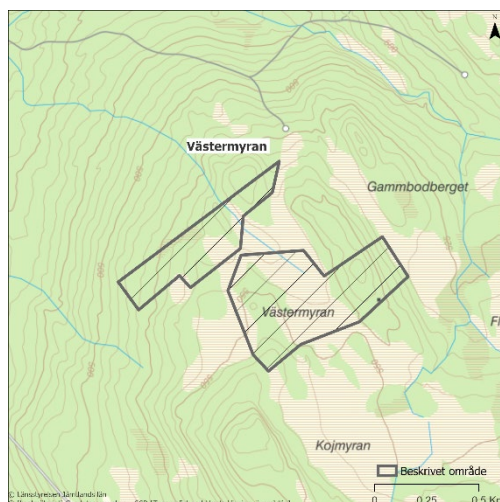

Figur 25 I området förekommer allmänt med gamla granlågor.

Figur 27. Garnlavsrik höglägeskog med död ved i olika nedbrytning

Figur 26. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Västermyran

Området består av garnlavsrik gles höglägesgranskog ca 150-200 år 20-40cm i brösthöjdsdiameter, med allmänt inslag av gran över 200 år, god förekomst och variation av död gran och lågor i olika nedbrytning.

Området har liknar typisk västjämstsk höglägesvegetation med blåbär, hönsbär, björnmossa, kruståtel, skogslummermossa, nordbräken, ekbräken. Bitvis finns högorter på frisk mark och kalkgynnade arter. I området finns även inslag av sumpskog av skogsfräkentyp och högorrtssumpskog med rörligt markvatten och översilning. Området har tidigare varit mer öppet och kulturpräglad och i dessa luckor kommer yngre björk upp. I västra delen finns inslag av både sälk och björk över 150 år.

Förekomsten av död gran är måttlig-allmänt med god lågakontinuitet och variation av såväl klen som grov, stående, och lutande död ved. Det finns dock inslag av områden med få lågor i senare nedbrytning. Särskilda värden är kopplade till mängden grov gran och grov död gran, fläckvis finns död ved över 50cm i diameter. Flera äldre ganska grova björkar och sälgar finns spridd i området. De grova granarna har hög potential att hysa ett värdefullt knappnålssamhälle med sina skuggiga granbaser och håligheter. På de gamla lövträden finns många naturvårdsarter tex. finns den ovanliga knappnålslaven parknål (NT) och skorpigelé-lavar (rostania sp.). Området är relativt lätt plockhugget på 30-talet och har bättre lågakontinuitet av gran än områdena i sydost.

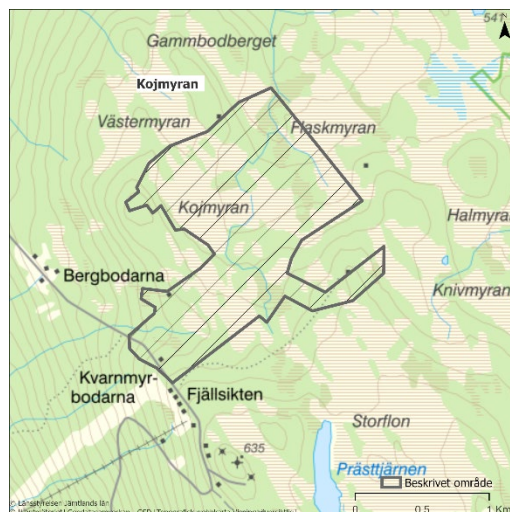
Området har mycket höga naturvärden kopplade till de gamla granarna, mängden, variationen och kontinuitet av död gran.

Arter: Barkkornlav, Fläcknycklar Gammelgransskål, Granticka, Gränsticka, Harticka, Knottrig blåslav, Korallblylav, Korallrot, Luddlav, Lunglav, Mörk husmossa, Parknål, Rostania, Rostfläck, Skogshakmossa, Skrovellav, Spillkråka (spår), Spindelblomster, Stuplav, Trådticka, Ullticka, Vedflikmossa, Vedticka, Vitgrynig nållav, Ögonpyrola

Kojmyran 204 ha, Mittkoordinat N 7125167, O 545316

Figur 29. Glesa skogklädda högrötsängar med äldre gran och björk

Figur 28. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Kojmyran

Området består av ett stort och sammanhängande skogs och myrmosaikslandskap med garnlavrika plockhuggna granskogar ca 100-150 år gamla, med påtagligt inslag av grova granar och inslag av igenväxningsmark som tidigare var öppen med yngre lövträd ca 50-100 år.

Området är variationsrikt och domineras av granskog på frisk mark med förekomst av såväl glesa senvuxna granskogar med allmänt av gran över 200 år och näringsfattiga sumpskogar med vitmossa och fräken. Området är dock starkt präglad av rörligt markvatten, översilning och källpåverkad mark och har rikligt inslag av glesa olikåldriga högrötsgrankärr dominerat av älgört, kärrfibbla, nordisk stormhatt och torta.

Det finns spritt med mer nedbruten gran men kontinuiteten av granlågor är ofta dålig. Det finns allmänt med klen död björk och måttligt med död eller rötad björk över 10cm, måttligt rötbruten gran i främst tidigt nedbrytningsstadie. Många av de grövre granarna är rötade och kommer snart skapa grov död ved.

Området har höga naturvärden kopplade till mängden gamla granar, ett värdefullt fält- och markskikt, hydrologiska värden, gamla lövträd och variationen av död ved. Även höga kulturvärden kopplade till halvöppna ängsgranskogar. Delvis höga lövvärden med inslag av gammal björk och sälg i ljusöppet läge. Stor variation i miljöer, fuktighet och kalkgynnad flora skapar en hög artrikedom.

Arter: Bårdlav, Fjällskära, Fjällviol, Fläcknycklar, Granticka, Gränsticka, Gulnål, Gytterlav, Harticka, Knottrig blåslav, Korallblylav, Kransmossa, Kransrams, Kärrfibbla, Liljekonvalj, Luddlav, Lunglav, Mörk husmossa, Rostania, Rostfläck, Rödbrun blekspik, Spindelblomster, Stuplav, Svarthö, Vedflikmossa, Vedticka, Videsparv, Vitgrynig nållav, Vitmosslav, Ängsnycklar, Ögonpyrola

Stortjärnbacken 170 ha, Mittkoordinat N 7124298, O 546053

Figur 31. Grov död ved och grova granar vid Stortjärnbacken

Figur 30. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Stortjärnbacken

Kulturpräglad gles garnlavsrik höglägesskog i en mosaik av myrar och kärr med granar 100–250 år, ofta påverkade av plockhuggning och har ett påtagligt inslag av grova granar och björkar och grov död ved.

Lågakontinuiteten är varierad och delvis finns det dåligt om lågor i sent nedbrytningsstadie. Dock är kvaliteten av död ved hög tex. med förekomst av grov död gran i olika nedbrytningsgrader. Generellt finns allmänt med död gran, måttligt död björk och flera grova döda eller levande rötade björkar över 150 år. Flera av granlågorna är över 60cm i diameter och många av de levande grova granarna är innanrötade.

Skogen är historiskt påverkad av ganska kraftig plockhuggning, bete och slåtter. Detta syns bland annat genom att skogen är gles med yngre igenväxning av björk och viden på den mark som tidigare var öppen.

Vegetationen består av en mosaik med friska-fuktiga skogar. Kärrvegetation med mineralrikt vatten, delvis källpåverkat och högrötsflora med torta, nordisk stormhatt och älgört. Det finns även inslag av näringsfattig sumpskog av skogsfräkentyp. På frisk mark dominerar blåbär och med inslag av lågorter (ekbräken, hönsbär).

Naturvärdena är framför allt kopplade till gammal gran och björk, grov död ved av både gran och björk, högrötsgranskogar med värdefullt fältskikt och hydrologiska värden, samt delvis god lågakontinuitet. Tåsjöberget har en oceanisk präglad lavflora med goda förekomster av norsk näverlav. Troligtvis till följd av de västliga vindarna kommer med varm fuktig luft som pressas uppåt av berget, vilket gör att luften kyls ner och bildar nederbörd.

Arter: Bronshjon (spår), Brunpudrad nållav, Doftskinn, Gammelgranslav, Granticka, Gränsticka, Knottrig blåslav, Korallrot, Kornig nållav, Kötticka, Mörk husmossa, Norsk näverlav, Rosenticka, Luddnål, Spillkråka (spår), Spindelblomster, Stjärntagging, Stuplav, Trådticka, Ullticka, Vedflikmossa

Prästtjärnen 434 ha, Mittkoordinat N 7122457, O 546901

Figur 33. Kring bäckmiljöerna dominerar högrörter och ofta ett påtagligt inslag av gamla granar i ljusöppet läge

Figur 32. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Prästtjärnen

Området består av ett stort och sammanhängande skogs- och myrmosaikområde med äldre senvuxna granskogar på myrholmar och näringsrika, mineralrika högrörtsumpskogar präglade av järnockra och källpåverkan. Granskogarna är ofta kraftigt plockhuggna och domineras av 100-150-åriga träd med igenväxning av yngre björk i luckor. På näringsfattigare mark är ofta skogen äldre och mindre kulturpräglad med 150-200-årig granskog. Över hela området finns gott inslag gammal gran och björk

Norra delen har ganska gott inslag av grov gran och viss förekomst av grov död ved. Södra delen består dels av senvuxen hänglavrik, trädklädd med gran 150-200 år med fattigmyrvegetation. Mittersta partier varierat från ren igenväxningsmark med björk till gammal granskog och artrika sumpskogar.

Området har ofta dålig lågakontinuitet till följd av historisk kulturpräglad mark med slåtter och bete och kraftiga plockhuggningar, dock finns en rikedom av död ved i olika former och lång skoglig kontinuitet.

Myrmarkerna är varierande och domineras av intermediära kärr med inslag av fattigmyrar och källpåverkade medelrikkärr.

Artrikt område med varierade miljöer. Naturvärden kopplade till en lång kontinuitet av äldre granskogar med förekomst av grov gran, äldre björk. Höga botaniska och hydrologiska värden och oceanisk präglad lavflora.

Arter: Brudsporre, Bårdlav, Doftskinn, Doftskinn, Fläcknycklar, Gammelgranslav, Granticka, Grov husmossa, Gränsticka, Grönkulla, Guldspärmossa, Gulnål, Gyllenmossa, Gytterlav, Knagglestarr, Knottrig blåslav, Korallrot, Kornig nållav, Kransrams, Kärrsälting, Lavskrika, Luddlav, Luddnål, Lunglav, Mörk husmossa, Nesolechia oxyspora, Norsk näverlav, Piprensarmossa, Rostania, Skinnlav, Skrovellav, Spindelblomster, Späd skorpionmossa, Spädstarr, Tagelstarr, Tjäder, Tvåblad, Ullticka, Vedflikmossa, Vedticka, Violettblå tagellav, Vitgrynig nållav, Ängsnycklar, Ögonpyrola

Tåsjö kapelljord **16 ha**, Mittkoordinat N 7122274, O 545692

I Tåsjöbergets sluttning finns ett mindre område med högproduktiv luckig näringsrik granskog med 100–200 år granar på frisk-fuktig ofta översilad mark med kalkgynnad flora och rikligt med grova granar. I området finns inslag av jättegranar närmare 70–80 cm i diameter och spritt med grov rönn (över 20 cm).

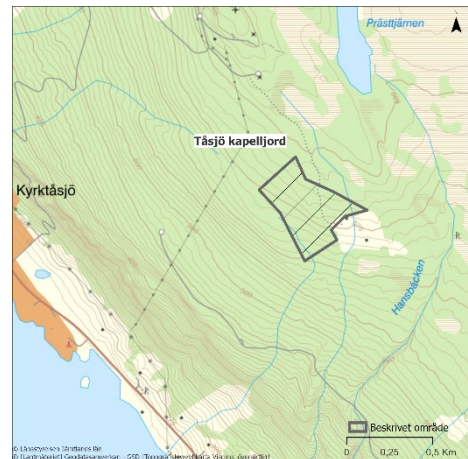
Området har rikligt med död ved i olika nedbrytning som nästan helt täcks det meterhöga fältskiktet av nordisk stormhatt och torta. Många av de äldre granarna är rötade och produktion av död ved är hög.

Lavfloran är präglad av en hög luftfuktighet, och arter gynnade av ett mer oceaniskt präglat klimat tex. rikligt med gammelgranslav, och förekomster av dvärggytterlavar (*arctomia* sp.) och norsk näverlav.

Skogen är påverkad av plockhuggning och nya stickvägar där död ved nyligen plockats ut.

Naturvärdena är kopplade till mängden grov gran, och gammal rönn, död ved och en värdefull oceaniskt präglad lavflora och höga värden kopplade till ett översilat botten- och fältskikt med höga botaniska värden.

Arter: *Arctomia* (Obeskriven art som troligen ska rödlistas), Bårdlav, Doftskinn, Finbräken, Gammelgranslav, Grov husmossa, Gytterlav, Korallblylav, Luddlav, Nordlundarv, *Rostania*, Rödbrun blekspik, Stuplav

Figur 34. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Tåsjö kapelljord

Figur 35. Luckig högrötsgranskog med över meterhögt vegetation av nordisk stormhatt så att den döda veden helt döljs i fältskiktet.

Rönnberget 57 ha, Mittkoordinat N 7122890, O 547484

Gammal garnlavsrik höglägesgranskog 150-250 år, kulturpräglad av historiskt bete/slätter och plockhuggning. Ca 70-100-årig björk och gran i luckorna som tidigare var öppna. Spritt med grova granar och björkar, delvis rikligt med jättegarnar 70-100cm och grov död ved.

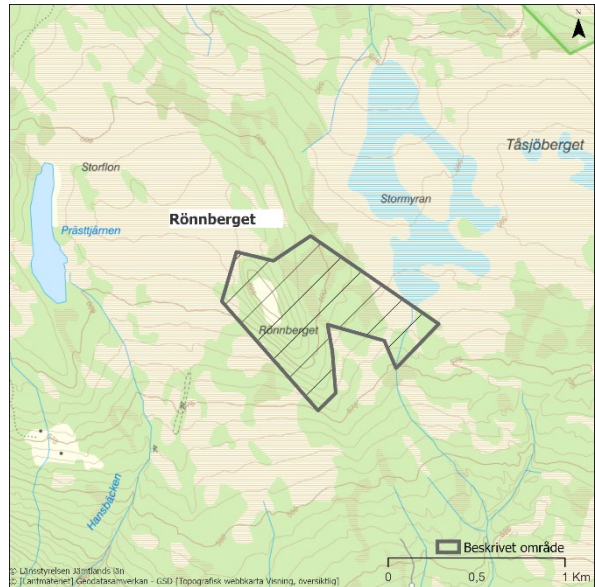
Fältskikt domineras av blåbär, hönsbär, nordbräken, ekbräken, skogslummermossa och inslag av näringsrik högörtsflora på friskfuktig mark med torta och nordisk stormhatt. Det finns även inslag översilade fuktiga högörtsängar.

I området finns måttligt med död ved över 30cm, men även grov gran och grov björk i olika nedbrytning, även flera grövre rönнар finns i området. Lågor över 60cm i diameter är inte ovanligt.

Området är luckigt och plockhugget, de grova granarna har grenar långt ner vilket tyder på att de fått växa upp i gles öppen skog. I luckorna mellan de grova granarna finns ofta yngre ca 70-100-årig gran och lövträd.

Naturvärden är framför allt kopplat till mängden levande och död grov gran och björk. Området har även en oceanisk präglad lavflora med gammelgranslav, norsk näverlav och nesolechia oxyspora (parasit på näverlavar som saknar svenskt namn). På basen av de grova granarna finns höga värden kopplade till lavar bland annat värdefulla knappålslavsamhällen tex. goda förekomster av luddnål.

Arter: Bårdlav, Gammelgranslav, Granticka, Gränsticka, Gytterlav, Knottrig blåslav, Kornig nållav, Luddlav, Luddnål, Lunglav, Nesolechia oxyspora (parasit på näverlav), Norsk näverlav, Ostticka, Rostania, Skinnlav, Stictis (på rönn), Stuplav, Ullticka, Vedflikmossa

Figur 36. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Rönnberget

Figur 37. Gles granskog med grova granar och rötbruten grov död ved

Kyrktåsjö 34 ha, Mittkoordinat N 7122296, O 544186

Figur 39 I nedre delen av branten förekommer en lundartad miljö med rikliga mängder skogstry och svart trolldruva.

Figur 38. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Kyrktåsjö

Sydbrant bestående av lättvittrad skiffer, där flera raviner skär ner i det lösa skiffergruset. Skogen är oftast dominerad av gran runt 100 år, bitvis äldre, uppemot 150 år. Bitvis domineras området av tall runt 130 år. I mindre delar av området finns allmänt inslag av tall 150-170 år, främst i de nedre delarna av i området. Sparsamt finns inslag av grov tall. Bitvis finns ett allmänt inslag av asp, varav enstaka är grova. Sälg förekommer sparsamt. I de nedersta och översta delarna av området finns ett stort inslag av skogstry, hägg, och gråal.

I de mellersta delarna av branten är vegetationen gles och utgörs av lingon med inslag blåbär och lågört som ekbräken, stenbär, och gullris. Både i de övre och nedre delarna av branten utgörs vegetationen av lågört som ekbräken, stenbär, gullris, skogsnäva, smultron, hästhov, tibast, underviol, liljekonvalj, svart trolldruva, lingon, nordisk stormhatt, hallon. I bottenskiktet hittas husmossa och kransmossa.

I området finns rikligt med nya rötlågor av gran, måttligt finns något äldre lågor. Mängden gamla lågor är sparsam. Torrträd av gran och tall finns i måttlig mängd. Klen död ved finns rikligt i olika nedbrytningsstadier.

Området har mycket höga värden knutna till kontinuiteten av äldre barrträd, kontinuiteten av äldre död ved. Området har också mycket höga naturvärden knutna till den något kalkförande skiffer som marken består av, vilket ger förutsättningar för krävande mykhorrisvampar som grangräticka att finnas här.

Arter: Grangräticka, Granrisk, Kambräken, Kanelros, Knärot, Liljekonvalj, Luddlav, Lunglav, Persiljespindling?, Rosenticka, Rostfläck, Röda vinbär, Skinnlav, Skuggnål, Stuplav, Svart trolldruva, Svavelrisk, Tibast, Tretåig hackspett, Trådticka, Ullticka, Underviol, Vedtrappmossa

Tåsjöbergets sydbranter 32 ha, Mittkoordinat N 7121403, O 545120

Brant sydsluttning på kalkrik mark som domineras av näringsrik högbonitetsgranskog 70-150-årig gran med mycket höga värden kopplade till riklig mängd död ved, lågakontinuitet, grova granar, fuktiga raviner, äldre lövträd och en kalkgynnad flora.

Fältskikt karakteriseras av kalkgynnad näringsrik högrörtsflora med nordisk stormhatt och ett buskskikt av hallon och skogstry även små fläckvisa inslag av flora av lågörtstyp och tjocka barmattor vilket är viktiga miljöer för kalkbarrsvampar. Delvis finns även örtrik blåbärstyp och inslag av torr mark med enbuskar och lågörter. Naturlig erosion pga brant sluttning skapar förutsättningar för störningsgynnade arter. Bitvis där mängden död ved är hög domineras vegetationen en till två meter hög vegetation av buskar och högörter.

Området har till stor del god till mycket god lågakontinuitet, särskilt i ravinerna, de brantaste områdena samt de högt belägna delarna. Mängden död ved är mycket riklig och består främst av hård-nedbruten död gran och allmänt av döda lövträd. Utmärkande för området är mängden och kontinuiteten av grov död gran i en varm sydsluttning. De senaste åren har mycket rikligt av död ved skapats, vilket gör att beståndet får en luckig karaktär med föryngring av både lövträd och gran. Den varma sydsluttningen med stor variation och riklig förekomst av död ved skapar mycket goda förutsättningar för en värdefull vedlevande insektsfauna.

I och med det bynära läget är skogen starkt kulturpräglad av såväl bete som vedhuggning och det är tydligt att de flacka delarna har varit mer öppna, tex. finns det gott om grova granar med grova långa grenar långt ner på stammen vilket betyder att de växte upp i en mer öppen skog.

I mitten av området har död ved nyligen plockats ut från området. Det finns även gamla till synes handgrävda vägar som går upp på berget.

Området har mycket höga värden kopplade till grova granar med en värdefull lavflora, bland annat finns smalskaftslav, skuggnål och luddnål frekvent förekommande i området. Trots påverkan av vedhuggning finns flera hotade arter som kräver en lång och intakt lågakontinuitet bland annat blackticka, liten hornfliksmossa, rynkskinn och rosenticka. Även botten- och fältskiktet har mycket höga naturvärden med kalkgynnade, konkurrenssvaga arter och bitvis översilad mark med inslag av källpåverkan och djupa bäckraviner, och inslag av höga värden kopplade till mykhorrizasvampar.

Figur 40. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Tåsjöbergets sydbranter

Figur 41. Näringsrik granskog med kalkgynnad flora och grov död ved.

Arter: Besk vaxskivling, Blackticka, Droppklibbskivling, Dvärgtufs, Fläcknycklar, Granticka, Grantickeporing? (ej mikroskoperad), Gränsticka, Gytterlav, Klubbspindling, Kransrams, Kryddspindling, Liten hornfliksmossa, Luddlav, Luddnål, Lunglav, Lövviolspindling/barrviolspindling, Mörk husmossa, Orange taggsvamp, Rosenticka, Rostania, Rynkskinn, Skinnlav, Skogstry, Skuggnål, Smalskaftslav, Spillkråka, Stuplav, Svart trolldruva, Svavelrisk, Tibast, Ullticka, Underviol, Vedticka, Vedtrappmossa, Vispstarr, Vitgrynig nållav, Äggvaxskivling, Ögonpyrola

Figur 42 I bäckravinerna finns rikliga mängder död ved i olika nedbrytningsstadier, många lågor hålls blöta av att de ligger i bäcken.

Både Hansbäcken och bäckravinen väster om denna har mycket höga naturvärden. Nedanför vägen skär dessa ner djupt i den lättvittrade skiffer som denna slutning består av. I båda dessa raviner finns rikligt med död ved i olika nedbrytningsstadier, granarna är ofta grova, och är allmänt uppemot 150 år. I ravinerna är vegetationen av högörtstyp.

Mellan ravinerna, nedan vägen, är området i högre grad påverkad av tidigare plockhuggningar, granarna är runt 100 år, eller något äldre, mycket sparsamt finns granar uppemot 150 år. Här finns sparsamt, bitvis måttligt, med äldre lågor. Denna del av området har i stället rikliga mängder nya till något äldre rötlågor till följd av tidigare insekts/svampangrepp. Torrträdd förekommer sparsamt. Här mellan ravinerna, är vegetationen av lågörtstyp. Nedan vägen förekommer asp allmänt, både i och utanför ravinerna. Även sälg förekommer, dock i mer sparsam mängd, och främst i ravinerna, sparsamt finns även ett inslag av klen rönn.

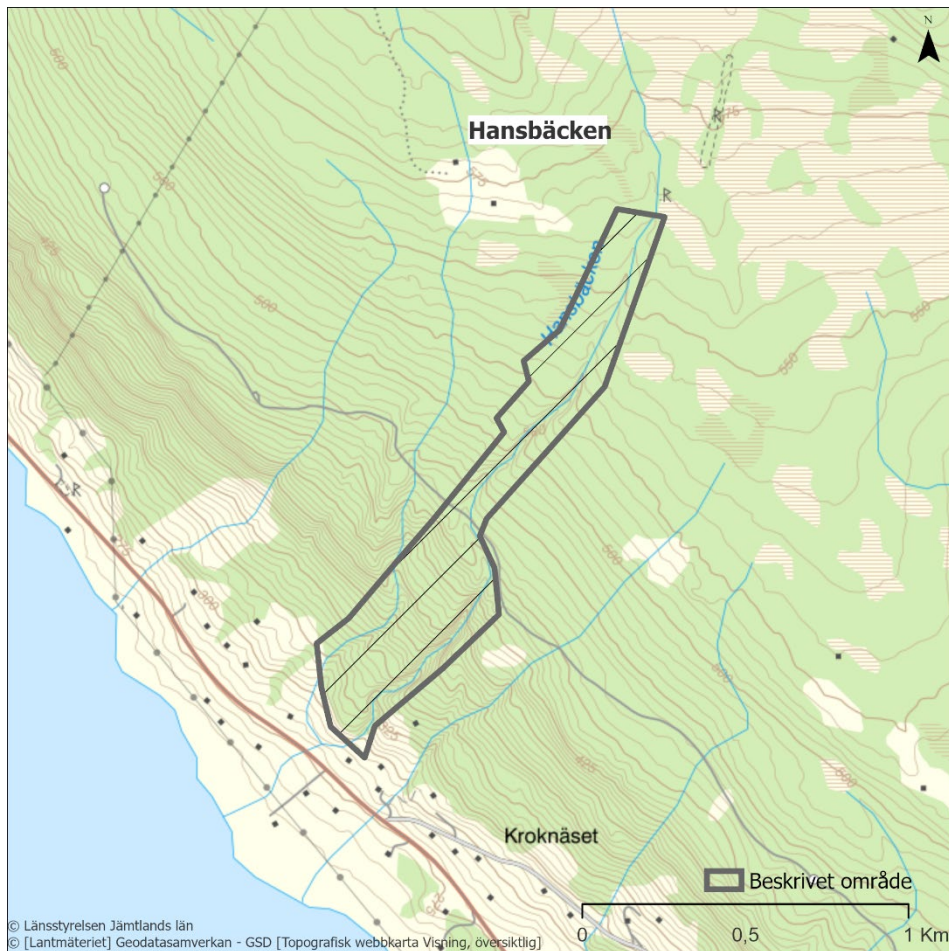
Norr om vägen, väster om Hansbäcken, är granen allmänt omkring 160 år, öster om Hansbäcken är granen något yngre. Mängden nya till något äldre granlångor är allmän, antalet gamla lågor är få. Vegetationen är omväxlande av blåbärs-/högörtstyp.

Framför allt är det, bland svamparna, förekomsten av persiljespindling i den västra av de två ravinerna som visar på området kalkbarrsvärde. Arter som toppvaxsskivling, svavelrisk, granrisk, besk vaxsskivling, rosa vaxsskivling, och äggvaxsskivling signalerar att området har marksvampsvärden som främst är förknippade med äldre örtrik granskog. Besk vaxsskivling och rosa vaxsskivling kan eventuellt vara något kalkgynnade. Dessa arter, förutom

toppvaxsskivlingen som hittas i Hansbäckens ravin, förekommer spritt i området. Med tanke på tidigare fynd av grantaggsvamp och gultoppig fingersvamp, som båda är något kalkgynnade, bör slutsatsen vara att detta område har mycket höga naturvärden knutna till marksvampsfloran.

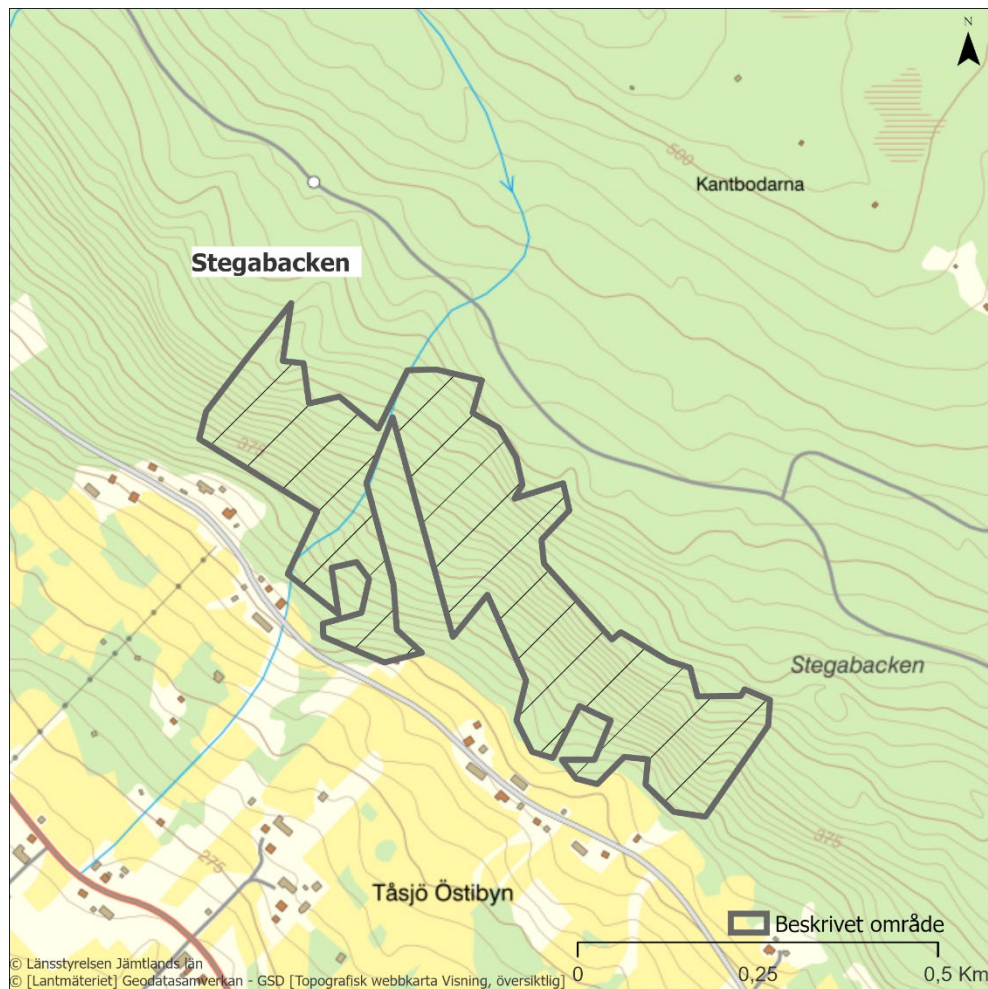
Precis som föregående inventering beskriver, finns höga naturvärden knutna till asp och sälg, där många av de vanligare naturvårdsarterna går att hitta. På klena rönnar finns *rostana* (troligen *r.pallida*). Den fuktiga miljön i bäckravinerna gör att arter som smalskaftslav, gammalgranslav, och rostfläck trivs.

Figur 43. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Hansbäcken

Arter: Besk vaxsskivling, Bårdlav, Fläcknycklar, Gammelgranslav, Garnlav, Granrisk, Granticka, Gytterlav, Korallblylav, Koralltaggsvamp, Källmossa, Luddlav, Lunglav, Mörk husmossa, Persiljespindling, Rosa vaxskivling, *Rostania* (sporform och diskfärg tyder på *r.pallida*, ska dubbelkolla), Rostfläck, Skinnlav, Skrovellav, Smalskaftslav, Spindelblomster, Stuplav, Svart trolldruva, Svavelrisk, Toppvaxsskivling, Tretåig hackspett (födosökande), Vedflikmossa, Vedticka, Vedtrappmossa, Vitgrynig nållav, Äggvaxskivling

Stegabacken 17 ha, Mittkoordinat N 7119483, O 547242

Figur 44. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Stegabacken

Området domineras av välutvecklad 70-120-årig kalkgranskog i västra delarna och i östra delarna av 100-170-årig blandbarrskog med blåbär/lingon och kalkhaltiga fuktstråk och inslag av torra öppna skiffergrusbankar.

Västra delen består av kalkgranskog på torr-frisk ganska väl-dränerad mark dominerat av kalkgynnad låg/högörtsflora, vägg-/husmossa utan fältskikt med torra tjocka barmattor, samt fuktstråk i raviner. Det finns även inslag av torr mark med kalktallskog. Frekvens av rödlistade och andra naturvårdsintressanta mykorrhizasvampar i västra delen är mycket hög och persiljespindling är allmänt förekommande. Östra delen samt de övre partierna av området domineras av lingon/blåbär med lågörtsinslag med inslag av fuktstråk med kalkgynnad flora och delvis lågört/högörtsflora samt öppna torra skiffergrusbankar med enbuskar, kattfot och lingon. I närheten av de torra skiffergrusbankarna växer den ovanliga kalktallskogarten rutttaggsvamp. Flera mindre bäckraviner finns i området och sluttningen är präglad av rörligt markvatten.

Generellt finns allmänt- rikligt med färsk död ved av gran men kontinuiteten av död ved är svag. På höjden finns dock inslag av områden med bättre lågakontinuitet och rikligt av död gran i olika nedbrytning. Området är i och med sitt bynära läge, starkt kulturpräglad och har

tidigare varit mer öppet, betats och påverkats av veduttag och verkar börjat växa igen för ca 100 år sedan.

Området har mycket höga värden kopplade till mykhorrisvampar kopplade till både gran och tall, och naturlig erosion som skapar viktiga miljöer för konkurrenssvaga och störningsgynnade arter. Området har även höga värden kopplade till en hög produktivitet, grova granar med värdefull lavflora, grov död ved och små raviner. Flera av svamparna har här en av sina nordligaste utposter i landet, tex. guldkremla, rutttaggvamp, persiljespindling och rödfläckig zontaggvamp.

Figur 45. Tjocka torra barmattor på kalkhaltig mark är en viktig biotop för flera hotade mykorrhizasvampar. Granarna har grova grenar långt ner på stammen, vilket betyder att de växt upp i en mer öppen miljö.

Arter: Besk vaxskivling, Bitter taggvamp, Blå taggvamp, Bårdlav, Dofttaggvamp, Droptaggvamp, Fjällig taggvamp, Garmlav, Grangråticka, Granrisk, Grantaggvamp, Granticka, Gränsticka, Guldkremla, Gultoppig fingersvamp, Gyllenspindling, Gytterlav, Kantspindling, Kattfot, Knärot, Kransrams, Kryddspindling, Källmossa, Liljekonvalj, Luddlav, Lundelm, Lunglav, Läderdoftande fingersvamp, Obestämda korallfingersvampar (gula arter), Orange taggvamp, Persiljespindling, Rostfläck, Rutttaggvamp, Rödbrun klubbdyna, Rödfläckig zontaggvamp, Skogshakmossa, Skogsrör, Spindelblomster, Stor aspticka, Stuplav, Svart trolldruva, Svavelrisk, Ullticka, Vispstarr, Äggvaxskivling

Sprötbergets vädetrakt

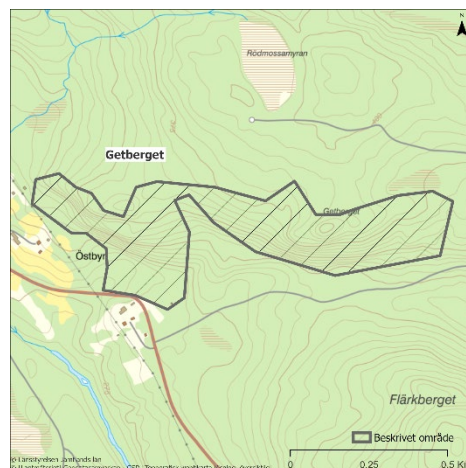
Figur 46. Sprötbergets vädetrakt där polygoner med mörkgrå linje har en områdesbeskrivning

Getberget 27 ha, Mittkoordinat N 7096516, O 549521

Figur 48. Västra delen har rikligt med över 300-årig grov tall med brandljud och grova torrakor

Figur 47. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Getberget

Området består av brandpräglad tallnaturskog belägen i en sydbrant. Den produktiva skogen domineras av 200-250-åriga tallskogar ofta med allmänt av överståndare med brandljud. Uppe på höjden och i västra delen är tallskogen delvis olikåldrig med rikligt av gammeltallar äldre än 300 år. Branten består till stor del av impediment bestående av hällmarkstallskog.

Mängden död ved varierar från sparsamt till mycket rikligt men det är framför allt kvaliteten på död ved som utmärker området. Inslaget av död ved av tex. solbelysta torrakor från 300-åriga tallar som överlevt flera bränder är påtagligt och även pågående självgallring av 200-åriga tallar. I ett fuktstråk i området finns rikligt av grov död gran och kontinuitet av grånågor i olika nedbrytning. Västra delen är den absolut finaste delen i området med mycket rikligt av död tall i olika nedbrytning och grov död ved. I detta område finns även grov rötad asp och björk och grova lövträdslågor. På en av de grova tallågorna växer den mycket ovanliga och hotade vedsäcksmossan.

Mindre delar av området är mer påverkat av plockhuggning, och består av 200-250-åriga glest ståendes tallar och dåligt om död ved, tex. i mittersta området som är avverkningsanmält. Nära Östbyn är skogen också yngre med betydligt mindre död ved och har mer karaktär av bondskog.

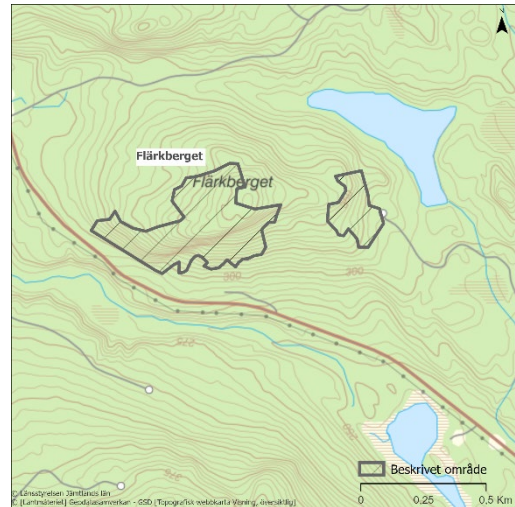
Området bedöms ha mycket höga värden kopplad till gammal tall och mängden, variationen, kontinuiteten och kvaliteten av död ved. Området är beläget i en sydbrant vilket är gynnsamt för värmekrävande vedlevande insekter.

Arter: Dvärgbägarlav, Garnlav, Kärrfibbla, Mörk kolflarnlav, Ullticka, Vedflikmossa, Vedsäckmossa, Vedticka, Vedtrappmossa

Flärkberget 20 ha, Mittkoordinat N 7095732, O 550004

Figur 50. Uppre på Flärkberget finns rikligt med över 300 åriga tallar

Figur 49. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Flärkberget

Ovanför branten består skogen av olikåldrig ganska lågproduktiv tallskog ca 200-400 år, rikligt av tall över 300 år, med gott om gamla garnlavsdraperade granar och gamla björkar. Själva branten är delvis blockrik, med höga lodytor och sluttande hållar ofta med lövrik tallskog med rikligt av asp, björk och gran. Nedanför branten domineras skogen av ganska högproduktiv yngre tallskog 100-150 år.

Fältskiktet domineras av näringsfattig blåbärstyp. I sydslutningen torr mark med inslag av glest fältskikt med blåbär, ljung, lingon med renlavsinslag och spritt med kalkgynnade arter så som liljekonvalj, stenbär, bergslok, en mm.

Mängden död ved varierar men oftast sparsamt-måttligt med kolade lågor och högstubbar, måttligt med självgallrad både klen och grov tall, såväl ståendes som liggandes. I branten rikligt med död tall, asp och björk. Delvis finns allmänt med rötbruten främst hård granved på höjden. Nedanför sluttning högproduktivt och rikligt med färsk död tall ca 30-40cm men få äldre lågor.

På höjden är skogen påverkad av dimensionsavverkning, nedanför sluttningen yngre och troligen mer påverkat av plockhuggning. Området är brandpräglad med förekomst av flera brandljud i de gamla tallarna.

Naturvärdena är framför allt knutna till död ved av hög kvalitet, tex solbelyst död ved från 300-åriga grova tallar och högstubbar från 200-åriga lövträd samt höga värden kopplade till äldre lövträd med en värdefull kryptogamflora.

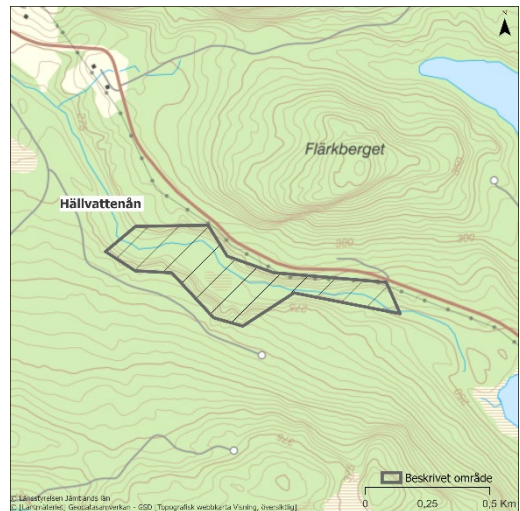
Arter: Asphättemossa, Bergslok, Bårdlav, Dvärgbägarlav, Garnlav, Grönpyrola, Gytterlav, Kattfot, Kolflarnlav, Liljekonvalj, Liten aspgelélav, Lunglav, Nattviol, Reliktbock, Skinnlav, Skrovellav, Stenbär, Stiftgelélav, Stuplav, Tretåig hackspett (spår), Vedflikmossa, Vedskivlav, Vedtrappmossa, Vitgrynig nållav

Hällvattenån **19 ha**, Mittkoordinat N 7095404, O 549697

Figur 52 Till höger i bilden syns en mycket gammal björk som har både brandljud och spår av gammal nävertäkt.

Figur 51. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Hällvattenån

Sluttningarna norr om Hällvattenån domineras av 150-åriga frodvuxna tallar. Ofta finns ett stort inslag gran i samma ålder, oftast något yngre. Det finns ofta en stor mängd gammal björk, enstaka med brandljud. Ofta finns en stor mängd ungt löv som, sälg, rönn, asp, och gråal. Bitvis utgörs området av stavagranskog lite över 100 år. Sluttningarna söder om ån utgörs av en frodvuxen, bitvis örtrik, granskog där träden allmänt är mellan 100–150 år. Längst ner i dalgången finns ett litet inslag av senvuxen, gles äldre granskog. Mängden asp är allmän i hela området.

Marken är mestadels frisk och fältskiktet är av blåbärstyp, med inslag av ekbräken, kovall, stenbär, lingon, och smalbladiga gräs. Oftast finns ett rikligt uppslag av rönn, och norr om ån finns allmänt enbuskar.

Mängden lågor i olika nedbrytningsstadier är allmän, bitvis riklig. Dock är mängden riktigt gamla lågor sparsam. Särskilt norr om ån finns det allmänt med kolad tallved, främst stubbar, men även lågor finns. De flesta är mer eller mindre mosklädda. Mängden torrträd och högstubbar av gran och björk är måttlig. Ensta mycket gamla björkar med brandljud och med spår av gammal nävertäkt finns i sluttningarna norr om ån.

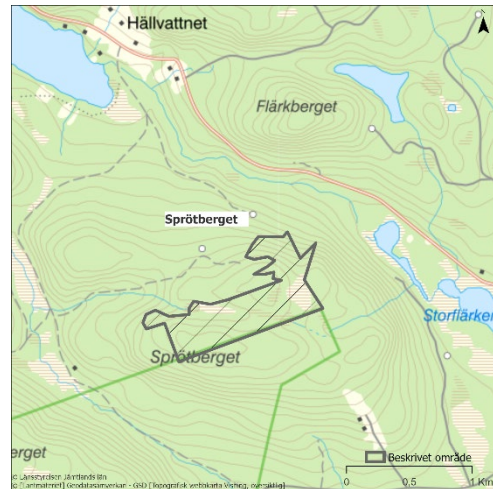
Området har mycket höga naturvärden knutna till mängden och kontinuiteten av gammal död ved, kontinuiteten av gammal björk, och mängden asp som gör att arter som lunglav, skinnlav, dvärgtufs, stiftgelelav, och aspegelav trivs.

Arter: Aspegelälv, Bårdlav, Dvärgtufs, Garnlav, Knärot, Kolflarnlav Liljekonvalj, Liten spiklav, Lunglav, Lunglav, Plattlumner, Rödbrun blekspik, Skinnlav, Spindelblomster, Stuplav, Ullticka, Vedskivlav, Vedticka, Vedtrappmossa, Vitgryng nållav

Sprötberget 53 ha, Mittkoordinat N 7094377, O 549731

Figur 54 Tät stavagranskog, med allmän förekomst av asp. Även om träden ser klena ut, har de en ålder av cirka 130 år. Rikliga mängder klen död ved skapas när beståndet självgallar.

Figur 53. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Sprötberget

Sprötbergets nordbrant, utgörs av en granbränna runt 130 år, med allmänt, bitvis rikligt, inslag av asp och björk i samma ålder. Sluttningarna mot Långmyran utgörs av produktiv granskog, också här allmänt med asp. I myrkanterna finns ett inslag av något äldre gran. På de små höjderna finns ett litet inslag hällmark med tall runt 200 år. Bitvis finns rikliga mängder garnlav.

Marken är mestadels frisk, och fältskiktet domineras av blåbärsvegetation med inslag av lingon och lågört. I sluttningarna runt Långmyran finns stråk med ren lågortsvegetation.

I stavagranskogen i Sprötbergets nordslutning finns rikligt med klen död ved till följd av självgallring. Sparsamt finns kolade stubbar, de flesta är mer eller mindre mossklädda. Sparsamt finns medelgrova lågor. I sluttningarna runt Långmyran finns oftast allmänt med nya lågor, sparsamt finns gamla lågor.

Området har höga naturvärden knutna framför allt till mängden asp.

Arter: Fläcknycklar, Järpe, Knärot, Lunglav, Stiftgelélav, Stuplav, Tretåig hackspett, Vedtrappmossa, Vitgrynig nållav

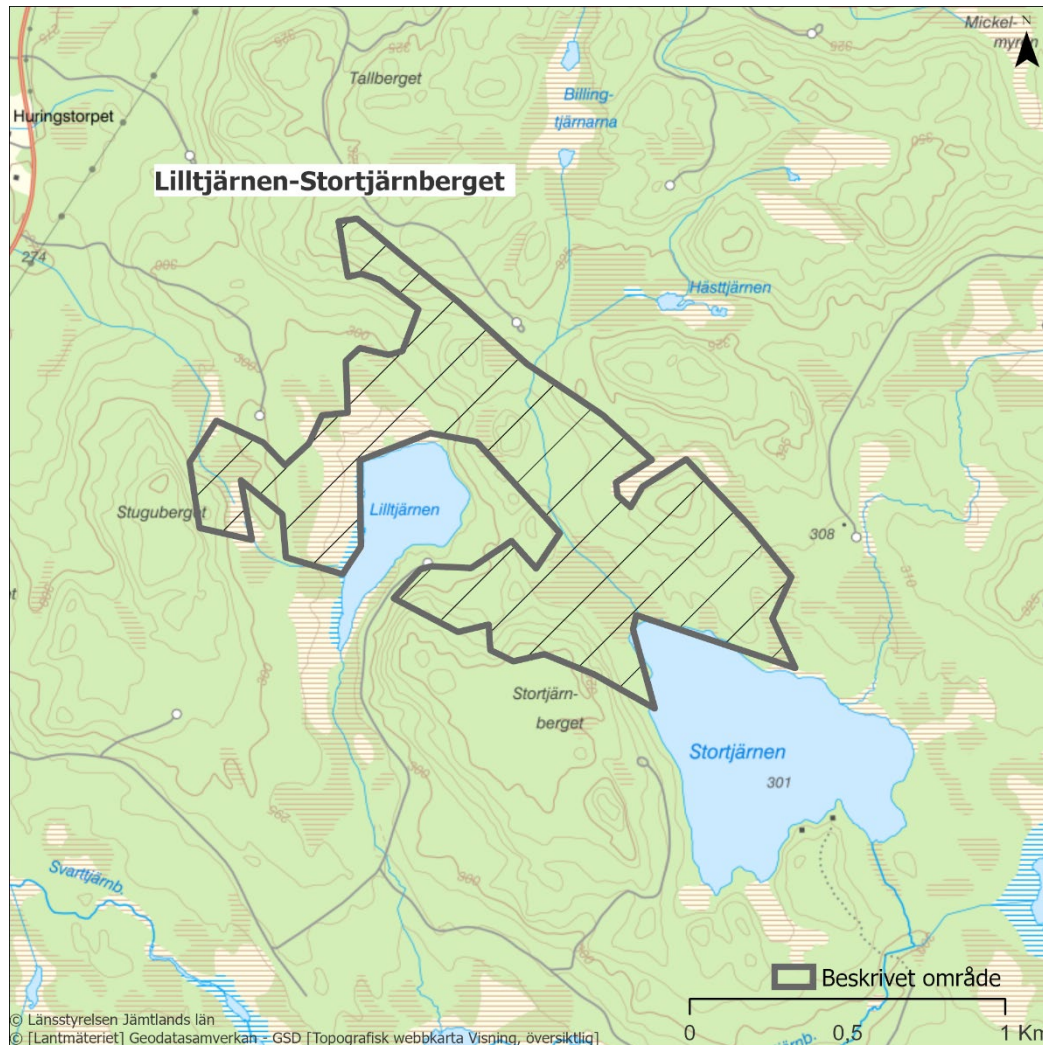
Figur 55 Klibbtickerötade granlågor finns allmänt i stora delar av området.

Nordöst om Lilltjärnen utgörs området av produktiv mångskiktad ca 120-årig granskog med ett allmänt, bitvis rikligt, inslag av asp. Enstaka aspar är mycket grova. Måttligt finns ett inslag av sälg. Allmänt finns ett inslag av tall i liknande ålder som granen. Flera fuktstråk löper genom området. Även sumpskogen domineras av ca 120-årig gran, med ett rikligt inslag björk. Denna sumpskog har troligen varit mer utpräglad tidigare, området är påverkat av tidigare dikningar. Äldre senvuxen gran förekommer i myrkanterna. Väster och sydöst om Lilltjärnen utgörs området av ca 120-årig stavagranskog med rikligt inslag av björk i samma ålder. Bitvis finns allmänt med asp. Bitvis allmänt med tall i liknande ålder. Närmast sjön är myren beväxt med gamla, uppskattningsvis uppemot 200 år, mycket senvuxna tallar.

Marken är till största delen frisk, och fältskiktet domineras av blåbär, med inslag av lingon, ekbräken, kovall och smalbladiga gräs. Mindre lågörtssdominerade stråk med stenbär, ekbräken, gullris, torta, ekorrbär, och skogsnäva finns också. Längs med myrkanterna och i fuktstråken finns ett inslag av fräkenvegetation.

Nordöst om Lilltjärnen finns allmänt, bitvis rikligt med nya rötlågor, och måttligt med mossklädda äldre lågor. Mängden torrträd och högstubbar är sparsam. I sumpskogsstråken finns allmänt med klibbtickerötade träd och rikligt med nya rötlågor. Allmänt finns även nya till något äldre mossklädda lågor av gran och björk som mäter cirka 15 cm i diameter, de allra äldsta lågorna saknas. I stavagranskogen rikligt med klen död ved. Ofta finns allmänt med nya rötlågor även här, dock sparsamt med äldre lågor. I myrmarken finns rikligt med stående klen död ved av tall.

Området har höga naturvärden knutna framförallt till mängden asp. Utmärkande för området är att det har börjat tillkomma grova lågor av asp. Även om kontinuiteten är svag till följd av tidigare plockhuggningar, finns det höga naturvärden knutna till barrträdslågor där till exempel vedtrappmossa och gränsticka trivs.

Figur 56. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Lilltjärnen-Stortjärnberget

Arter: Bollvitmossa, Dvärgtufs, Garnlav, Gränsticka, Järpe (med ungar), Kungsfågel(sång), Lunglav, Skinnlav, Skrovellav, Spindelblomster, Stuplav, Vedflamlav, Vedflikmossa, Vedtrappmossa, Vitgrynig nållav

Nagasjöhöjden 79 ha, Mittkoordinat N 7090511, O 550302

Blockig mycket varierad, artrik och lövrik östsluttning med flera olika naturtyper. Området domineras dels av: granskog 100-180-årig, lövrik lågörtsgrenskog 100-150 år, senvuxen gles granskog 150-250 år, tall/blandbarrskog 180-220 år och näringsrik äldre granskog med grova granar. I hela området förekommer spritt med såväl gamla som medelålders lövträd. Artfynd och förekomsten av lövöverståndare tyder på att det i området finns lång historia av lövrika skogar.

Området variation i terrängen skapar rik förekomst på fuktiga mikroklimat och andra värdefulla nyckelelement så som levermossklädda lodytor, rörligt markvatten, örtrika fuktstråk och sumpskogar. Floran domineras av blåbärstyp med lågörter och relativt stort inslag av rörligt markvattnen. Floran är även präglad av krondropp från den rikliga förekomsten av asp vilket skapar rika markförhållanden med örtrik flora. Hela området är brandpräglat och den senaste kraftiga skogsbranden ägde rum kring 1820-1830talet. I huvudsak varierar området mellan fyra naturtyper:

Nordöst: 120-180-årig granskog med rikt lövinslag: Plockhuggen, 10-30cm i diameter, varierande granlågkontinuitet, allmänt med lövträd över 100 år och spritt med grova ca 200-åriga lövträd, björk, sälg och asp. Höga lövvärden. Ofta rikligt med död ved i olika nedbrytning

Nordväst: Lövrik granskog 100-150 år: Plockhuggen, örtrik flora, särskilt riklig förekomst av ca 100-årig asp. Spritt med lövträd över 150 år men även enstaka grova lövträd över 200 år. Rikligt död ved men svag löv- och granlågkontinuitet. Delvis mer näringsfattig svårföryngrad mark med rikligt av solbelyst mycket gammal sälg

Höjderna: Näringsfattig gles granskog 150-250 år: Garnlavsrik, plockhuggen, rikligt med gran över 200 år, måttligt med 200-årig tall och björk, spritt med björk över 200 år med inslag av lika gammal sälg och asp. Varierade lågakontinuitet, måttligt med död ved.

Sydost: Tallskog/blandbarrskog 180-220 år. Självvallrande, blockig mark. Inslag av grov-medelgrov tall över 250 år och med 200-åriga lövträd och yngre gran. Sparsamt kolad död ved och måttligt av död ved. Ganska svag lågakontinuitet. Det finns även bestånd med rikligt av grov asp över 40cm i diameter och fuktstråk med grova granar och lågor i olika nedbrytning.

Området är i sin helhet mycket artrikt och variationsrikt med en hög biologisk mångfald och flertalet hotade arter knutna till gamla lövträd, granar, variationen, mängden och kontinuitet av död ved. Bland annat finns tre arter gelélavar (collema) och hotade arter knutna till gran tex. liten hornfliksmossa, blackticka och rynkskinn och generellt en hög frekvens av rödlistade arter och naturvårdsarter.

Figur 57. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Nagasjöhöjden

Området har särskilt höga värden knutna till vedlevande levermossor, vedsvampar och lavar på lövträd och troligen även vedlevande insekter. Norr om området ligger Råbbvikskullen som också har höga naturvärden knutna till äldre tall och värdefull lavflora på senvuxna lövträd, vilket höjer den ekologiska funktionaliteten för många rödlistade arter.

Figur 58. 120-180-årig granskog i brant slutning med lodytor

Arter: Barkkornlav, Blackticka, Bårdlav, Dvärgbägarlav, Fjällvråk, Fläcknycklar, Gammelgranslav, Garnlav, Gulnål, Gytterlav, Hässlebrodd, Knärot, Kolflarnlav, Korallblylav, Kornig nållav, Kruskalkmossa, Liten aspgelélav, Liten hornfliksmossa, Luddlav, Lunglav, Läderlappslav, Mörk husmossa, Mörk kolflarnlav, Ormbär, Rosa skärelav, Rynkskinn, Skinnlav, Skrovellav, Skuggblåslav, Spindelblomster, Stiftgelélav, Stuplav, Ullticka, Vedflikmossa, Vedskivlav, Vedticka Vedtrappmossa, Vitgrynig nållav,

Figur 59 I branten finns stora mängder murkna barrträdslågor.

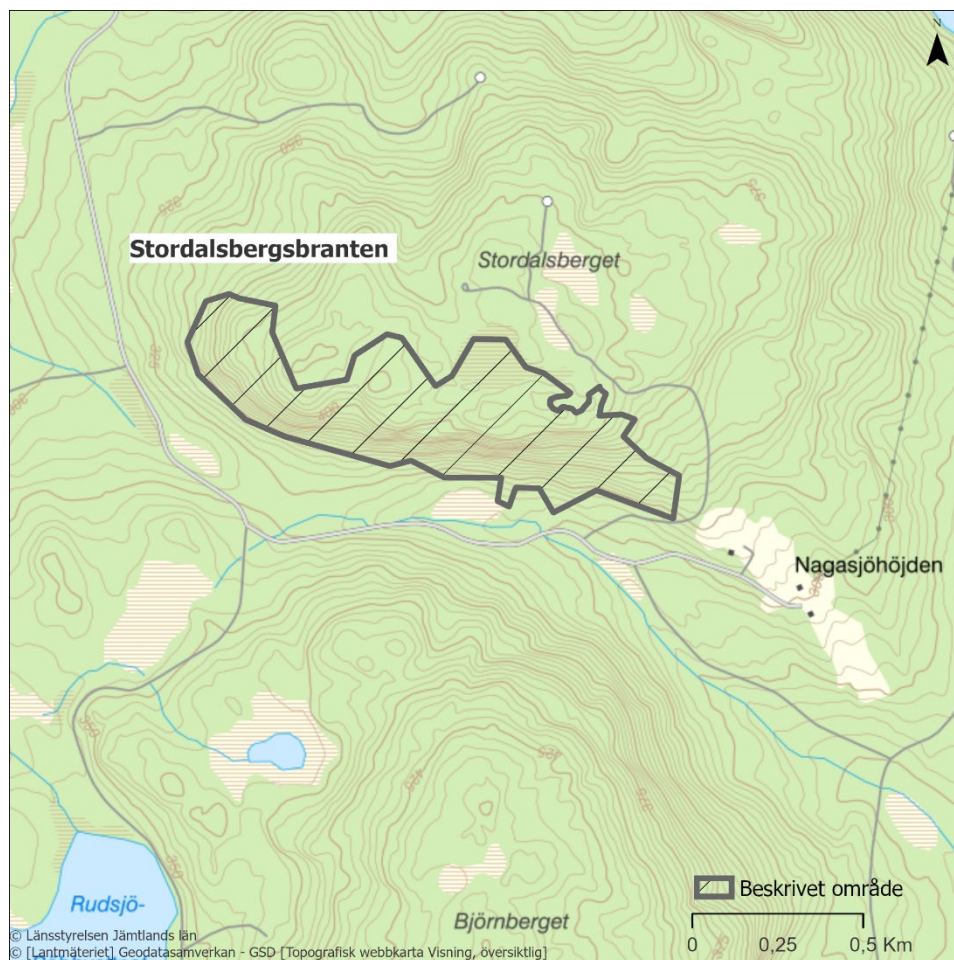
Stordalsbergets sydbrant utgörs av en äldre mångskiktad barrskog med hög bonitet, där gran dominerar i väster, och gradvis övergår till att domineras av tall i öster. Oftast är träden en bit över 100 år, allmänt finns träd med en ålder av 150 år, och är allmänt grova. Enstaka mycket grova granar som mäter omkring 50 cm i brösthöjd finns. Gammal björk är allmänt förekommande. I västra delen av branten finns mycket rikligt med gamla björkar, varav många uppemot 40 cm i diameter. Bitvis finns allmänt med asp. I hela branten finns spridda förekomster av sälg och rönn och ofta finns en riklig förekomst av unga aspar, rönnar och sälgar. Ovanför branten utgörs området av en gles granskog med ett bitvis stort inslag av tall, där de äldsta träden är runt 150 år. Enstaka tallar över 250 år förekommer. Högst upp i branten förekommer ett litet inslag av tallhällmark.

Branten är bitvis blockig. Marken är mestadels frisk. I västra delen av branten dominerar lågörsvegetation med ekbräken, hultbräken, skogsnäva, ekorrbär, skogsstjärna, liljekonvalj, smultron, vispstarr, stenbär, linnea, och svart trolldruva. I östra delen av branten dominerar blåbär, med inslag av lågört. Över branten domineras fältskiktet av blåbär med inslag lingon, kråkbär, kovall, samt smalbladiga gräs. På hällmarkerna förekommer ett litet inslag av lavvegetation.

I västra delen av området finns rikligt med granlågor i olika nedbrytningsstadier, både färska klibbtickerötade lågor och gamla murkna lågor. I den östra talldominerade delen av området finns allmänt till rikligt med nya lågor, samt måttligt, bitvis allmänt med gamla lågor.

Förekomsten av torrträd är måttlig i hela området. Sparsamt finns äldre högstubbar. Över branten finns måttligt, bitvis rikligt med nya och halvgamla lågor. Oftast sparsamt äldre lågor. Riktigt gamla lågor saknas nästan helt. Oftast sparsamt torrträd och högstubbar, något mer i öster. I tallhällmarken finns det mycket sparsamt med kolad gammal tallved.

Över branten är naturvärdena knutna till kontinuiteten av äldre senvuxen barrskog höga. Nedanför branten finns mycket höga naturvärden knutna till mängden och kontinuiteten av gammal björk, samt mycket höga naturvärden knutna till den rikliga mängden och kontinuiteten av äldre lågor. Området utmärker sig genom mängden murkna barrträdslågor där mossor som vedtrappmossa, vedflikmossa och vedsäckmossa trivs.

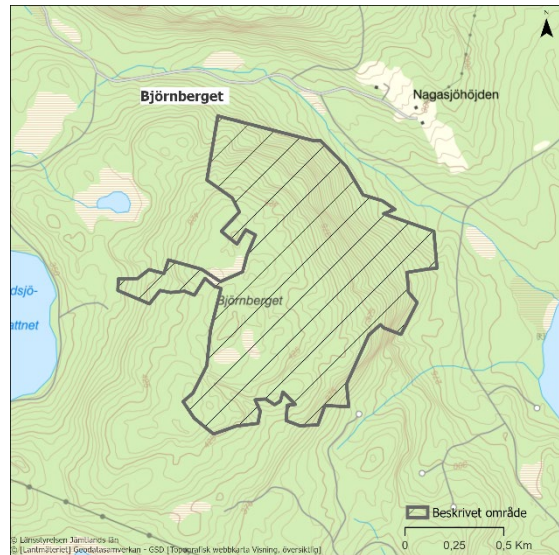
Figur 60. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Stordalsbergsbranten

Arter: Bergslok, Bårdlav, Dvärgtufs, Garnlav, Gryng filtlav, Gränsticka, Knärot, Kransrams, Kungsfågel, Lunglav, Ormbär, Plattlumner, Rynkskinn, Skinnlav, Skrovellav, Stiftgelélav, Stuplav, Större hackspett, Svart trolldruva, Ullticka, Vedskivlav, Vedsäckmossa, Vedticka, Vedtrappmossa, Vispstarr

Figur 62. Näringsrik mångskiktad granskog

Figur 61. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området

Områdets sluttningar utgörs av näringsrik, mångskiktad, granskog något över 100 år med allmänt inslag av gran uppemot 150 år med bitvis rikligt inslag av asp och allmänt inslag sälg och äldre björk. Många aspar är grova, sparsamt finns även grov gran. På höjden utgörs området av senvuxen gles granskog runt 150 år, där granarna ofta är draperade i garnlav och andra hänglavlar. Bitvis finns ett inslag av tall i samma ålder.

Stora delar av sluttningarna är påverkade av rörligt markvatten, och fältskiktet domineras ofta av lågörtsvegetation med bland annat ekbräken skogsnäva, stenbär, ekorbär, harsyra, linnea, med inslag av blåbär. Bitvis dominerar ormbunksvegetation. På höjden domineras fältskiktet av blåbär med ett litet inslag av lingon, ekbräken, kovall samt smalbladiga gräs.

I sluttningarna finns oftast rikliga mängder lågor i olika nedbrytningsstadier. Bitvis är mängden äldre lågor sparsam. Ny död ved utgörs av klibbtickerötade lågor. Förekomsten av stående död gran är allmän. På höjden är förekomsten av död ved sparsamtill följd av låg produktivitet och plockhuggning.

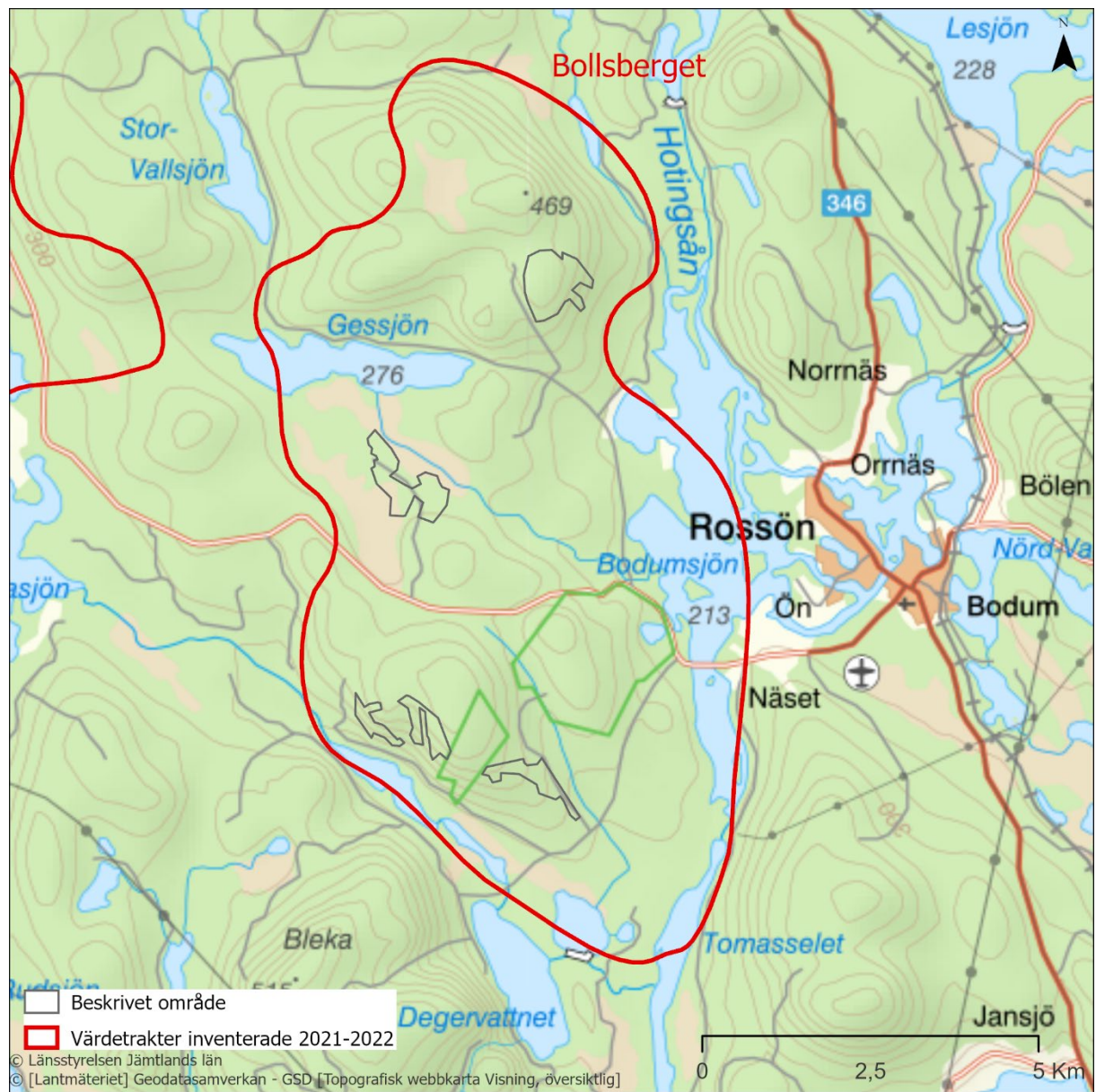
I sluttningarna finns mycket höga naturvärden knutna till mängden död ved i olika nedbrytningsstadier, och mycket höga naturvärden knutna till mängden äldre aspar och sälgar och björkar. Även på höjden finns höga naturvärden knutna till förekomsten av lövträd. I området finns mycket rikliga mängder av lunglav.

Arter: Bårdlav, Doftskinn, Dvärgtufs, Garnlav, Granticka, Knärot, Kransrams, Lunglav, Läderlappslav, Läderlappslav, Nordisk stormhatt, Ormbär, Platt fjädermossa, Rostfläck, Skinnlav, Skrovellav, Skuggblåslav, Spindelblomster, Stuplav, Större hackspett, Tjäder, Ullticka, Vedticka, Vedtrappmossa, Vitgrynig nållav,

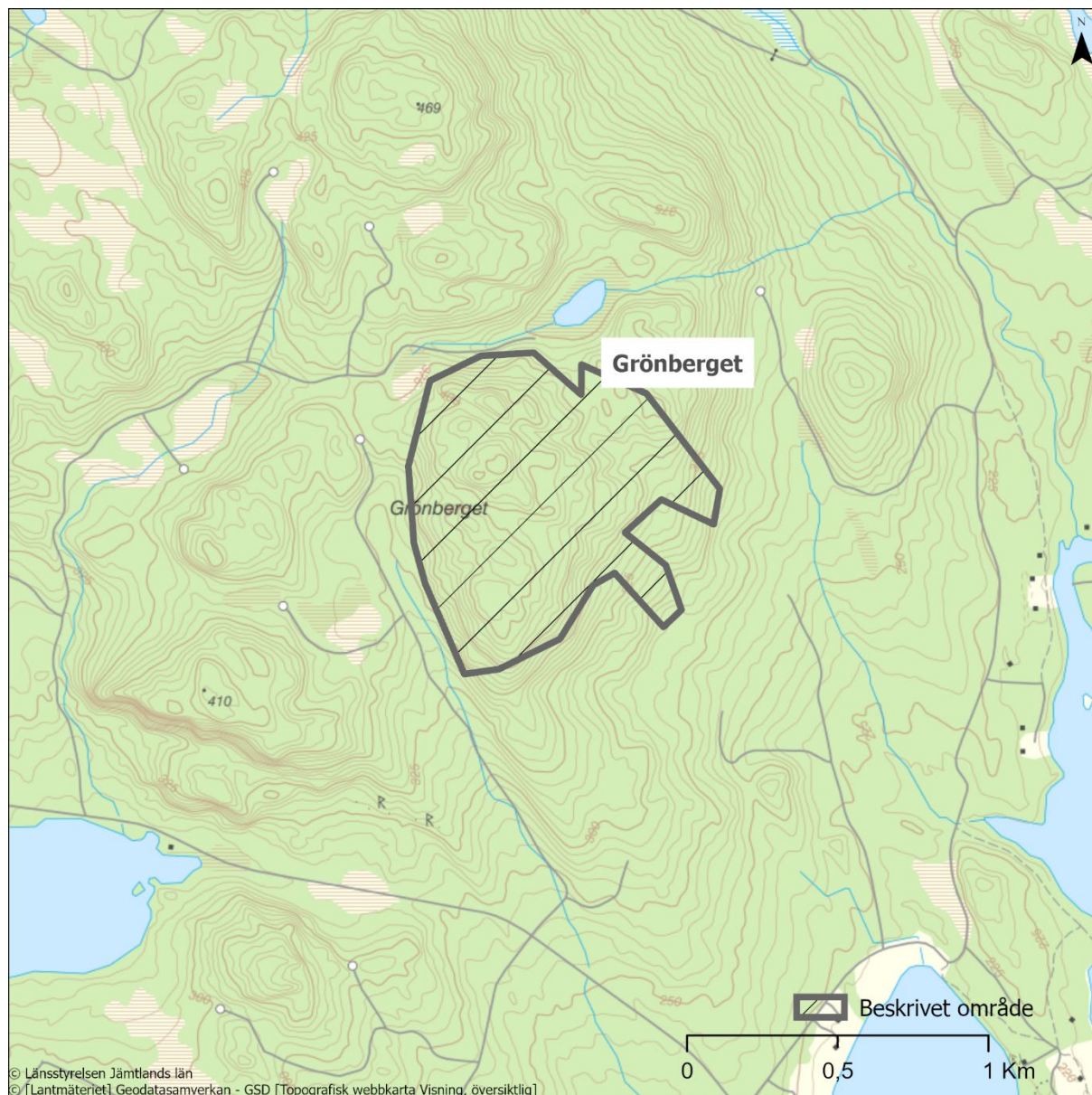
Figur 63. Senvuxen gles garnlavsrik granskog

Bollsbergets vädetrakt

Figur 64. Bollsbergets vädetrakt där polygoner med mörkgrå linje har en områdesbeskrivning

Figur 65 Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Grönberget.

Gammal bränna med ca 80-95% gran och 5-20% löv, främst björk, förekomsten av asp är riklig. Sälg förekommer sparsamt. Granarna är uppskattningsvis runt 120 år. I fuktiga stråk (brandrefugier) finns allmänt med gran runt 150 år. Bitvis finns allmänt med tallöverståndare runt 150 år, oftast är förekomsten av dessa träd sparsam. Frisk blåbärsvegetation med stort inslag av lågört som kovall, ekbräken, och stenbär. Rikligt uppslag av rönn. I brandrefugierna finns inslag av fräkenvegetation. Mängden lågor i olika nedbrytningsstadier och torrträd är oftast måttlig. Bitvis finns rikligt med död ved av björk. Kolade nästan helt mosklädda stubbar finns allmänt. Sparsamt finns kolade tallhögstubbar. Synliga brandljud är ej påträffade. I brandrefugierna är förekomsten av garnlav riklig. Höga naturvärden är knutna till den höga andelen lövträd. de västra och sydvästra delarna av området finns det inslag av hårdare plockhuggna partier (u2).

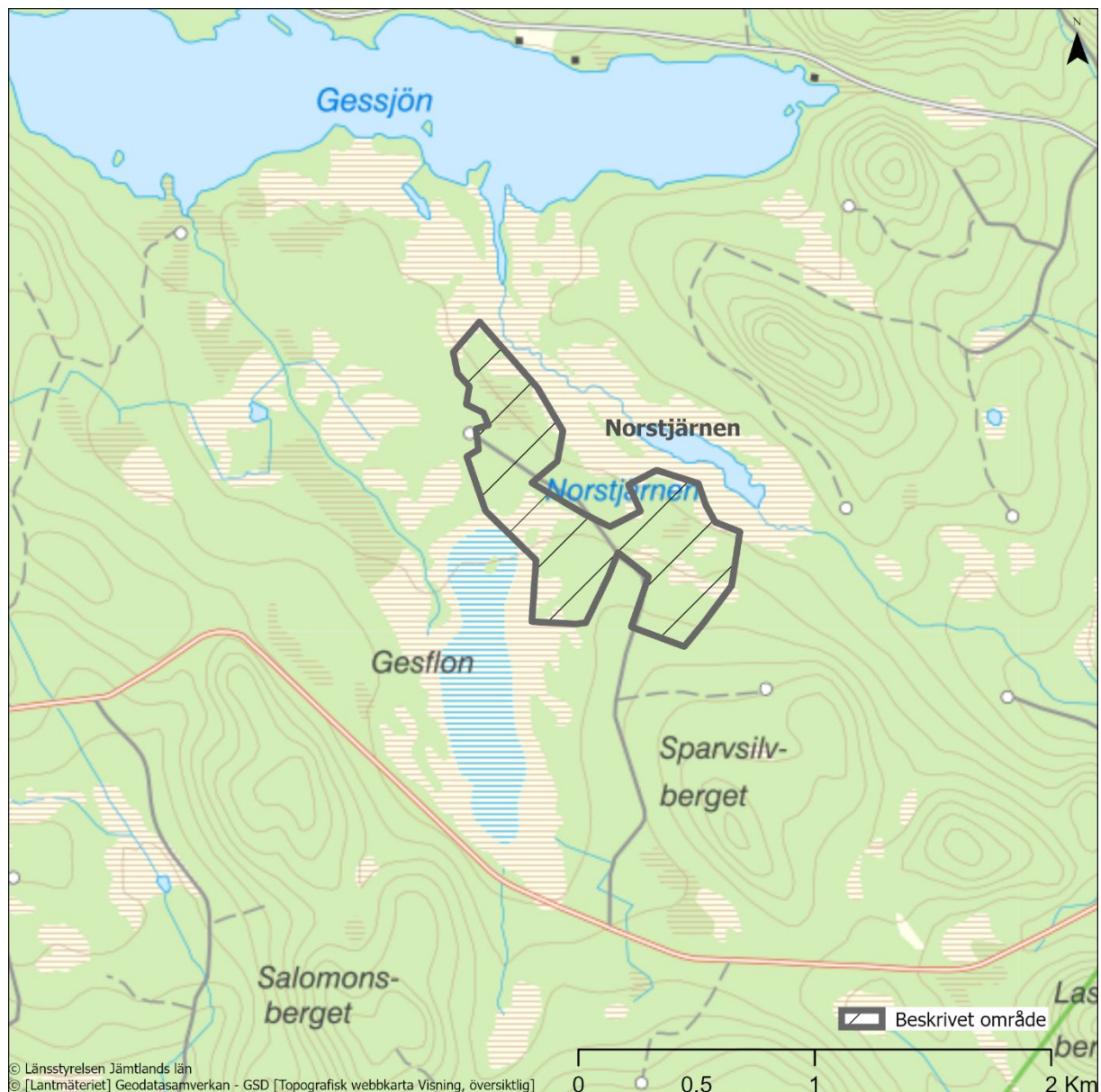

Figur 66 I området förekommer rikligt med asp. Under klungor med asp skapas likt bilden ofta en speciell gles fältvegetation bestående av lågörtsvegetation och ormbunkar.

Arter: Lunglav, Skinnlav, Spindelblomster, Stiftgelélav, Stor aspticka, Stuplav

Norstjärnen 64 ha, Mittkoordinat N 7090503, O 558176

Figur 67 Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Norstjärnen.

Området är beläget i en mosaik av myrar och skog och består uteslutande av gamla barrskogar med inslag av lövrika sumpskogar. Södra delen består av en urskogsartad gles ca 150-200-årig barrblandskog med inslag av 300-åriga rakstammiga "gammeltallar", allmänt inslag av björk över 150 år och flera grova aspar över 150 år, sparsamt av död tall och allmänt av död gran i olika nedbrytning. Bitvis saknas de 300-åriga tallarna. Norra halvan består av en plockhuggen 100-150-årig granskog med måttligt-allmänt av 150-200-årig tall, olikåldrig sumpskog med rikligt av död ved i olika nedbrytning och höga värden knutna till björk samt både plockhuggna och relativt orörda tallskogar i myrmosaik men många tallar över 200 år och inslag av kolade lågor och nyskapade torrakor mm. Marken är näringsfattig med blåbär, bitvis fattigris och sumpskog av starr/fräkentyp. Mindre delar är blockrika. Området är delvis urskogsartat och har en låg påverkan från äldre skogsbruk, som ett bevis på detta finns det gott om ca 300-åriga rakstammiga tallar. Mittersta delen är dock mer påverkad och plockhöggs under tidigt 1900-tal. Området omgivning har även den höga

naturvärden och liknande naturvärden finns öster om området men detta område har mer sparsamt av äldre träd på grund av plockhuggning.

Figur 68 I området finns det inslag av över 300-åriga tallar.

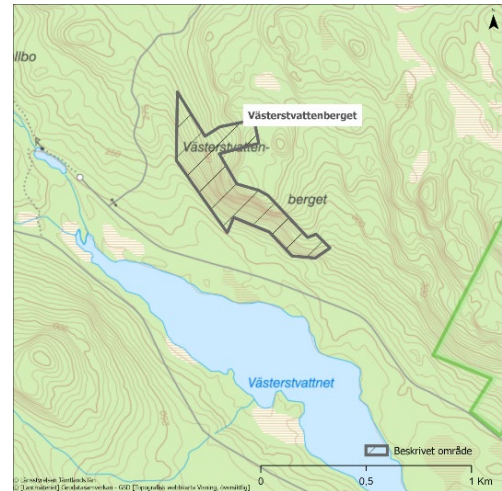
Arter: Blågrå svartspik, Bronshjon (spår), Dropptaggsvamp, Granticka, Gräddporing, Lappranunkel, Lunglav, Nordtagging, Skuggblåslav, Tretåig hackspett (spår), Ullticka, Vedflamlav, Vedticka

Västerstvattnenberget **18 ha**, Mittkoordinat N 7086970, O 557699

I Västerstvattnenbergets sydvästbrant finns det en äldre stavatallskog med måttligt uppslag av gran och asp. Måttligt finns det tallöverståndare med brandljud, runt 190 år gamla. Bitvis finns allmänt med gammal björk. Vad gäller död ved finns det rikligt med klena torrträdk och lågor av tall, mer sparsamt medelgrova torrträdk, samt rikligt med lågor i olika nedbrytningsstadier. Kolad död ved finns mest i form av lågor. Mycket höga naturvärden knutna till kontinuitet av brandpräglad tallskog och död ved i olika nedbrytning och former.

Arter: Blågrå svartspik, Dvärgbägarlav, Kolflarnlav, Kötticka, Liten svartspik, Vedflamlav, Vedskivlav

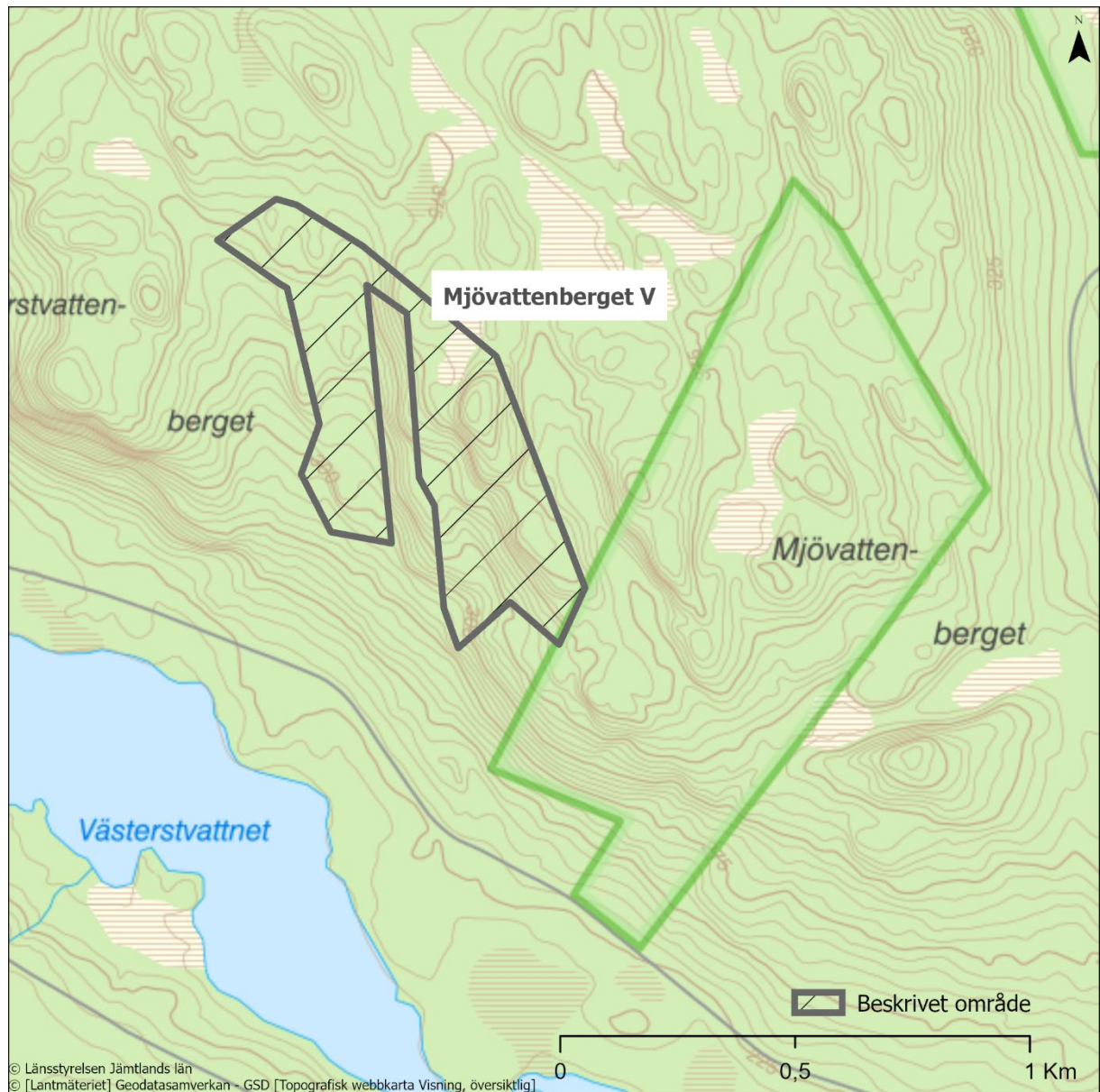
Figur 69. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Västerstvattnenberget.

Figur 70 Äldre stavatallskog med riklig förekomst av död ved i olika nedbrytningsstadier.

Mjövattenberget V 29 ha, Mittkoordinat N 7086877, O 558484

Figur 71 Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Mjövattenberget V.

I och nedanför Mjövattenbergets sydvästbranter utgörs området av runt 130 år gran med allmänt inslag av tall runt 130 år, och allmänt inslag av asp, bitvis allmänt med grov asp. Bitvis är granen något äldre. På höjden utgörs området av tall uppemot 200 år.

I granskogen dominerar frisk mark med blåbärsvegetation med stort inslag av lågört som ekbräken hultbräken, gullris, kovall, och ett litet inslag av ormbunkar. Mindre stråk med källpåverkad mark förekommer. På höjden finns inslag av hållmark med lavvegetation, blåbär med inslag av lingon, ljung och kråkbär dominerar.

I granskogen finns rikligt med lågor av gran och björk i olika nedbrytningsstadier. Bitvis finns allmänt med torrträd. Sparsam-måttligt högstubbar av gran och björk. På höjden finns sparsamt grova gamla tallågor, och en allmän mängd törskatetall. På höjden i hållmarkstallskogen finns allmänt med kolad död ved, främst stubbar, men även högstubbar och lågor. Brandljud förekommer allmänt och visar spår av en brand.

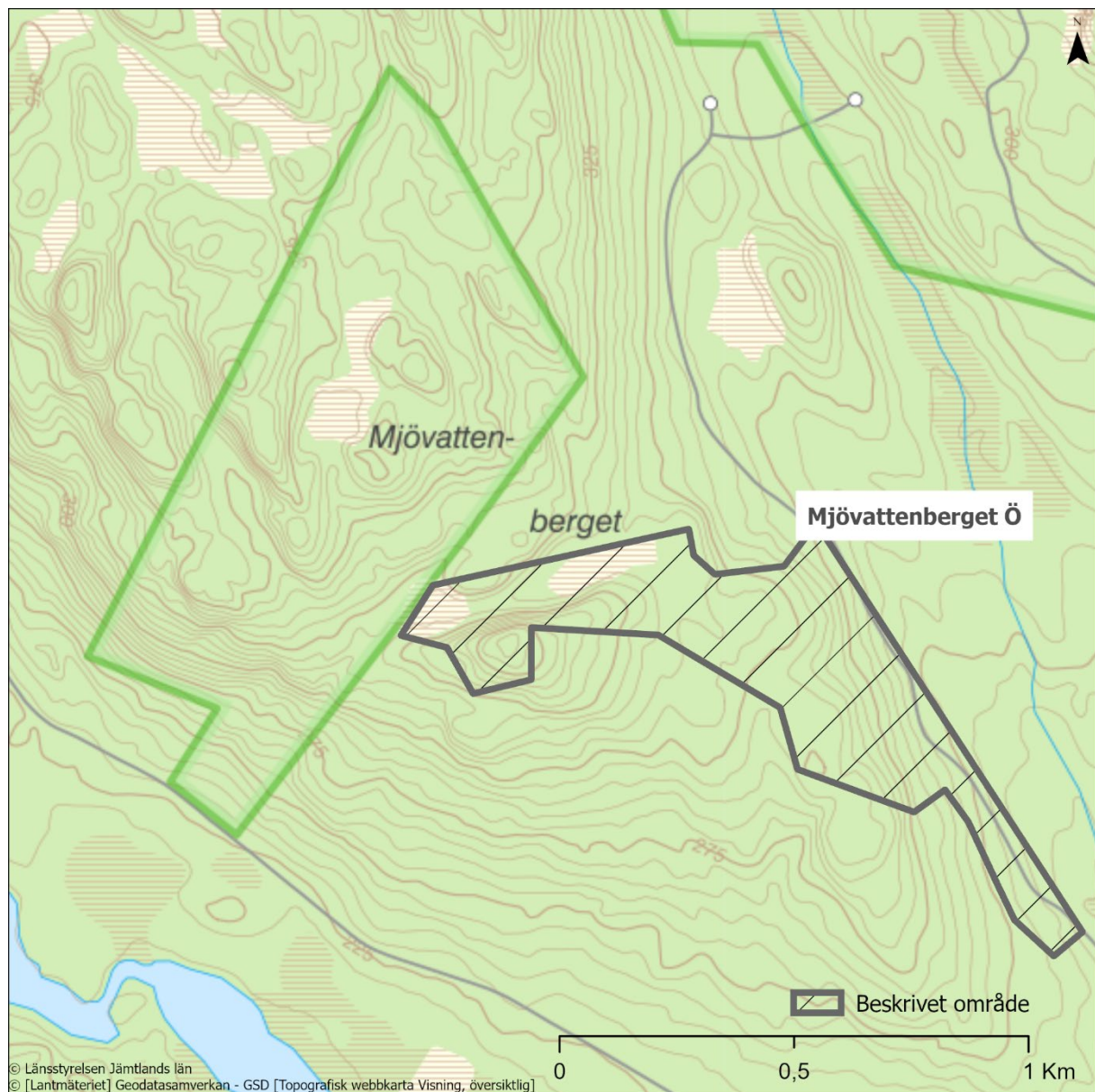
Området har mycket höga naturvärden knutna till gammal brandpräglad tallskog med kontinuitet av död ved på höjden. Mycket höga naturvärden knutna till mängden asp och död ved i olika nedbrytningsstadier i granskogen.

Figur 72 Bitvis finns allmän förekomst av asp. Fältskiktet består av blåbär med inslag av lågört och ormbunkar.

Arter: Bårdlav, Dvärgtufs, Granticka, Gytterlav, Järpe, Kolflarnlav, Korallblylav, Lunglav, Mörk kolflarnlav, Stor aspticka, Vedtrappmossa

Mjövattenberget Ö 34 ha, Mittkoordinat N 7086116, O 560069

Figur 73 Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Mjövattenberget, den gröna linjen markerar utbredningen av befintliga naturreservat.

Området domineras av lövrik granbränna i södra delen och mellersta och västra delen domineras av en mosaik av äldre gran- barrbland- och tallskog. Lövrika granbrännan domineras av klen gran och björk i 100-120-års ålder med allmänt inslag av överståndare av björk, asp och bitvis gran och sälg äldre än 150 år. I området finns äldre tall sparsamt. och flera grupper med jätteaspar runt 50-60 cm i diameter. Aspgrupperna har aspar ifrån flera olika generation, med äldsta generation över 200 år. Aspgrupperna kan eventuellt vara gamla kloner vilka kan vara betydligt äldre än asparnas ålder. Lövmull och krondroppet gör att miljön under asparna blir örtrik och lundartad som även höjer ph på barken på närliggande träd. Lunglav på grangrenar är vanligt. Äldre grannaturskogen är till stora del plockhuggen, olikåldrig med allmänt av gran över 150 år och den varierar från brandrefugial sumpskog, frisk sluten granskog, till senvuxen och gles granskog. Inslaget av gammal björk är stort och det är bitvis allmänt med äldre sälg, asp och tall. Smärre delar av granskogen

saknar spår från plockhuggning. Död ved varierar men finns bitvis rikligt i alla nedbrytninggrader. Tall- och barrblandskogen domineras ofta av ca 120-årig tall med allmänt av tall med brandljud ca 150-200 år. Bitvis är tallskogen olikåldrig, särskilt västra delen med hållmarkstallskog med stort inslag av både färsk, hård och gammal död ved är intressant. Området har höga till mycket höga naturvärden främst kopplade till den höga förekomsten och kontinuiteten av gamla och döda lövträd och gran. Särskilt intressant är det stora inslaget av grov mer än 200-årig asp och rikedom av gammal björk. Tallmiljöerna har höga naturvärden men det är främst gran och de lövrika miljöerna som har mycket höga naturvärden. På en nyligen vindfällad asp kunde lavfloran i kronan undersökas. Där hittades rikligt med gelélavar och en stor mångfald av signalarter. Mängden sådana aspar vittnar om en mycket värdefull lavflora i kronskiktet.

Figur 74 Grova aspöverståndare är ett vanligt inslag i området.

Arter: Blågrå svartspik, Bårdlav, Dvärgbägarlav, Knärot, Kolflarnlav, Korallblylav, Korallrot, Rynkiga gelélavar (*collema* sp.), Lunglav, Rosenticka, Rosenticka, Rynkskinn, Skrovellav, Stuplav, Ullticka, Vedflickmossa, Vedskivlav, Vedticka, Vedtrappmossa, Vitgrynig nållav

Ammeråns vädetrakt

Figur 75. vädetrakt där polygoner med mörkgrå linje har en områdesbeskrivning

Norra delområdet, Dalaroslokarna:

200-300-årig tallskog med allmänt av tall med brandljud och ca 300-åriga tallar och gamla rötade björkar. Måttligt med nydöd tall, mycket höga värden till grova kolade lågor. Inslag av lokar med periodvisa översvämningar av grundvatten med kalkbarrinslag och rikligt av översvämmad ved. I beståndet finns spritt med björk över 200 år.

Delområdet i mitten Nymyrbrännan:

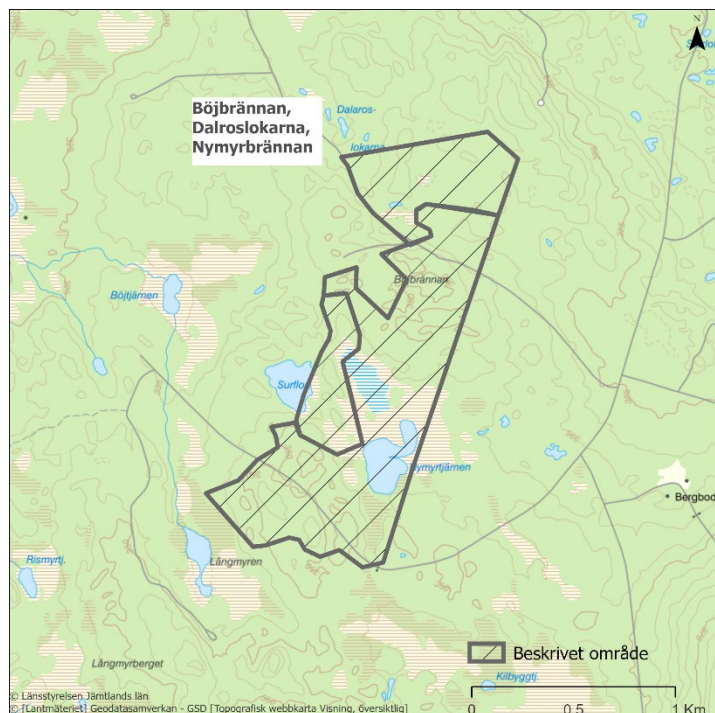
Området består av en Stavatallskog ca 180-250 år. Bitvis rikligt av grova mossövertäckta lågor med trådmossor (cephalozia). Rikligt klen död tall och även lite medelgrov död ved. Beståndet börjar bilda död ved av hög kvalitet. I området finns rikligt med 1m höga kolade stubbar, måttligt med kolade högstubbar. Norra delen gallrad men har mycket höga värden på grund av förekomsten av gammal kolad ved och sandtallssvampar. Bitvis finns höga värden kopplade till gammal rötad björk.

Stora delområdet Böjbrännan:

Området domineras av 200-årig gallringspåverkad tallskog med bitvis allmänt med tall över 250 år och fläckvis med grova kolade lågor. Norra delen saknar delvis kolad ved och har inslag av utvecklingsmark medan södra delen har inslag av fläckar med överståndare med rikligt av grov kolad död ved.

Det nuvarande beståndet har ofta rikligt inslag av tall över 200 år som överlevt minst en skogsbrand och den pågående självgallring, håller på att skapa värdefull död ved som långsiktigt kan bevara mångfalden knutna till de grova kolade lågorna.

De tre delområdena hyser höga till mycket höga naturvärden kopplade till gammal tall, höga och fläckvis mycket höga naturvärden kopplade till äldre lövträd och mängden grova kolade lågor samt små inslag av ovanliga och hotade mykorrhizasvampar knutna till kalkbarrskog och sandtallskog.

Figur 76. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Böjbrännan, dalaroslokarna, Nymyrbrännan

Figur 77. I området finns en anmärkningsvärd förekomst av intakta grova delvis mossövertäckta kolade lågor, lämpliga för både ovanliga levermossor och vedsvampar.

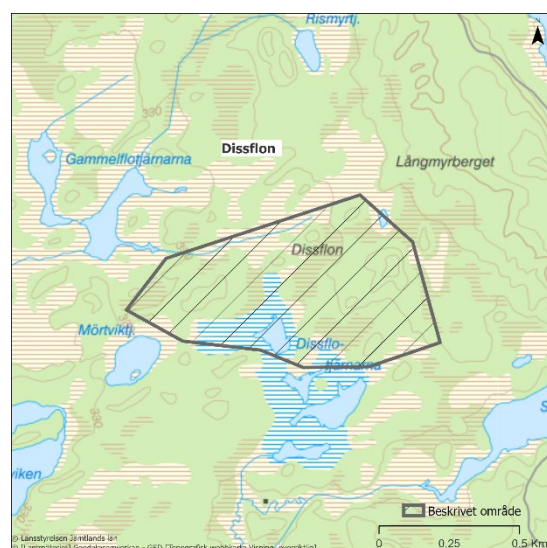
Arter: Bergrör, Blanksvart spiklav, Blekspindling, Blyspindling, Blågrå svartspik, Bårdlav, Droptaggsvamp, Dvärgbägarlav, Garnlav, Guckusko, Gyllenspindling, Gytterlav, Kanelros, Kattfot, Knärot, Korallblylav, Kornig nållav, Liljekonvalj, Liten hornfliksmossa, Luddlav, Lunglav, Mattlummer, Plattlummer, Skarp droptaggsvamp, Skinnlav, Skrovellav, Skrovlig taggsvamp, Smalfotad taggsvamp, Spillkråka, Spindelblomster, Stiftgelélav, Stor knopplav? (ej mikroskoperad), Svavelrisk, Tibast, Urskogsporing? (uppäten av punktsvampmal, på kolad ved), Vaddporing, Vedflamlam, Vedskivlav, Vedtrappmossa, Vitgrynig nållav, Äggvaxskivling, Ögonpyrola

Dissflon 45 ha, Mittkoordinat N 7030161, O 519295

Figur 79. Granbränna med inslag örtrika fuktstråk

Figur 78. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Dissflon

Myrmosaik där myrholmarna omväxlande domineras av tall och gran. Den västliga av de två stora myrholmarna utgörs av stavatall som är cirka 130 år med ett sparsamt inslag av överståndare och ett stort inslag yngre gran. Måttligt finns inslag av gammal björk, och sparsamt finns inslag av asp.

Den östliga av de två större myrholmarna utgörs av stavagran cirka 130 år, med ett sparsamt inslag av gran uppemot 200 år. Bitvis finns här ett rikligt inslag tall runt 250 år. Asp och gammal björk finns i måttlig mängd. Garnlav förekommer rikligt.

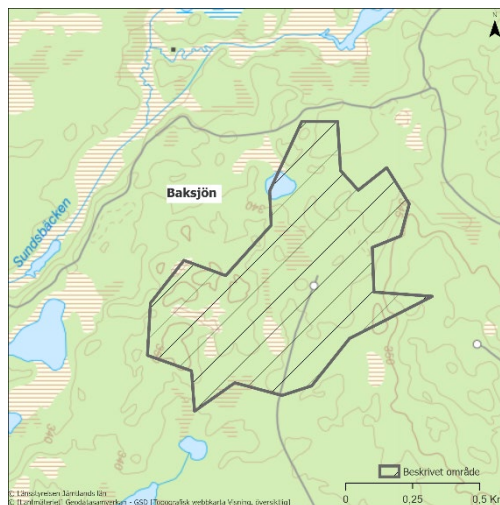
Klen död ved förekommer rikligt i olika nedbrytningsstadier, likaså murkna kolade stubbar. Gamla tallågor är måttligt, bitvis allmänt förekommande. Nya till något äldre lågor förekommer allmänt. Bitvis finns allmänt med gamla talltorrakor. Enstaka förekomster av gamla kolade tallhögstubbar och sälgågor finns också.

Området har mycket höga naturvärden knutna till kontinuiteten av gamla barrträd och kontinuiteten av död ved.

Arter: Lunglav

Figur 81. Gamla tallågor är en vanlig syn i området.

Figur 80. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området

Brandpräglat område med tall omkring 130 år. Måttligt, bitvis rikligt finns överståndare runt 260 år. I området finns ett rikligt inslag av björk som är 100 år eller äldre, troligen liknande ålder som tallen. Sparsamt finns björkar med helt övervallade brandljud. Sparsamt finns inslag av asp och sälg, och gammal gran. I norra delen av området finns det ett inslag av 130-årig tall med rikligt inslag av ung björk, men med ett sparsamt inslag av gammal björk och tallöverståndare. Kring tjärnen i norra delen av området finns ett litet inslag av stavagranskog på fuktig-blöt mark. Området är småblockigt, med enstaka inslag av stora block. Marken är mestadels frisk och av vegetationen av blåbärstyp med inslag av lingon.

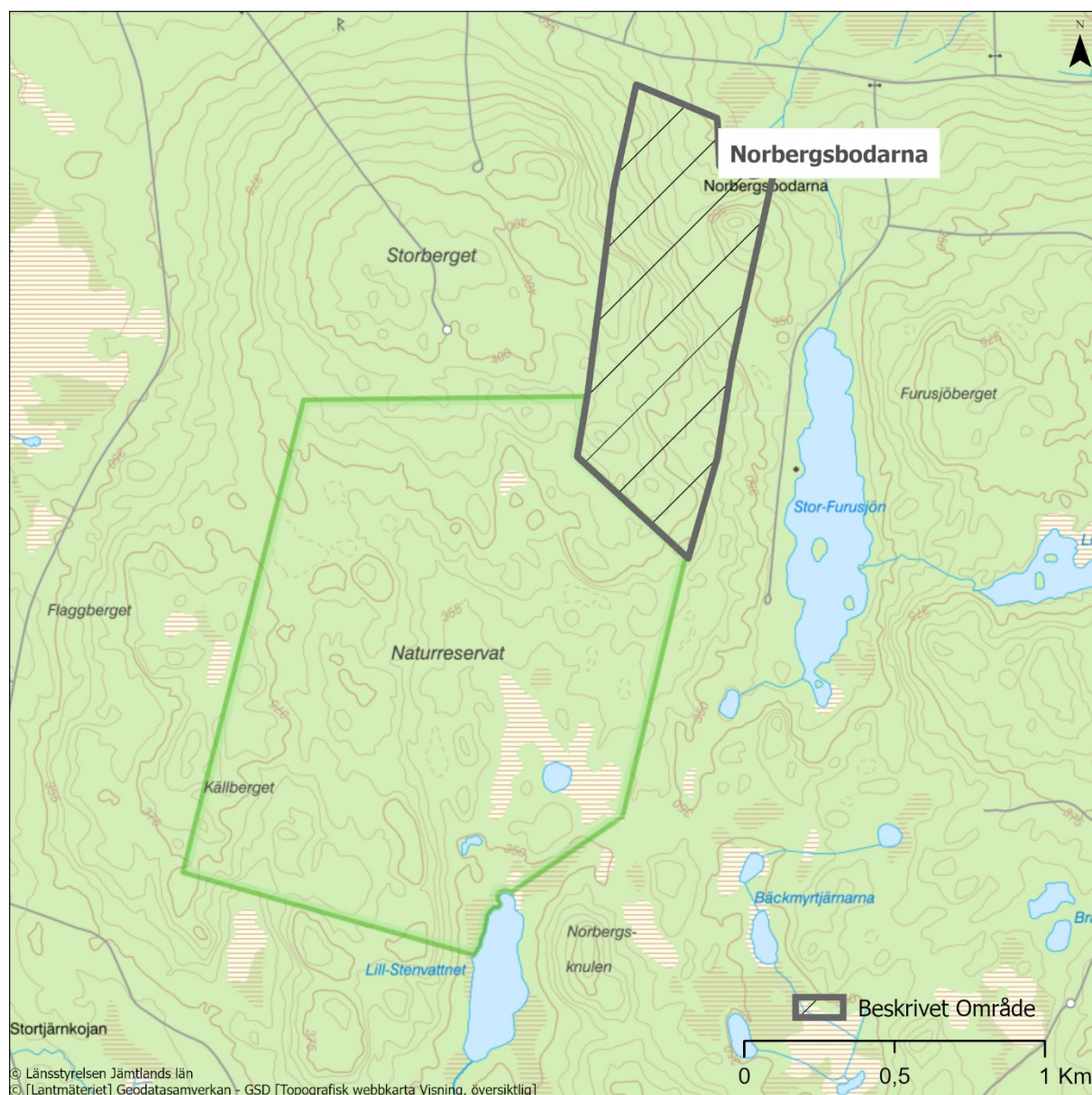
Kolade gamla tallstubbar finns i riklig mängd i hela området. I tallskogen finns det för det mesta allmänt med gamla kolade tallågor, varav enstaka är grova. Även nya lågor förekommer allmänt. Enstaka gamla björklågor förekommer också. Torrtäd av tall finns i måttlig, bitvis allmän mängd. Mängden klen död ved i olika nedbrytningsstadier är riklig. Spars finns gamla tallhögstubbar och björkhögstubbar. I norra delen av området finns det bitvis sparsamt gamla tallågor.

Området har mycket höga naturvärden knutna till kontinuiteten av gammal tall och björk, samt kontinuiteten och mängden död ved.

Arter: Bitter taggsvamp, Blanksvart spiklav, Blågrå svartspik, Bårdlav, Dropptaggsvamp, Dvärgbägarlav, Garnlav, Kolflarnlav, Korallblylav, Kornig nållav, Liten sotlav, Liten svartspik, Luddlav, Lunglav, Mörk kolflarnlav, Reliktbock, Rosenticka, Skinnlav, Skrovlig taggsvamp, Stuplav, Vedskivlav, Vedtrappmossa, Vitgrynig nållav

Norbergbodarna **61 ha**, Mittkoordinat N 7030336, O 524012

Figur 82 Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Norbergbodarna.

Södra delen:

Området är beläget i en nordvärd sluttning med inslag av blockrika områden och mindre branter med lodytor och allmänt inslag med fuktstråk och några mindre bäckar. Skogen domineras av barrskogar som till stor del är uppkommen efter en brand för ca 150 år sedan och har därefter till stora delar fått stå orörd med undantag för selektiv dimensionsavverkning av de grövsta tallarna, dock är endast mindre delar av området påverkat av 1900-talets plockhuggningar. Den dominerade naturtypen är gammal stavagranskog (granbrännor) med allmänt av inslag av lövträd och måttligt med gran över 150 år men bitvis allmänt av gammal gran kring fuktstråk och sumpskogar. Det finns ofta ett måttligt inslag av äldre tall 150-200 år och mycket rikligt med död ved i olika nedbrytning. Spritt i hela området finns grov 150-200-årig björk, sälg och asp som vittnar om en kontinuitet av gamla lövträd. Tallskogen är ca 140-

150 år, bitvis av stavakarakter, med måttligt av äldre tall 150-200 år med övervallade brandljud och måttligt med 140-årig björk med tickor och flera gamla aspar och klena senvuxna sälgar. Allmänt med död tallved i olika grovlek och måttligt tjärrik silverved, bitvis grova kolade silverlågor. Fältskiktet domineras av blåbärstyp och risfritt fältskikt med kammossa, granvitmossa, hus- och väggmossa. Det finns små inslag av kalkrika stråk både i tallskogen och granskogen. Det finns även kalkfattig sumpskog med vitmossor.

Området har mycket höga naturvärden till följd av områdets orördhet från skogsbruk där delar har urskogsartade strukturer av en granbränna i ganska sen succession och den rikliga mängden död ved med god lågakontinuitet hos gran, lövträd och tall.

Norra delen:

Området består till största del av en mosaik av blåbärstyp med lågörter, risfritt fältskikt med lågörter, blåsippetyp och fuktstråk med högörter. Kalkindikatorer finns spritt i hela området med bland annat trolldruva, underviol och blåsippan. Värdefulla marksvampmiljöer särskilt den risfria lågörtvegetation med rikligt av flera arter ädelspindlingar.

Området domineras av äldre plockhuggen 100-150-årig granskog med bitvis allmänt av äldre gran på kalkrik mark i en mosaik av frisk-fuktig mark med blåbärsris låg- och högörter. Rikligt med död ved av gran och björk. Fläckvis allmänt med död asp och sälg. God lövvedskontinuitet och fläckvis god granlågerekontinuitet, särskilt kring bäckmiljöer och sumpskogar. Området har stort inslag av björk, asp och sälg som mestadels är under 150 år men med flera grova överståndare av björk och sälg och enstaka asp. Lövvärdena är bitvis mycket höga med allmänt av lunglavssälgar, aspar och död lövved i olika nedbrytning. Området har mycket höga naturvärden knutna till marksvampar, en värdefull kärlväxtflora och det rikliga inslaget av fuktiga kalkrika miljöer vittnar om möjliga värdefulla miljöer för ryggradslösa djur samt bitvis mycket höga lövträdsvärden

Närmast reservaten finns ca 16 ha som är gallrade men har höga naturvärden kopplade till de gamla 150-200-åriga tallarna och kolade silverlågor och torrakor.

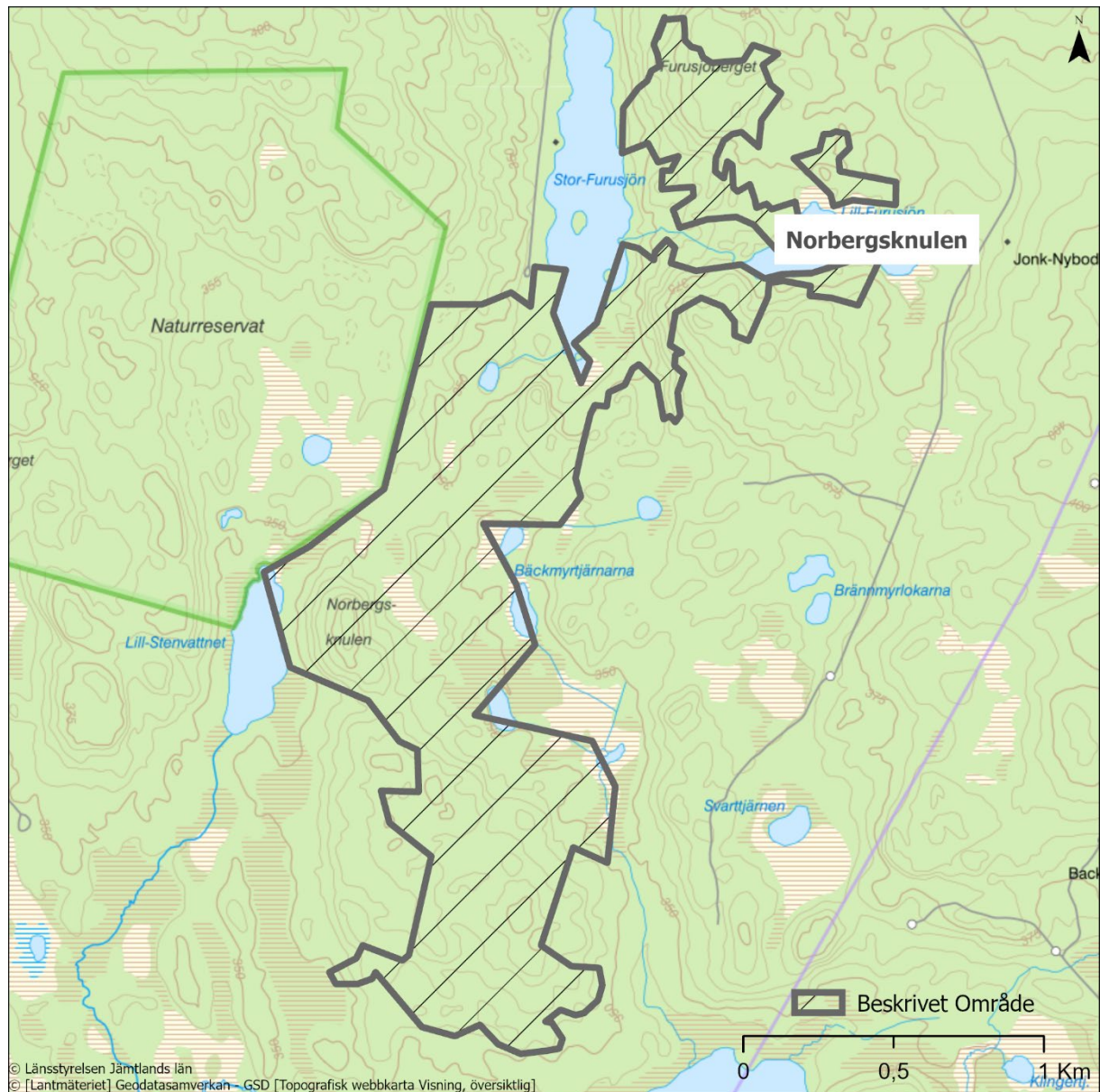
Arter: Blåsippan, Bronshjon (Spår), Bårdlav, Diskvaxskivling, Droppklibbskivling, Dvärgbägarlav, Fläcknycklar, Granticka, Gräddporing, Gränstikka, Gulnål, Gytterlav, Klubbspindling, Knärot, Kolflarnlav, Kopparspindling, Korallblylav, Korallfingersvampar, Kristallticken, Krusbärskremla, Liljekonvalj, Luddlav, Lunglav, Lökspindlingar, Persiljespindling, Rosa Vaxskivling, Rosenticka, Skogshakmossa, Skrovellav, Stor Aspticka, Strimspindling, Stuplav, Svart Trolldruva, Svavelrika, , Tretåig Hackspett (Spår), Tvillingsspindling, Underviol, Vedflikmossa, Vedskivlav, Vedtrappmossa, Vitgrynig Nållav

Figur 83. Vid de kalkrika fuktstråken finns flera grova sälgar med lunglav.

Norbergsknulen **196 ha**, Mittkoordinat N 7028413, O 524315

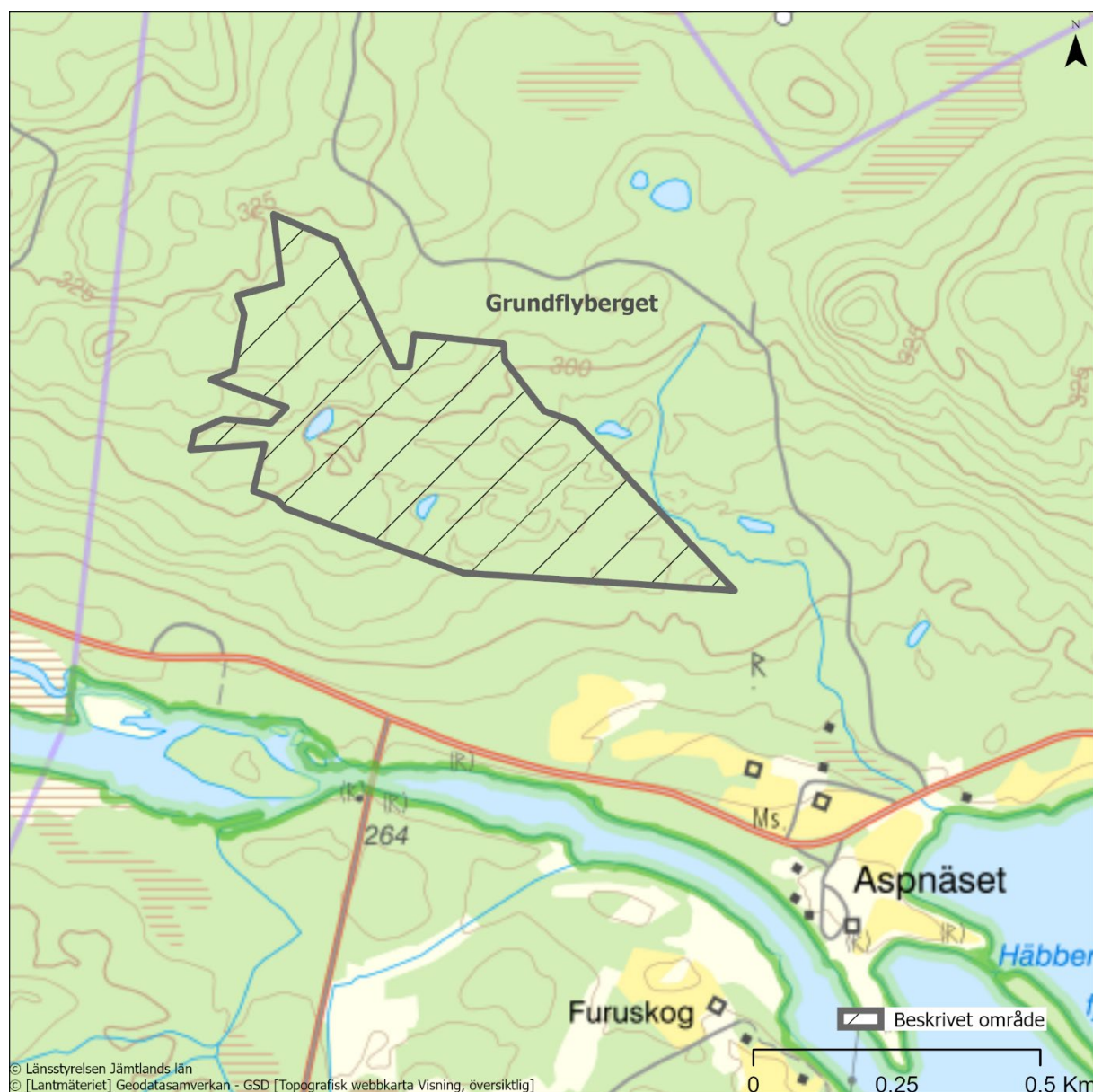
Figur 84 Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Norbergsknulen.

Detta stora småkuperade området domineras av stavtallskog runt 120 år på blockig mark, möjligen något äldre. Sparsamt inslag av möjliga överståndare. Otydliga eventuella brandljud förekommer sparsamt. Allmänt inslag av björk 100 år. Enstaka aspar. Längs med fuktstråken finns mindre grandominerade partier. Granarna är allmänt uppemot 150 år. I hela området finns rikligt med klen död ved. Förekomsten av äldre (kolade) lågor är allmän, bitvis riklig och ofta är dessa till stor del mossklädda. Bitvis finns allmänt med nya lågor. och oftast riklig förekomst med kolade stubbar. Sparsamt med högstubbar och Måttligt torrakor. Mycket höga naturvärden knutna till kontinuiteten av brandpräglad tallskog, mängden av gammal död ved, mängden äldre björk och områdets storlek.

Figur 85 Brandpräglad tallskog på blockig mark.

Arter: Blanksvart spiklav, Blågrå svartspik, Bårdlav, Dvärgbägarlav, Garnlav, Gräddporing, Kolflarnlav, Korvskorpionmossa, Kransmossa, Liten spiklav, Luddlav, Lunglav, Musseroner, Mörk kolflarnlav, Rödgul trumpetsvamp, Skinnlav, Stuplav, Tratttaggsvamp, Vedflamlav, Vedskivlav, Vedticka, Vedtrappmossa, Vitgrynig nållav

Figur 86 Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Grundflyberget.

Området består av kuperat, blockrikt, kulligt landskap med torra tallåsar och fuktiga svackor och lokar som tillfälligt översvämmas av grundvatten. Tallskogen består av en 120–140-årig stavatallskog som sedan lång tid fått stå orörd och har därför mycket rikligt av senvuxen klen död ved. Området är blockrikt med inslag av jätteblock på sandig morän med inslag av renlavsmattor. Sparsamt- bitvis måttligt med tall över 150 år med brandljud. I svackorna består skogen av 100-140-årig blandskog med gran, tall och björk och alltid spritt med äldre sälg och asp med inslag av små brandrefugiala miljöer kring bäcken och lokar. Svackorna har ofta en hög luftfuktighet och en värdefull kryptogamflora på både block och lövträd. Svackorna fungerar som ett nätverk med lövvärden mellan lokmiljöerna. Loksystem av denna typ som översvämmas av grundvatten på våren får en svämskogsliknande flora och fauna och störningen skapar en stabil miljö för lövträd och har därför alltid höga lövvärden. Vi vet ganska lite om denna udda naturtyp förutom att den är mycket artrik och ofta hyser flera av våra mest kräsna och ovanligaste mossor och lavar, lövträdslevande insekter och kalkbarrsfunga. I västra

delen av området finns ett värdefullt kalkbarrstråk med kopparspindling och gyllenspindling mm. Östra bäcken och lokmiljöerna har även fläckvis kalkbarrskvaliteter. I området finns bland annat blekskaftad nållav, parknål, purpurmylia och klomossa och lämpliga miljöer för bland annat sväm- mikro och timmerskapania med rikligt av översvämmad tall och lövved. Vid en noggrannare undersökning förväntas många fler ovanliga arter att hittas. Inslaget av områden med glest fältskikt och renlavsmattor kan potentiellt utgöra värdefulla miljöer för sandtallssvampar.

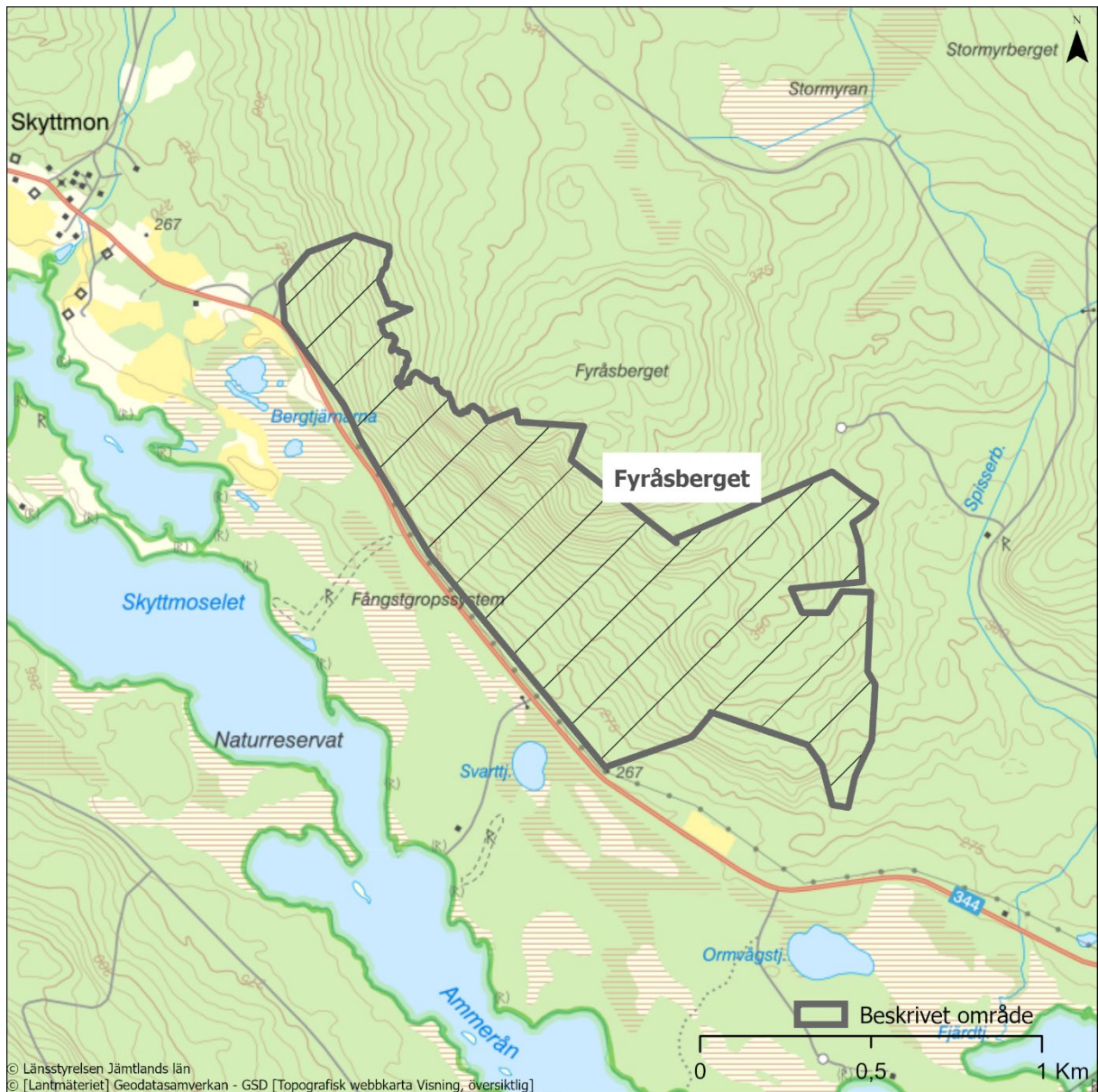

Figur 87 Aspar med blekskaftad nållav och håligheter i lokmiljö.

Arter: Garnlav, Lunglav, Stuplav, Skrovellav, Parknål, Korallblylav, Kragmusseron, Skuggblåslav, Krusbärskremla, Ögonpyrola, Vispstarr, Liljekonvalj, Lundelm, Gulnål, Blekskaftad nållav, Bårdlav, Fliklav, Klomossa, Fjällig gyttelav, Kruskalkmossa, Knärot, Kanelros, Brunpudrad nållav, Purpurmylia, Gyllenspindling, Tvillingsspindling, Kopparspindling, Kattfot

Fyråsberget 107 ha, Mittkoordinat N 7030862, O 531631

Figur 88 Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Fyråsberget.

Östra delen:

Området består av 130-140-årig blockrik stavatallskog ofta med ett allmänt inslag av tallöverståndare 150-250 år och på höjden enstaka tallar med flera brandljud troligen runt 300 år gamla. Området är beläget i varma blockrika väst- och sydvända sluttningar samt östvänd fuktig sluttning. Området har mycket höga naturvärden kopplade till mängden, kontinuiteten och variation på död ved i ett gynnsamt läge för vedlevande insekter och svampar. Flera tallar har spår av relikbock. I sydvästra delen finns inslag av en mindre lok och ett fuktstråk med höga lövvärden kopplade till sälk och asp samt ett garnlavsrikt grankärr med senvuxen gammal gran och gamla sälgar. Det finns även en svag kalkpåverkan i sydöstra delen. Området har i sin helhet mycket höga naturvärden kopplade till den gamla tallskogen och den döda veden.

Västra delen:

Västerut i den blockiga branten fortsätter den ca 130-åriga stavatallskogen. Överståndare runt 170 år förekommer bitvis allmänt, inga tydliga brandljud hittas på dessa träd. Oftast sparsamt bitvis rikligt med gammal björk. Sparsam förekomst möjliga överståndare av björk. Asp förekommer sparsamt.

Längst västerut förekommer några mindre fuktstråk med asp och sälg med enbuskar och berggrör i fältskiktet, tillsammans med fynd av kopparspindling tyder dessa noteringar på att dessa stråk är något kalkpåverkade. I övrigt utgörs fältvegetationen av lingon med inslag av kråkbär, ljung, blåbär, och sparsamt inslag av lavvegetation.

Förekomsten av klen död ved är riklig. Generellt allmän, bitvis riklig förekomst av gamla tallågor. Sparsamt bitvis måttligt med grova gamla tallågor. Måttligt bitvis allmänt färskare tallågor. Måttligt finns torrträd av tall, bitvis allmänt. Sparsamt högstubbar av tall och björk. Riklig förekomst av kolade stubbar. Tallstubbar bär spår av två bränder.

Höga naturvärden knutna till kontinuitet av gammal brandpåverkad tallskog och möjliga kalkstråk.

Figur 89 Delar av den östra delen av området har allmänt inslag av grova silverlågor och tallöverståndare

Arter: Blanksvart spiklav, Blågrå svartspik, Bårdlav, Dofttaggvamp, Doftticka, Drotttaggvamp, Dvärgbägarlav, Dvärgtufs, Fläckporing, Garnlav, Grantaggvamp, Gränstikka, Järpe, Knärot, Kolflarnlav, Kopparspindling, Korallblylav, Kornig nållav, Kortskaftad ärgspik, Kransmossa, Luddlav, Lunglav, Motaggvamp, Nordtagging, Parknål, Reliktbock (aktivt angrepp), Skinnlav, Stuplav, Större hackspett, Vaddporing, Vedflamlav, Vedskivlav, Vedtrappmossa, Vitgrynig nållav, Vitplätt

Trolltjärnen 4,4 ha, Mittkoordinat N 7027600, O 533652

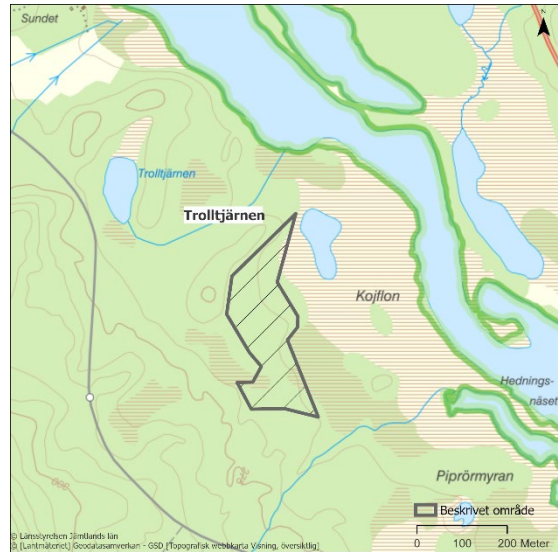
Gles, mycket senvuxen, skog med varierande dominans av tall och gran, där träden allmänt är 140–150 år. I norra delen av området finns en granbränna runt 130 år med ett sparsamt inslag av sälg och björk. Ofta finns rikliga mängder tagellavar.

Marken är oftast fuktig till blöt, med en kalkgynnad vegetation, med arter som stenbär, skogsrör, blåsippa, brudborste. Enbuskar förekommer rikligt. Mindre upphöjningar med torr till frisk mark finns också, här domineras vegetationen av lingon, med inslag av blåbär och kråkbär.

I området finns generellt sparsamt med död ved. Både gamla kolade tallågor och kolade tallstubbar med spår av två bränder förekommer i sparsam mängd. I granbrännan i norra delen av området finns sparsamt med nya lågor, få gamla lågor. Klen död ved förekommer rikligt.

Området har mycket höga naturvärden knutna till kontinuiteten av gamla barrträd på kalkpåverkad mark med kalkgynnade kärlväxter där marken är fuktig-blöt, och förekomst av kalkgynnad svamp på torrare mark.

Arter: Blanksvart spiklav, Blåsippa, Bollvitmossa, Brudsporre, Bårdlav, Droptaggschamp, Dvärgbägarlav, Fjällskära, Fläcknycklar, Kolflarnlav, Liljekonvalj, Lunglav, Rödgul trumpetsvamp, Stuplav, Svart taggschamp, Svavelrisk, Vitgrynig nållav, Vitgrynig nållav, Äggvaxskivling

Figur 90. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Trolltjärnen

Figur 91. I området finns en kalkgynnad flora

Stenkvistkojan 75 ha Mittkoordinat N 7026972, O 536490

Nordvästra delområdet:

Mosaik av örtrika stråk med kalkbarrskog, lövrika gran- och barrblandbrännor och i söder tallskog med 250-årig tall. De fuktigare delarna har rikligt med gammal gran och lövöverståndare i övrigt består skogen av stavaskog ca 100-140 år gammal. Kalkbarrskogen domineras av gran men det finns även litet inslag av ganska frisk-torr kalktallskog i branta sluttningar med bland annat slätterfibbla och lammticka.

Till stor del blåbärstyp och mark utan fältskikt med kammossa och här och var är floran kalkgynnad. Fuktstråken och vissa sluttningar är kalkrika med blandad lågört och högörtsvegetation och har mycket god potential att hysa flera rödlistade spindlingar. Detta år verkar vara ett mycket dåligt år för många spindlingar, och för att konstatera områdets fulla värden bör skogen inventeras igen. Berggrunden har inslag av diabas med flera ovanliga mossor och lavar.

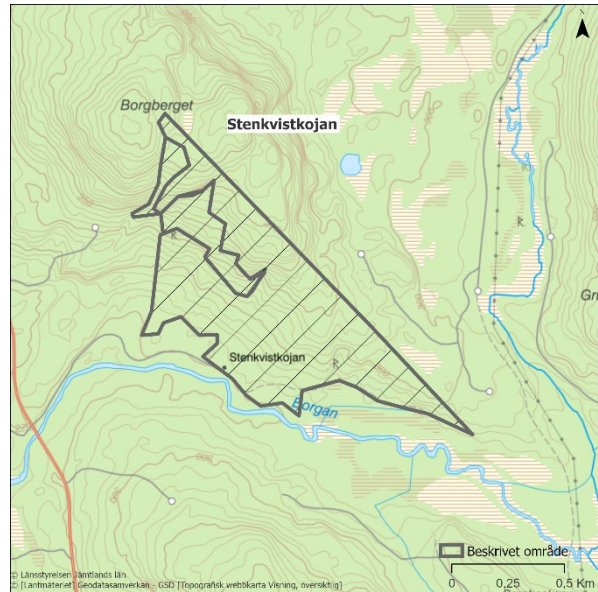
Stavagranskogen har ofta rikligt med död ved men dålig lågakontinuitet av gran och ganska god lågakontinuitet av lövträd. Utmed fuktstråken finns bättre lågakontinuitet och grövre död ved. Spritt i beståndet finns grövre sälglågor. Sparsamt kolad ved.

Området är brandpräglat med en större skogsbrand för 200 år sedan och möjligtvis en skogsbrand eller omfattande störning för 140 år sedan tex. stormfällning, averkning. Området är delvis påverkat av gallring i södra delen och äldre dimensionsavverkningar av framförallt tallöverståndare.

Området bedöms ha mycket höga värden kopplade till en kalkbarrssvampar, delvis mycket höga lövvärden kopplade till de många 200-åriga lövträden, mängden och kontinuiteten av död ved särskilt döda lövträd och inslaget av grov tall över 250 år.

Östra delområdet:

Till stor del gallrad tallskog 200-årig med inslag av 130-årig tall och fläckar med 250-årig tall med slutet fältskikt av bärris. Fuktstråken och några torra sluttningar har dock kalkgynnad flora. Fläckar av fältskiktfräna renlavsmattor finns i östra, och sydvästra delen. I norra delen finns inslag av torr-frisk kalktallskog på diabasberggrund med enbuskar, liljekonvalj, berggrör, stenbär, i sydvästra delen inslag av kalkhaltiga fuktstråk med

Figur 92. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Stenkvistkojan

Figur 93. Lammticka finns spritt i området och växer framför allt där sanden har högre pH i närheten av liljekonvalj, berggrör och stenbär.

gran och tall. Särskilt fina kalkfukstråk finns i sydvästra hörnet med bland annat persiljespindling.

Berggrunden är delvis basisk med diabas som syns bäst i norra och mittersta delarna. Majoriteten av området har slutet fältskikt och är troligen inte så intressant miljö för marksvampar. Det skulle troligen krävas en kraftig brand, för att glesa ut fältskiktet och få tillbaka fruktkropps bildning. I områdets mittersta och västra del finns inslag av utvecklingsmark med helt slutet fältskikt.

Figur 94. Trots att området till stora delar har slutet fältskikt har fläckarna med renlav och glesare fältskikt ovanligt goda förekomster av hotade mykhorrisasvampar, tex. flera fynd av lammticka och smalfotad taggsvamp

Trots att det är ganska liten förekomst av gles fältskikt och renlavsmattor finns oväntad god förekomst av ovanliga marksvampar och är en av de rikligare lokalerna av lammticka i Jämtlands län.

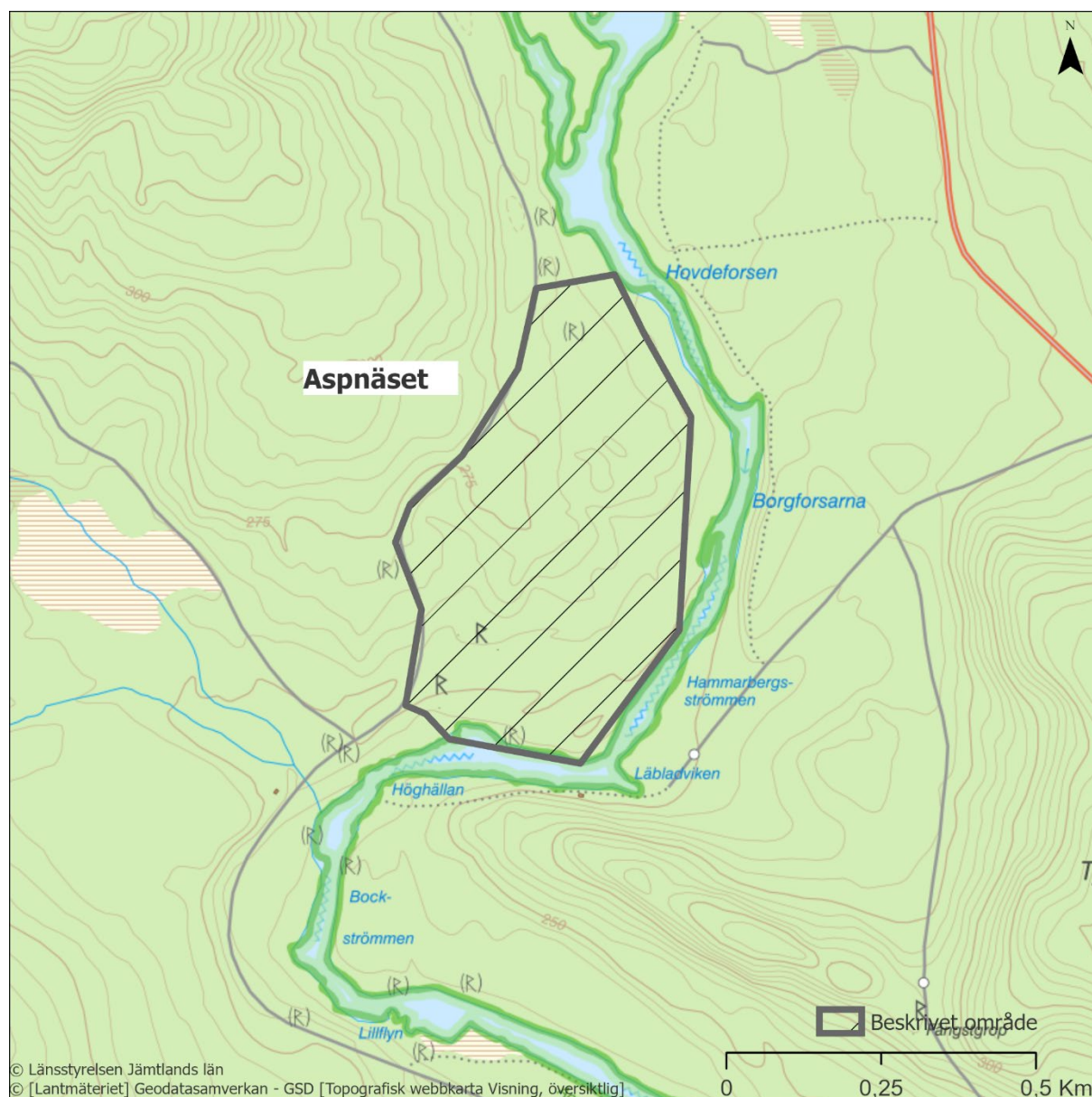
Området har till stor del mycket dåligt av nydöd tall till följd av gallring. På höjden och i östra delarna finns måttligt med kolad ved, sparsamt i sydvästra delarna. Delar av området är ogallrat med rikligt av död tall.

Området är starkt brandpräglad med spår från flertalet bränder i högstubbar med en stor skogsbrand för 200 år sedan och möjligtvis en brand för 140 år sedan. Området är dimensionavverkat och påverkat av sentida röjning och gallring.

Områdets värden är framförallt kopplad till tallbeståndet höga ålder, inslag av mycket värdefull mykhorrisasvampflora knutna till väl-dränerade sandiga marker och kalkhaltiga fuktstråk och delvis kalkhaltig torr-frisk mark.

Arter: Allémossa, Bandmossa, Bergrör, Svart trolldruva, Bitter taggsvamp, Blå taggsvamp, Blåfotad spindling/tvillingspindling, Blåsippa, Bårdlav, Dvärgbägarlav, Fjällig gyttelav, Fjällig taggsvamp, Granrisk, Granticka, Grönpyrola, Järpe, Kanelros, Kattfot, Knärot, Kragmusseron, Kruskalkmossa, Lammticka, Liljekonvalj, Lunglav, Mörk kolflarnlav, Nattviol, Orange taggsvamp, Ormbär, Persiljespindling, Plattlumner, Ramaria, Skrovellav, Slanklav, Slåtterfibbla, Stuplav, Svart taggsvamp, Tallfingersvamp, Tratttaggsvamp, Vaddporing, Vedflamlav, Vedflikmossa, Vedskivlav, Vedtrappmossa, Vispstarr, Vitgrynig nållav, Äggvaxskivling

Aspnäset 26 ha, Mittkoordinat N 7024716, O 535322

Figur 95. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Aspnäset

Området är ett toppobjekt av sandtallskog på sandig morän med inslag av sedimentåsar och hållmarkstallskog med tunt bottenskikt.

Området är beläget på torr väl-dränerad sandig morän med ett fältskitk av lingon, blåbär och ljung och i södra delen med inslag av sedimentliknande åsar men även blockrika åsar finns, och rikligt inslag av uttunnat bottenskikt och renlavsmattor. Norra delen domineras av hållmarkstallskog. Södra delen är en mycket värdefull miljö för sandtallssvampar och i hållmarkstallskogen finns även där hotade marksvampar knutna till tallskogar med tunt bottenskikt. I området finns många olika naturvårdsarter med hög frekvens och fyra hotade arter knutna till sandtallskogar bland annat tallgråticka och goliatmusseron.

Gallrade delar har sparsamt med nydöd ved. Ogallrade delar har allmänt-rikligt med klen självgallrad död ved och har självgallrat sig under en längre tid med lågor i olika nedbrytning.

Vid tallhällmarken återfinns död ved av hög kvalitet från tex. tallöverståndare men är oftast av relativt klena dimensioner. Stora delar av området har allmänt med klen gammal silverved eller kolad ved, eller högstubbar, ofta i form av mindre stumpar, rotben och ganska klena lågor. I området finns hög potential för ovanliga vedsvampar.

Södra delen är till stor del nyligen gallrad och hällmarkstallskogen påverkad av äldre röjning. Området är starkt brandpräglad med inslag av igenvallningar på levande tall. Beståndet verkar till stor del vara uppkommet för 200 år sedan, möjligen med inslag yngre 130-årig tall.

Området bedöms ha mycket höga värden kopplade till marksvampar och mycket höga värden kopplad till beståndets höga ålder och mängden överståndare, död ved av hög kvalitet och mängden kolad ved.

Arter: Bergrör, Blå taggsvamp, Blågrå svartspik, Dropptaggsvamp, Dvärgbägarlav, Garnlav, Goliatmusseron, Lammticka, Mörk kolflarnlav, Nordtagging, Orange taggsvamp, Plattlummer, Ramaria, Skarp dropptaggsvamp, Skrovlig taggsvamp, Smalfotad taggsvamp, Svart taggsvamp, Tallfingersvamp, Tallgråticka, Tallrisk, Tratttaggsvamp, Vaddporing, Vedflamlav, Vedskivlav

Figur 96. 200-årig gallrad gles tallskog med rikligt inslag av glest fältskikt, renlavsmattor som hyser många hotade mykhorrhizasvampar så som goliatmusseron, lammticka, tallgråticka och smalfotad taggsvamp.

Figur 97. Hovdeforsen svämskogar

Blockig kalkpåverkad strandskog där sandbankar sluttar ner mot Ammerån. Varierande dominans av gran och tall. Oftast finns ett allmänt i slag av tall 150–200 år. Sparsamt finns inslag av grov tall. Granen är 100-150 år.

Bitvis finns ett allmänt inslag av gammal björk. Sparsamt inslag asp, sälg och rönn. Invid ån finns det bitvis rikligt med ung gråal, björk, hägg och rönn. Kortare sträckor finns med Ung björk och gran med allmänt inslag tall 150.

Mot nordöst finns ett fuktstråk m allmänt gran 150 år, allmänt inslag tall 120–150 år, allmänt inslag yngre björk. Litet inslag ung gråal.

Invid ån är fältskiktet örtrikt med bland annat Stenbär, skogsnäva, gullris smultron, liljekonvalj, strätta, brudborste, ormbär, skavfräken, enbuskar, och ett litet inslag nordisk stormhatt.

Även i fuktstråket mot nordöst har en ngt kalkgynnad flora med liljekonvalj, grönkulla och enbuskar. Vegetationen i fuktstråket består i övrigt av tuvor m lington, starttuvor, inslag lågört som stenbär, skogsnäva.

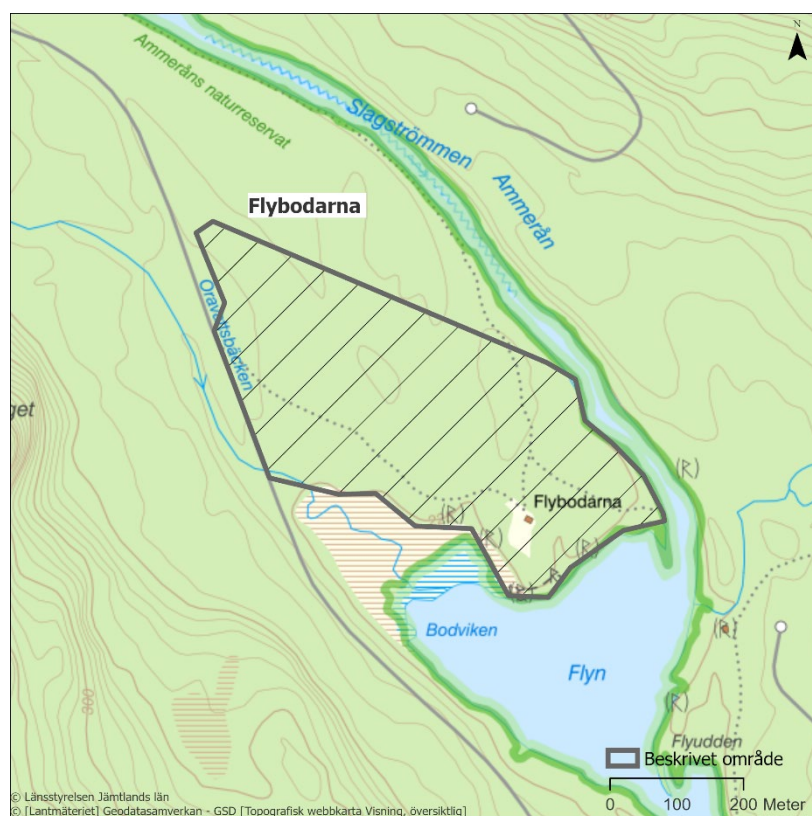
Figur 98. Slät taggsvamp är en storvuxen och starkt hotad svamp och har utmed Ammerån en av sina få förekomster norr om dalälven

Generellt finns allmänt med lågor i olika nedbrytningsstadier. Bitvis finns allmänt med kolade gamla tallstubbar. I fuktstråket mot nordöst finns Rikligt klen död ved olika nedbrytningsstadier. Få medelgrova lågor. Sparsamt torrträäd gran.

Arter: Besk vaxskivling, Bitter taggsvamp, Blå taggsvamp, Brandtaggsvamp, Bårdlav, Dofttaggsvamp, Fjällig taggsvamp, Flagellkvastmossa, Garnlav, Grantaggsvamp, Grönkulla, Gytterlav, Kalkgytterlav, Kanelros, Kolflarnlav, Korallblylav, Krusbärskremla, kruskalkmossa, Kryddspindling, Liljekonvalj, Liten spiklav, Liten svartspik, Lunglav, Läderdoftande fingersvamp, Orange taggsvamp, Persiljespindling, Plattlummer, Ramaria, Skarp dropptaggsvamp, Skinnlav, Skrovellav, Slätterfibbla, Slät taggsvamp, Smalskaftslav, Stuplav, Svavelrisk, Ullticka, Vedtrappmossa, Vitgrynig nållav

Flybodarna 19 ha, Mittkoordinat N 7023258, O 535753

Figur 99. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Flybodarna

Området domineras av olikåldrig ofta lövrik kalkgranskog på frisk-fuktig mark med inslag av grundvattenöversvämmade lokar och ca 200-årig brandpräglad stavatallskog 10-20cm med inslag av klena överståndare och fläckvis med sandtallsstrukturer.

Stavatallskogen har mestadels slutet fältskikt med lingon/blåbär med inslag av renlav, glest fältskikt samt mark utan fältskikt med mossa. Fältskiktet i kalkgranskog domineras av blåbär med örtrika fuktstråk med liljekonvalj, stenbär, blåsippa, midsommarblomster och enbuskar. Vid Loken i områdets nordvästra del, även mindre grundvattenssvämmade fuktstråk och utmed Ammerån finns kalkgynnad, svämflora. En mindre del utmed Ammerån består av torr kalktallskog med rödkämpar, enbuskar och kattfot.

Området har en stor variation i mängden o kontinuitet av död ved. Oftast allmänt med död gran och dålig kontinuitet av granlågor i olika nedbrytning, fläckvis allmänt av död och rötad björk, asp och sälg. Tallskogen har självgallrat under en längre tid med rikligt av klena död ved. Vid lokmiljöerna och kring vissa fuktstråk finns ofta rikligt med död ved i olika dimensioner, nedbrytning och mycket god lågakontinuitet och rikligt av tidvis översvämmad ved av såväl, tall, gran, björk, asp och sälg.

Området var öppnare på 60-talet särskilt i södra halvan kring Flybodarna. Stavatallskogen är dimensionsavverkad och granskogen generellt ganska kraftigt plockhugget.

Kalkgranskogen i södra delen är yngre ca 70-120 år med måttligt av äldre gran och björk. I övrigt finns äldre gran över 150 år frekvent utmed fuktstråken och där finns även bättre lågakontinuitet. Vid grundvattenloken och vissa fuktstråk finns höga värden kopplade till översvämmade trädbaser med en värdefull lavflora. I kalkgranskogen hittades många

basarter och några förekomster av mer krävande kalkbarrsvampar. Eftersom detta år var ett dåligt år för många spindlingar så förväntas området baserat på strukturer hysa fler arter av rödlistade spindlingar.

Trots att fältskiktet till stora delar är slutet i tallskogen hittades flertalet arter som vittnar om höga- mycket höga värden kopplade till marksvampar på väl-dränerad sandig morän och sediment, tex. spadskinn (VU), smalfotad taggsvamp (VU) och lammticka (VU). Området bedöms i sin helhet ha mycket höga naturvärden kopplade till marksvampar knutna till både kalkbarrskog och sandtallskog, samt fläckvis mycket höga värden kopplade till lövträd och grundvattenspåverkade lokmiljöer. Norr om området ligger en 12 ha stort biotopskydd med kalkbarrskog och sandbarrskog som förstärker den ekologiska funktionaliteten för många av de rödlistade arterna.

Figur 100. Kalkgranskog med liljekonvalj, enbuskar och midsommarblomster.

Arter: Barrfagerspindling, Blå taggsvamp, Blåfotad spindling/tvillingspindling, Blåsippa, Bårdlav, Dropptaggsvamp, Dvärgbägarlav, Fjällig taggsvamp, Garnlav, Grantaggsvamp, Kalkgytterlav, Kanelros, Kattfot, Korallblylav, Kransrams, Krusbärskremla, Kryddspindling, Lammticka, Lepiota, Liljekonvalj, Luddlav, Lundelm, Lunglav, Mjölön, Mörk kolflarnlav, Orange taggsvamp, Plattlumner, Ramaria, Rostfläck, Rödkämpar, Skinnlav, Skrovlig taggsvamp, Spadskinn, Svartvit taggsvamp, Svavelrisk, Underviöl, Vedtrappmossa, Vispstarr, Vitgrynig nållav, Äggvaxskivling

Storberget 46 ha, Mittkoordinat N 7020418, O 536091

Västra delområdet:

Brandpräglad 130-200-årig lövrik tallskog med inslag lövrik granskog i svackor, blockiga rasbranter med höga lodytor och basisk berggrund. I området finns gott om såväl lövträd, som tall över 200 år och urskogsartad skog i de brantaste delarna. På den sandiga moränem finns inslag av torr mark med förhöjt pH. Vid flackare delar är fältskiktet mestadels slutet men det finns inslag av glest fältskikt och rödlistade marksvampar.

Stor variation i död ved, generellt rikligt med död ved och mycket god lågakontinuitet av lövträd, kolad ved, död tall i olika nedbrytning och bitvis finns god lågakontinuitet av grova

granlångor. De planare delarna har mindre död ved och är delvis påverkade av äldre röjning men ofta höga värden kopplade till kolad ved och pågående självgallring.

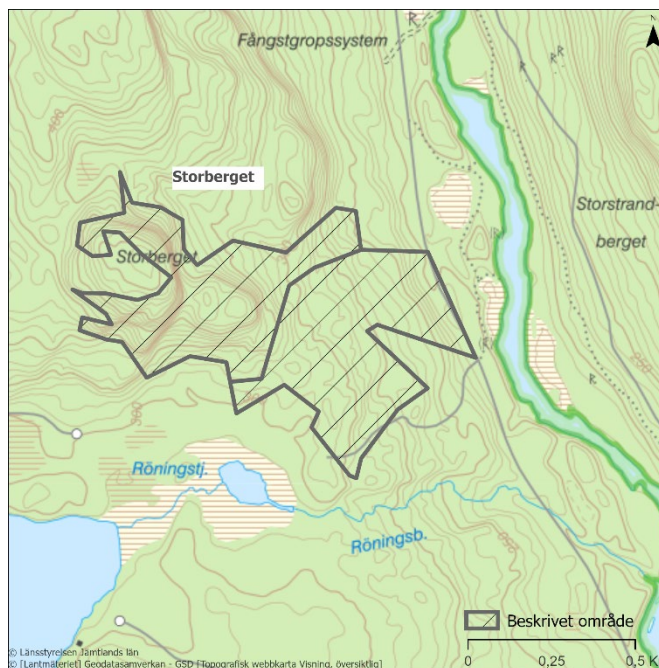
Området är brandpräglad, framförallt från branden för ca 200 år sedan. Delvis påverkat av röjning och till stora delar påverkat av dimensionsavverkning med undantag för de brantare urskogsartade branterna.

Området är översiktligt inventerat då högsta naturvärdesklass snabbt kunde konstateras, då det finns mycket höga naturvärden kopplade till såväl levande som död tall, gran, björk och asp, kolad ved och mycket höga värden kopplade till marksvampar, moss- och lavflora på basiska lodytor och en värdefull kärllväxtflora. Utöver detta skapar branterna en stor variation av miljöer och mikroklimat vilket skapar förutsättningar för en rik biologisk mångfald och livsmiljöer för ovanliga arter. Många fler naturvårdsarter förväntas finnas i området.

Östra delområdet:

Tallskog med 200-årig och 130-åriga tallar, delvis gallrad, slutet fältskikt, allmänt äldre björk, måttligt kolade mossövertäckta lågor och rotben med inslag grova intakta kolade lågor och åsar med glest fältskikt och rödlistade marksvampar. Marken har inslag av block med slutet fältskikt med blåbär/lingon och inslag fina svampmarker med glest fältskikt och renlav uppe på höjderna.

Ogallrade delar har ofta allmänt med relativt klen död tall i olika nedbrytning och sparsamt med nydöd ved i gallrade områden. Generellt måttligt med kolad ved i form av lågor, lumpar, rotben mm. rikligt med kolade stubbar från dimensionsavverkning. I området finns flera grövre intakta kolade lågor. Delvis finns allmänt med rötad eller död björk, både klen död björk 100-130-årig och inslag av 200-årig rötad björk samt flera rötade aspar. Nere i svackan finns allmänt med död gran.

Figur 102. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Storberget

Området är till stora delar påverkad av äldre röjning och delar påverkad av sentida gallring. I övrigt har området dimensionsavverkats för länge sedan. En stor skogsbrand ägde rum för ca 200 år sedan och möjligtvis en skogsbrand för 130-140 år sedan.

Området har höga naturvärden kopplade till kolad död ved, marksvampar knutna till sandig morän och en lång tallkontinuitet, beståndets höga ålder, delvis kontinuerlig självgallring av död ved och delvis höga värden kopplade till björk och asp.

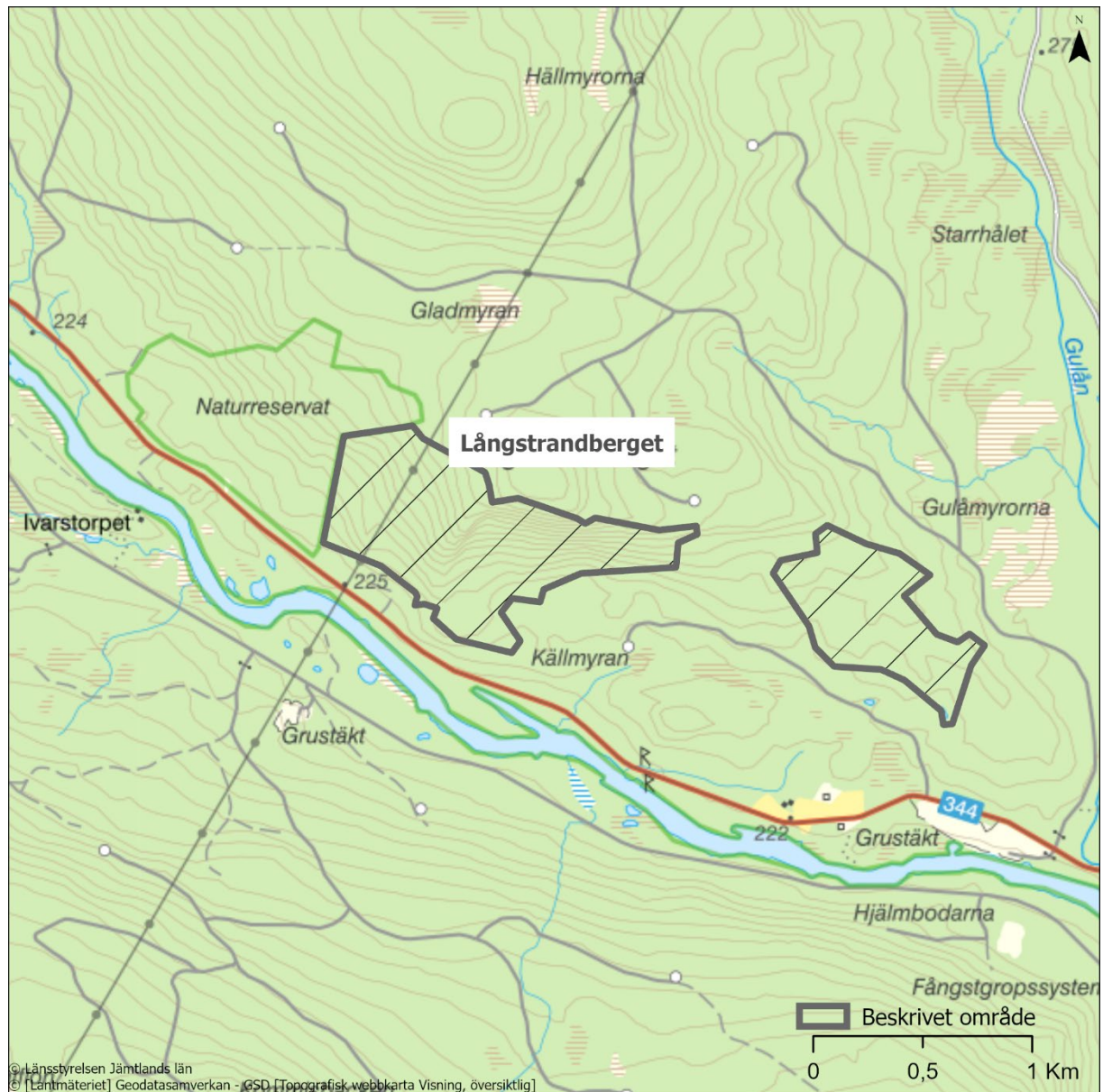
Arter: Bergrör, Blå taggsvamp, Borstskinn, Bårdlav, Droptaggsvamp, Dvärgbägarlav, Fjällig gytterlav, Fällmossa, Gammelgransskål, Garnlav, Gräddporing, Guldlocksmissa, Gytterlav, Järpe, Kattfot, Kragmusseron, Lammticka, Liljekonvalj, Lunglav, Mörk husmossa, Mörk kolflarnlav, Nordtagging, Orange taggsvamp, Platt fjädermossa, Plattlummer, Plattsvepemossa, Riddarmusseron, Rosenticka, Skarp droptaggsvamp, Skinnlav, Skrovellav, Skrovlig taggsvamp, Smalfotad taggsvamp, Stuplav, Svart trolldruva, Svavelriska, Tallfingersvamp, Trattaggsvamp, Ullticka, Vedflamlav, Vedflikmossa, Vedskivlav, Vedtrappmossa, Vispstarr, Vitgrynig nållav, Äggvaxskivling

Figur 103. Urskogsartad brant med basiska lodytor och rikligt med grov död ved och torrakor.

Långstrandberget 78+39 ha, Mittkoordinat N 7016541, O 542120

Figur 104 Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Långstrandberget.

Långstrandberget, västra delen:

Området är beläget i en sydvänd, blockrik sluttning, bestående av gamla stavtallskogar, lövrika tallskogar och glesa tallskogar i blockhav. Området domineras av stavtallskogar ca 120-160-årig, oftast måttligt med överståndare, blockrik med rikligt av död klen tall och måttligt-allmänt av silverved. Östra delen består av tallskog på sandsediment. Lövrik tallskog: Med 130-160-årig tall ofta högproduktiv med inslag av grov tall och grov död ved med allmänt av äldre björk och måttligt-allmänt av äldre asp. Fläckvis finns inslag av björköverståndare och enstaka aspöverståndare. Området har i sin helhet höga naturvärden särskilt kopplade till mängden död tall och lövträd i gynnsamt sydvänt läge med en god tallågekontinuitet och lövträdiskontinuitet. Fältskiktet domineras av Lingontyp i blockrik miljö med inslag av kalkrika stråk med liljekonvalj, stenbär, bergslok och sandtallskog av lingontyp med inslag av renlavar. Det finns även lodytor och hållmarker. Området har troligen en värdefull insektsfauna knuten

till död ved. I området finns ganska stort inslag av mer plockhuggen miljöer men pga. den varierande miljön med olikåldrig gammeltallskog i blockhaven med rikligt av silverved, lövrika bestånd i sydbrant och sandtallskog med inslag av kalk, utgör området en helhet med mycket rik mångfald.

Östra delen:

Stavatall 120-150 år måttlig-allmän förekomst av tallöverståndare ca 200 år. rikligt klen död ved allmänt gamla mosklädda lågor måttligt äldre björk. Enstaka aspar. Rikligt kolade stubbar plockhugget. I sydöstra hörnet nära hyggeskanten finns en lok, intressant ur kryptogamsynpunkt. I norra delen av området hittas smultronkantarell, vilket indikerar att området är intressant ur svampsynpunkt. Området har mycket höga naturvärden knutna till kontinuiteten av gammal brandpräglad tallskog, förekomsten av sandig morän som potentiellt är intressant ur svampsynpunkt, samt de markfuktförhållanden som ger upphov till loken i sydöst.

Figur 105 Rikligt med silverved i blockhaven.

Figur 106 I loken hittas klomossa på stenar som tidvis är täckta av vatten.

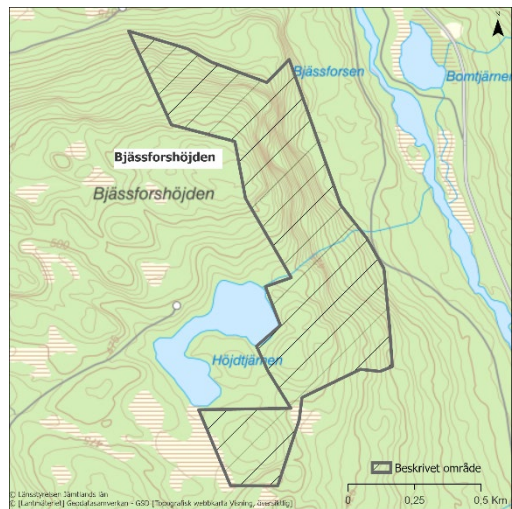
Arter: Bergrör, Bergslok, Bårdlav, Droptaggsvamp, Dvärgbägarlav, Dvärgtufs, Garnlav, Grönpyrola, Kolflarnlav, Korallblylav, Kornig nållav, Kristallticka, Lavskrika, Liljekonvalj, Luddlav, Lunglav, Mjölon, Motaggsvamp, Nordtagging, Plattlumner, Skarp droptaggsvamp, Skinnlav, Skuggblåslav, Smultronkantarell, Stiftgelélav, Tjäder, Vaddporing, Vedflamlav, Vedskivlav, Vedtrappmossa, Vitplätt

Bjässforshöjden 60 ha, Mittkoordinat N 7019762, O 551913

Figur 108 I en tät granbränna som denna, är träden ofta äldre än man kan tro.

Figur 107. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Bjässforshöjden

Området utgörs av en nordöstvänd brant med en tät granbränna runt 140 år, med ett allmänt inslag av tall i samma ålder, och ett allmänt inslag av björk runt 100 år, måttligt finns ett inslag av ännu äldre björk. Sparsamt finns ett inslag av tallöverståndare runt 250 år. Asp och sälåg förekommer måttligt. Längs med bäcken från Höjdtjärnen finns inslag av grova granar. Vid höjdtjärnen finns det ett inslag av tallhällmark, där tallarna allmänt har en ålder av 200 år. Sparsamt finns tall med tydliga brandljud. Här finns också ett mindre inslag av en yngre, ca 95-årig, granbränna. Söder om Höjdtjärnen finns ett område där granen allmänt är 150–200 år, varav en del har synliga brandljud.

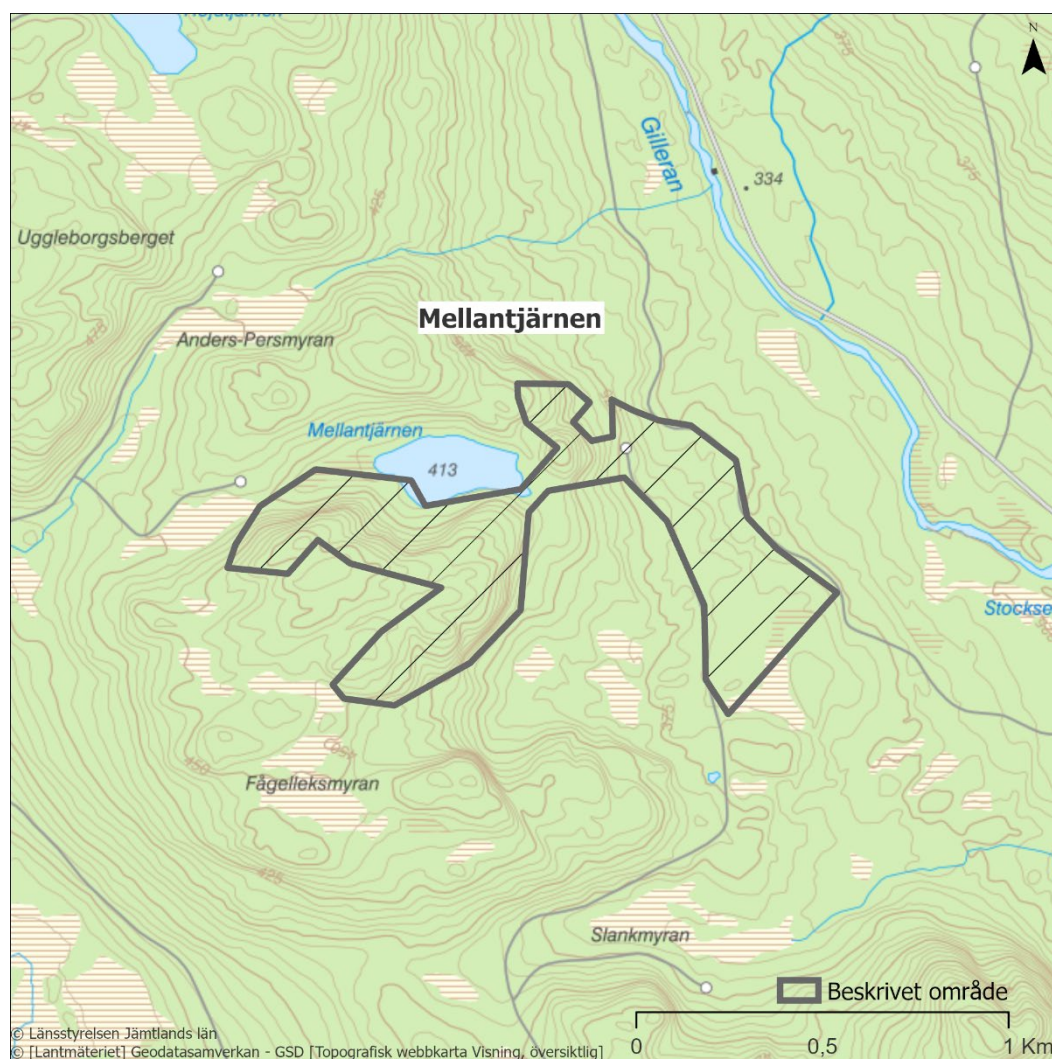
Frisk mark, med gles vegetation dominerad av blåbär med inslag av lingon, ekbräken, skogsstjärna, gullris, linnea, och smalbladiga gräs. Längs med bäcken från Höjdtjärnen utgörs vegetationen av ormbunkar, hallon, mjölkört, bergslok, skogsnäva, och ekbräken. I tallhällmarken utgörs vegetationen av lingon med inslag av blåbär och ljung.

Nya lågor förekommer allmänt, gamla kolade tallågor förekommer sparsamt. Bitvis finns rikligt med rötbruten gran. Mängden klen död ved i olika nedbrytningsstadier är riklig. Björkhögstubbar förekommer sparsamt. Spår av senaste branden finns i form av en allmän förekomst av kolade stubbar, och en sparsam mängd gamla kolade tallhögstubbar. I norra delen av området finns bitvis sparsamt äldre död ved. Även i tallhällmarken är mängden äldre lågor sparsam, torrträd förekommer i måttlig mängd. I den äldre granskogen söder om Höjdtjärnen finns allmänt nya till något äldre lågor.

Området har höga, delvis mycket höga, naturvärden knutna till kontinuiteten av gamla barrträd och kontinuiteten av död ved i olika nedbrytningsstadier.

Arter: Barkkornlav, Blanksvart spiklav, Blå slemspindling, Bårdlav, Dropptaggsvamp, Dvärgbägarlav, Fjällig taggsvamp, Garnlav, Gränsticka, Gultoppig fingersvamp, Harticka, Knärot, Korallblylav, Korallrot, Liten spiklav, Luddlav, Lunglav, Mörk kolflarnlav, Plattlumner, Skinnlav, Skrovellav, Skuggblåslav, Spindelblomster, Stuplav, Svart trolldruva, Tretåig hackspett, Trådticka, Vedticka, Vedtrappmossa, Vitgrynig nållav

Mellantjärnen 51 ha, Mittkoordinat N 7017893, O 552609

Figur 109. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Mellantjärnen

Stort gammelskogområde som till stora delar domineras av lågproduktiv urgammal garnlavsrik höglägesgranskog med mycket rikligt av branter och höga klipp-/lodytor och orörd skog på tekniskt impediment med inslag av gammal tall, asp, sälg, rönn och björk. Nedanför branten finns senvuxen klen granskog med granar kring 200-400 år.

Fältskikt är mestadels näringsfattigt med blåbär/lingon, blockigt och brant. Bäckens från Mellantjärnen är dock örtrik med kalkgynnad flora och mindre inslag av örtrik granskog på fuktig mark.

I området finns måttligt med rötbruten senvuxen död gran i olika nedbrytning. I branter och sluttningar finns ofta mer död ved och måttligt av död tall och lövträd. Utmed bäcken från Mellantjärnen finns rikligt med död ved, även grov död gran. Flera kolade stubbar och talltorrakor. Generellt ganska dåligt om vedsvamp, möjligtvis pga. att miljöerna ofta är lågproduktiva.

Områdets lodytor har en mycket värdefull moss- och lavflora med oceanisk prägel med rikligt av fuktighetskrävande levermossor så som trappmossor, lobmossor, purpurmylia och ovanligt rikligt med norsk näverlav, skuggblåslav och koralllav. Branterna har även höga lövvärden där

branterna i sig skapar naturlig störning pga. erosion, snöras. I området finns såväl solbelysta och varma sydöstsluttningar som fuktiga nord och nordvästsluttningar

Östra delen består dels av en örtrik högproduktiv bäckmiljö med kalkgynnad flora och dels av klen stavalikanade granskog med mycket senvuxna granar ca 200-400 år. Äldre gran ca 15cm i diameter är borrade till 350 år. Många av de äldre granarna ser ut att vara ungefär samma ålder eller möjligtvis ännu äldre.

Granskogen nedanför sluttningen är delvis påverkad av äldre röjning, tidigare stavabestånd, i övrigt sparsam påverkan från äldre skogsbruk med mindre delar som är mer påverkade av plockhuggning

Området har mycket höga värden kopplade till branter och de mycket gamla granarna. Branterna skapar en stor variation av miljöer och mikroklimat med en mycket värdefull lav- och mossflora både på lodytor och gamla träd med en oceaniska element. Hotet mot området är relativt lågt då området till stor del består av lågproduktiva miljöer eller otillgängliga branter.

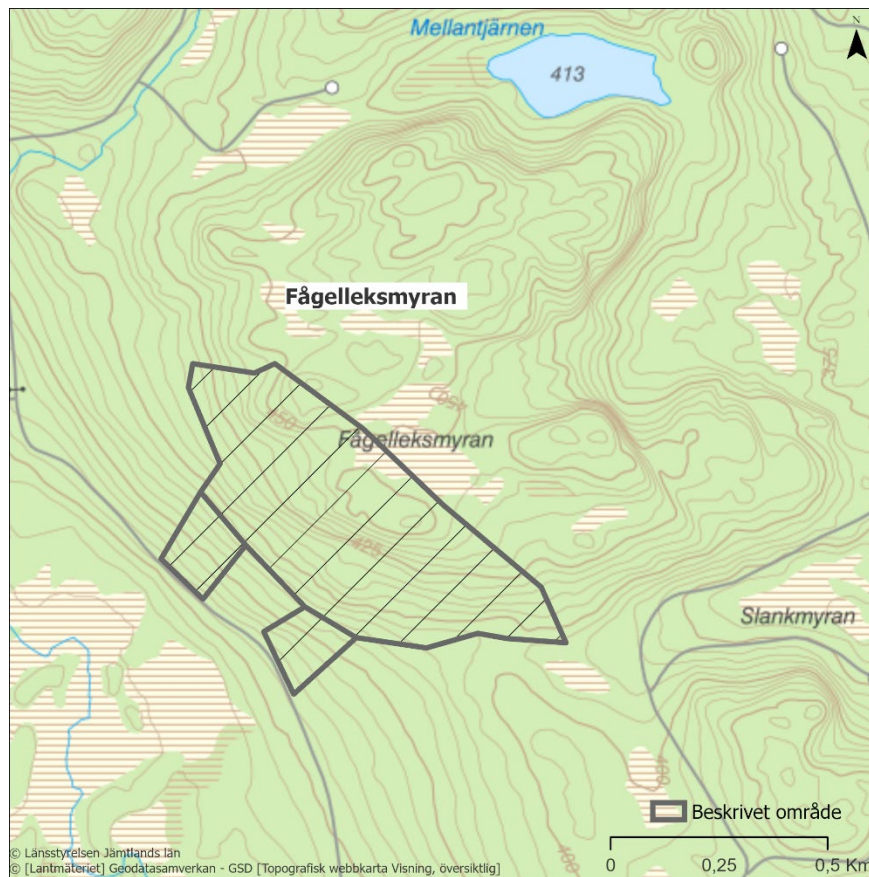

Figur 110. Nordvända lodytor är en viktig miljö för många ovanliga och fuktighetskrävande levermossor

Arter: Aspfjädermossa, Dvärgbägarlav, Dvärghäxört, Gammelgranslav, Grönkulla, Gytterlav, Kambräken, Knärot, Korallav, Korallblylav, Kransrams, Lunglav, Mörk husmossa, Norsk näverlav, Plattlumner, Purpurmylia, Skogstrappmossa? (ej mikroskoperad), Skuggblåslav, Spillkråka, Stuplav, Svart trolldruva, Tretåig hackspett, Ullticka, Vedflamlav, Vedflikmossa, Vedskivlav, Vedticka, Vedtrappmossa

Fågelleksmyran **34 ha**, Mittkoordinat N 7017076, O 551849

Figur 111. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Fågelleksmyran

Området består av en högproduktiv lövrik tall- och granbränna belägen i en sydbrant, uppkommen i en skogsbrand under 1830-talet och domineras av 120-160-årig gran och 170-220-årig tall med rikligt av asp, björk och sälg.

På höjden finns gran och barrblandskog med allmänt av gran över 150år och tallar runt 200 år med inslag av lodytor och berg i dagen och i de brantare delarna finns allmänt av tallöverståndare över 250 år. Längre ned i sluttningen är granskogen plockhuggen och något yngre ca 100-150-årig medan tallskogen nere i sluttningen domineras av ganska grov tall, delvis gallrat och fläckvis finns grova, 30 meter höga tallar 200-250 år gamla med igenvallade brandljud. Hela området präglas av ett rikligt inslag av lövträd ofta över 150 år men även inslag av yngre lövträd och några överståndare.

Längre ned i sluttningen domineras fältskiktet av frisk blåbärstyp med lågörter och delvis örtrik lågörterflora i lövrika områden. Längre upp i sluttningen dominerar lingon-blåbärstyp. Bitvis finns rikare flora med stort inslag av högörter, torta och stormhatt på frisk-fuktig mark och under lövrika områden är floran påverkad av basiskt krondropp och lövmull.

Området har rikligt med död gran mestadels hård-nedbruten och sparsamt mer nedbruten gran, riklig förekomst av död björk i olika nedbrytning, måttligt död sälg, allmänt död tall och måttligt död asp. Döda lövträd finns i alla olika nedbrytningsgrader och stor variation och grovlek. Delvis har området dålig kontinuitet av granlågor pga. brandpåverkan tillsammans med plockhuggning. Granlågakontinuitet är dock bättre högre upp i sluttningen med flera lågor med ullticka och gränsticka. I området finns sparsamt med kolad tallved men

förekommer spritt över hela området. Särskilt höga värden finns till rikliga förekomsten av levermossklädda lågor och det stora inslaget av död ved över 30cm. varm sydbrant med rikligt av död ved av olika träslag och i olika nedbrytning, grov död ved och lågakontinuitet är ett värdefullt habitat för många vedlevande insekter.

Beståndet är delvis påverkat av röjning, och i södra delen sentida gallring. Dock pga. hög bonitet har området återhämtat sig väl och börjar återigen självgallra sig.

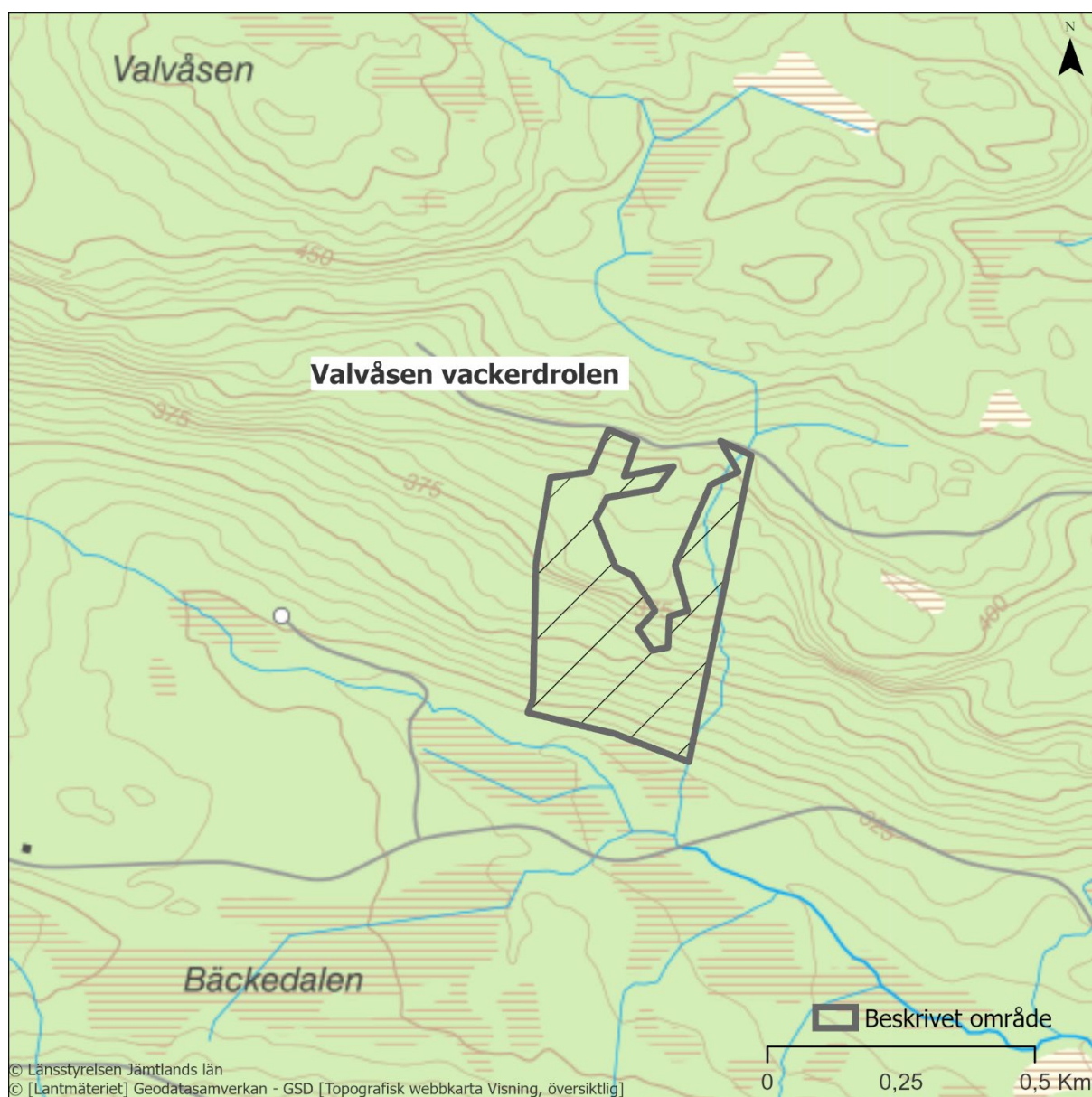
Området har mycket höga naturvärden kopplade till mängden, kvaliteten, variationen och kontinuiteten av död ved. Mycket höga värden kopplade till gammal asp, sälg och björk. Även delar av den gallrade skogen bedöms ha mycket höga naturvärden pga. mängden gamla lövträd och god produktion av död. I områdets närhet finns flera områden med urskogsartade lövrika branter och andra brandpräglade lövrika bestånd men även äldre skogar med stor brist på död ved. Detta område kan utgöra ett viktigt område som spridningskälla och kolonisationsområde för arter som kontinuerligt kräver nyskapande av död ved.

Figur 112. Lövbränna med örtrik flora och mycket rikligt av död ved

Arter: Bårdlav, Garnlav, Granticka, Gränsticka, Hässlebrodd, Knärot, Kolflarnlav, Korallblylav, Lunglav, Ormbär, Plattlumner, Spillkråka, Spindelblomster, Stor aspticka, Stuplav, Ullticka, Vedflikmossa, Vedticka, Vedtrappmossa, Plattsvepemossa,

Figur 113. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Valvåsen-Vackerdrolen

Området är beläget strax norr om Bäckedalsbäcken i en sydsluttning och består av kalkgranskogsmosaik med 120-170 år gran på frisk-fuktig mark, brandpåverkad, med måttligt-allmänt av ca 170-200-åriga tall, björk asp och sälg och spritt med grova lövöverståndare. Flera fuktstråk och en bäckmiljö fungerar som brandrefuger med god kontinuitet av gränlågor i olika nedbrytning.

På höjden finns tallskog med rikligt av klen gran, tallar ca 170-230 år, flera misstänkta övervallningar berättar att många tallar är brandöverlevare äldre än 190 år. I de norra delarna både östra och västra flärpen finns flera lövöverståndare bland annat jättespar, grova björkar med brandljud och grova sälgar.

Fältskiktet är präglad av rörligt markvatten och i fuktstråken är floran näringsrik dominerad av torta och nordisk stormhatt och på frisk mark domineras fältskikt av lågörter och blåbär med

inslag av kalkgynnade arter så som svart trolldruva, vispstarr och hässlebrodd. Delar av marken är relativt torr och väl-dränerad med kalkgynnad och ganska näringsfattig flora vilket är viktiga strukturer för kalkbarrssvampar. Det finns även inslag av torra barrmattor under gamla granar. I området finns några lodytor och större block med en värdefull kalkgynnad kryptogamflora.

De många fuktstråken och bäckmiljöerna har oftast god kontinuitet av granlågor i olika nedbrytning. I övrigt finns rikligt förekomst av död gran men ofta svag lågakontinuitet till följd av senaste branden och plockhuggning. I området finns allmänt med döda lövträd i olika nedbrytning och flera grova döda lövträd

Området är plockhugget under första hälften av 1900-talet och dimensionsavverkat på grova tallar. Branden skedde troligen i början kring 1830-talet.

Området har mycket höga naturvärden kopplade till kalkbarrsstrukturer, gamla lövträd, gran och förekomsten och kontinuitet av död gran och lövträd.

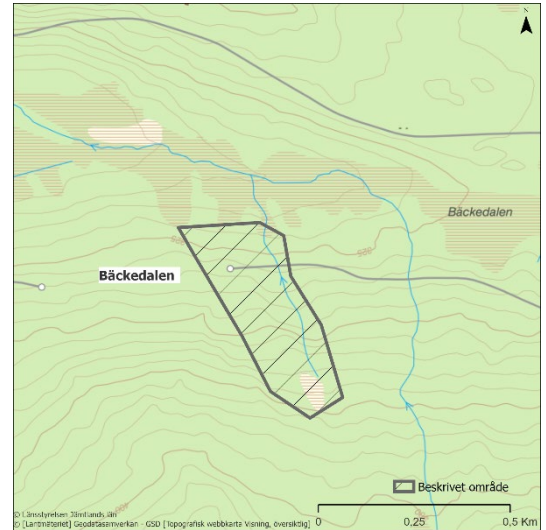
Figur 114. Lågörtsflora på relativt torr mark med stuns i, och kalkgynnade arter så som svart trolldruva brukar indikera en värdefull kalkbarrsfunga

Arter: Barkkornlav, Blodticka, Bårdlav, Gränsticka, Gulnål, Gytterlav, Knärot, Korallblylav, Korallrot, Kransrams, Luddlav, Lunglav, Mörk husmossa, Nordlig fjädermossa, Rosenticka, Rynkskinn, Skogsror, Spindelblomster, Stor aspticka, Stuplav, Svart trolldruva, Ullticka, Vedflikmossa, Vedticka, Vedtrappmossa, Vispstarr

Figur 116 Tät stavagranskog med rikliga mängder, framför allt klen, död ved i olika nedbrytningsstadier.

Figur 115. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Bäckedalen

Sluttning med senvuxen granskog. Området är, särskilt i nedre delen, påverkad av rörligt markvatten. Här är granarna gamla, runt 190 år, och det finns ett allmänt inslag av gammal sälg, varav en del är grova. Utanför fuktstråken utgörs området av tät stavagranskog runt 110 år, med ett allmänt inslag av björk i samma ålder. Här finns ett måttligt inslag av sälg.

Längst ner i sluttningen är marken småkuperad och vegetationen domineras av lingon, med inslag av blåbär, ekbräken, hästhov, stenbär, kärrfibbla, skogsnäva, fräken, och ett litet inslag nordisk stormhatt. I bottenskiktet finns kransmossa. I stavagranskogen är vegetationen gles och vegetationen domineras av blåbär, med ett inslag av lingon, linnea, och smalbladiga gräs. Längst upp i sluttningen finns ett rikkärr med bland annat gräsull, tvåblad, dvärglumner, piprensarmossa, korvskorpionmossa, och myruddmossa.

Längst ner i sluttningen är mängden död ved sparsam. I stavagranskogen finns mycket rikligt med klen död ved i olika nedbrytningsstadier till följd av självgallring. Sparsamt förekommer gamla mosklädda granlågor. Mängden torrträd och nya granlågor är allmän.

Området har höga naturvärden knutna framförallt till kontinuiteten av gammal gran och sälg, och mängden död ved av gran i olika nedbrytningsstadier.

Arter: Brudborste, Dvärglumner, Fjällskära, Fläcknycklar, Garnlav, Gyttelav, Knärot, Korallblylav, Kornig nållav, Luddlav, Lunglav, Myruddmossa, Ormrot, Skogsnycklar, Skrovellav, Slätterblomma, Strätta, Stuplav, Tvåblad, Vedtrappmossa, Vitgrynig nållav

Bäckedalsbäcken **14 ha**, Mittkoordinat N 7014537, O 549033

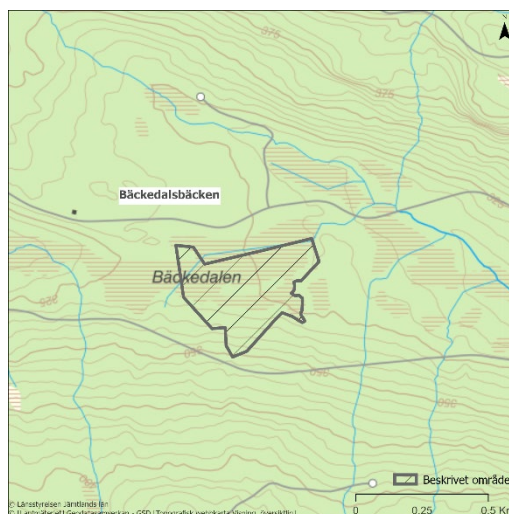
På myrholmarna dominerar gran runt 110 år, allmänt inslag tall runt 120 år. Sparsamt finns inslag av gran runt 150–200 år. Här finns rikligt med klen död ved, allmänt torrträd, sparsamt gamla lågor. Marken är frisk-blöt, fältskikt domineras av blåbär, med inslag av hjortron. Myrarna är delvis trädklädda, med runt 130-åriga tallar. Myrarna är av rikare karaktär, med bland annat tvåblad och brudsporre.

I södra delen av området finns en fuktig sluttning med gran allmänt uppemot 200 år med sparsamt inslag av gammal björk, delvis består sluttningen av gransumpskog. Mängden torrträd och nya lågor är måttlig. Endast estaka äldre lågor finns här. Vegetationen är dominerad av blåbär, med inslag av lingon, kovall, fräken, hjortron, bergslok, stenbär, och skogsnäva.

I sydväst finns ett litet, ca en hektar, stort kalbarrsområde. Granarna är omkring 110 år, allmänt finns inslag av gran uppemot 200 år. Rikliga mängder enbuskar, samt förekomst av guckusko och tvåblad indikerar kalk. Marken är småkuperad, och vegetationen domineras av blåbär och lingon på tuvor, och lågört som stenbär, skogsnäva, kovall, bergslok, gullris, ekorrbar, spindelblomster, och fjällskära i sänkor. I bottenkiktet finns kransmossa. Här finns ett måttligt inslag av torrträd, sparsamt nya lågor. Gamla lågor saknas helt.

Området har höga naturvärden knutna till kontinuiteten av gammal gran. I sydväst har området mycket höga naturvärden knutna till förekomsten av kalk i marken.

Arter: Brudsporre, Fjällskära, Fläcknycklar, Garnlav, Guckusko, Knärot, Liten svartspik, Lunglav, Nordlig tuffmossa, Myruddmossa, Ormbär, Slätterblomma, Tvåblad, Vitgrymig nållav

Figur 117. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Bäckedalsbäcken

Figur 118. Småkuperad mark, med lågörtsvegetation mellan tuvorna. Granarna är gamla och senvuxna.

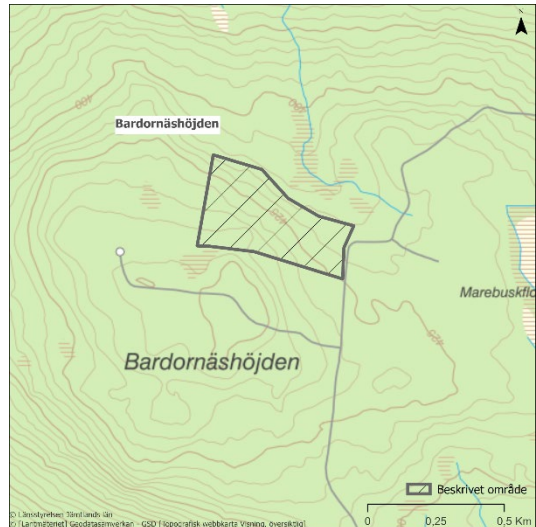
Bardornäshöjden 14 ha, Mittkoordinat N 7013391, O 548328

Slutning med stavagranskog runt 110 år, med ett måttligt inslag av björk i samma ålder och ett sparsamt inslag av, delvis grov, asp och sälg. Träden är i måttlig mängd draperade i garnlav. Marken är frisk till fuktig och vegetationen domineras av blåbär, med inslag av lingon, gullris, ekbräken, linnea och smalbladiga gräs, i fuktigare partier inslag av fräkenvegetation.

Mängden torrträd och nya till något äldre granlågor är riklig. Mängden klen död ved i olika nedbrytningsstadier är mycket riklig. Sparsamt finns gamla mosklädda lågor. Sparsamt finns gamla björkhögstubbar och kolade tallhögstubbar.

Lågakontinuiteten finns, även om den är svag. Arter som vedtrappmossa, ullticka och vedticka indikerar detta. Höga naturvärden är knutna till mängden död ved i olika nedbrytningsstadier och förekomsten av äldre asp och sälg.

Arter: Garnlav, Ullticka, Vedticka, Vedtrappmossa

Figur 119. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området bardornäshöjden

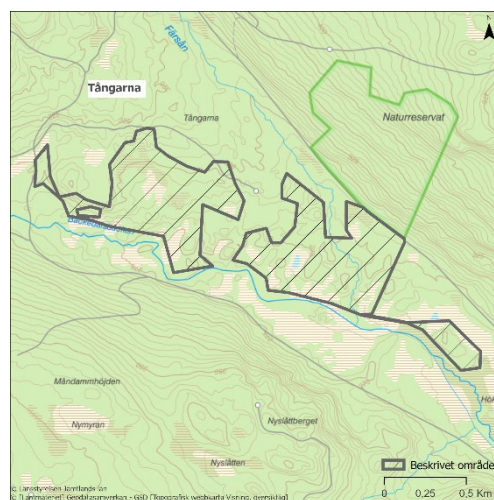
Figur 120. Mängden klen död ved i olika nedbrytningsstadier är riklig. Då granarna i en sådan här stavaskog växer mycket långsamt blir den döda veden hård, och naturvårdsarter som vedtrappmossa kan ofta hittas på mycket klena lågor.

Tångarna 94 ha, Mittkoordinat N 7014229, O 552472

Figur 122. Stavtallskog med 200-250-åriga tallar.

Figur 121. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Tångarna

Området är beläget strax norr om Färsån och består av ett kuperat blockigt åslandskap med gammal brandpräglad stavtallskog, normaltall varierar, ca 170-250 år med inslag av sandtallskog, gransumpskog och stavagranskog. Ofta finns allmänt inslag med tallöverståndare över 300 år.

Fältskiktet domineras av Lingon-blåbärstyp med inslag av sandtallskog med renlavsmattor, näringsfattiga sumpskogar med skogsfräken, samt örtrika vattendrag och några medelrikkärr, källkärr och källbäckar. I åskanterna finns skarpa sluttningar med sandsediment och glest fältskikt. I östra delarna finns sandtallskog på sandsediment med stort inslag av renlavsmattor och glest fältskikt. Området fältbesöktes innan svampsäsong men strukturer samt enstaka fynd av tidiga svampar så som smalfotad taggsvampar tyder på att området har höga värden till mycket höga värden kopplade till mykhorrhizasvampar.

Tallskogen är självgallrande med allmänt-rikligt av ca 10-15cm död ved, sparsamt kolade högtubbar, lågor och rotben. Död gran och rötad gammal björk och död björk återfinns framförallt i fuktigare delar. Området är så pass gammalt och stort inslag av tallöverståndare att området producerar död ved av hög kvalitet.

Mindre delar är påverkade av röjning för länge sedan eller sentida gallring. I övrigt är påverkan från äldre skogsbruk låg och i delar finns endast sparsamt av dimensionsavverkningsstubbar från 1800-talet, medan andra delar är mer påverkade av dimensionshuggning och plockhuggning. Området verkar brunnit i början av 1800-talet men brandhistoriken är svårbedömd.

Områdets värden är kopplade till ett stort intakt tallskogsområde med höga värden kopplade till död ved, hög medelålder, mängden överståndare och en höga värden kopplade till sandtallsstrukturer.

Arter: Bollvitmossa, Dropptaggsvamp, Dvärgbägarlav, Fjällvråk, Gammelgransskål, Garnlav, Granticka, Gulnål, Kolflarnlav, Kärrkamossa, Lappranunkel, Lunglav, Plattlumner, Smalfotad taggsvamp, Spindelblomster, Spädstarr, Stor aspticka, Vedskivlav, Vedtrappmossa, Vitgryinig nållav

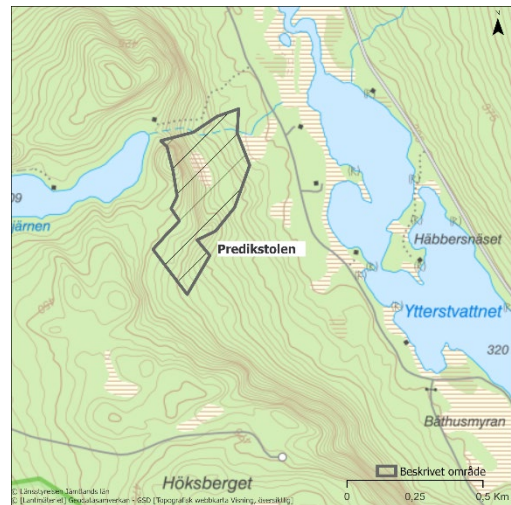
Predikstolen 12 ha, Mittkoordinat N 7016163, O 554113

I predikstolens brant är skogen mycket gammal, här finns allmänt tallar med brandljud som är 200 år eller äldre. Sparsamt finns tall som är 300 år eller äldre. Allmänt finns inslag av asp. Längre ner i branten domineras området alltmer av gran, som allmänt har en ålder runt 150 år. Träden är rikligt draperade i garnlav. Söder och sydväst om Predikstolen finns en yngre grandominerad bränna runt 100 år, med rikligt inslag av björk och asp, och sparsamt inslag av sälg. Här finns ett sparsamt inslag av björköverståndare.

Marken är frisk och vegetationen är av blåbärstyp. På predikstolens topp finns ett litet inslag av hållmark med blåbär, lingon, ljung och ett litet inslag av lavvegetation. I den yngre brännan är vegetationen gles med blåbär och ett stort inslag av ekbräken. I Predikstolens brant finns allmänt gamla torrakor och gamla lågor. Nyare lågor finns i riklig mängd. I den yngre brännan finns det rikligt med nya till något äldre lågor, samt rikligt med klen död ved i olika nedbrytningsstadier.

Området har mycket höga naturvärden knutna till kontinuiteten av gamla barrträd, asp och björk, samt det stora inslaget av lövträd i den yngre brännan. Området har också mycket höga naturvärden knutna till mängden död ved i olika nedbrytningsstadier.

Arter: Fjällvråk, Lunglav, Knärot, Skinnlav, Vedtrappmossa

Figur 123. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Predikstolen

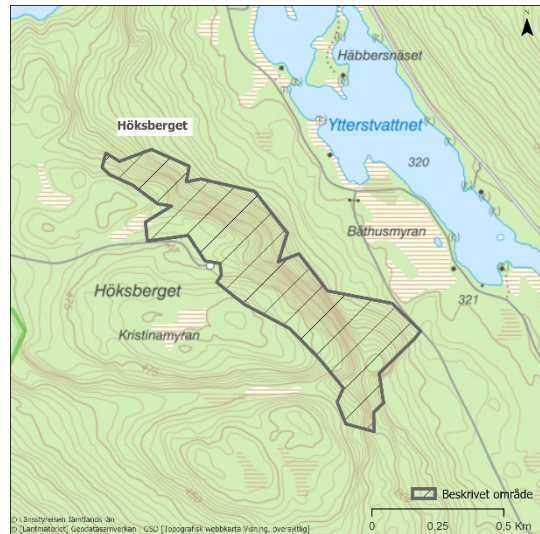

Figur 124. I Branten förekommer gammal tall, och gran, där de senare ofta är draperade i garnlav.

Höksberget 36 ha, *Mittkoordinat N 7015148, O 554649*

Brant med gammal gles granskog. Granarna är allmänt mellan 150–200 år gamla. Enstaka träd når upp till en ålder av 300 år. Det finns även ett inslag av gammal tall runt 150–200 år. Till följd av tidigare plockhuggningar är majoriteten av träden yngre än så. Mängden gammal björk är sparsam. I branten finns spridda förekomster av rönn och sälg. Ofta förekommer rikliga mängder garnlav. Det finns spår av tidigare bränder både i och ovanför branten. Gamla kolade tallstubbar är allmänt förekommande, varav de flesta är mer eller mindre mosstäckta, sparsamt finns kolade högstubbar. Längst ner i branten utgörs skogen av en relativt tät brandpräglad tallskog uppemot 160 år, där hälften av träden utgörs av uppväxande yngre gran. Branten är bitvis något blockig. Marken är mestadels frisk, med ett fältskikt av blåbärstyp.

Figur 125. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Höksberget

Vad gäller död ved finns sparsamma mängder torrträd av tall och gran och enstaka gamla björktrorred. Mängden gamla lågor är måttlig. Ofta finns rikliga mängder klen död ved. Sparsamt finns gamla kolade tallågor. Enstaka asphögstubbar förekommer. Området har höga naturvärden knutna till kontinuiteten av gamla barrträd och kontinuiteten av död ved.

Arter: Blanksvart spiklav, Blågrå svartspik, Doftskinn, Garnlav, Gränsticka, Knärot, Korallblylav, Lunglav, Nordisk stormhatt, Norsk näverlav, Skrovellav, Skuggblåslav, Spindelblomster, Ullticka, Vedflamlav, Vedticka, Vedtrappmossa, Vitgrynig nållav

Figur 126. Garnlavsrik gammal granskog

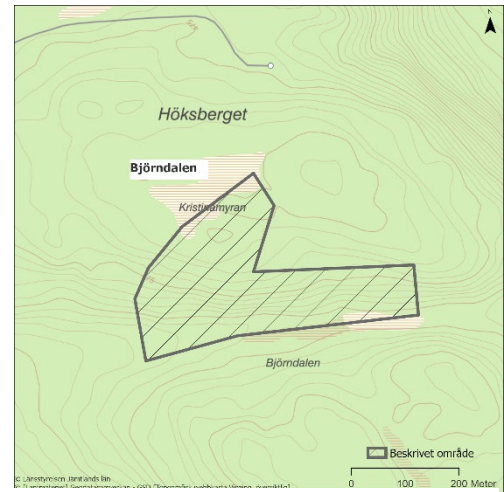

Björndalen 8,5 ha, Mittkoordinat N 7014784, O 554376

Blockig brant med gran runt 100 år eller något äldre, med allmänt inslag av gran och tall upp till 150 år. En stor del av träden är draperade i garnlav. Bitvis finns ett allmänt inslag av asp. Sparsamt finns ett inslag av gråal. Sparsamt finns ett inslag av gammal björk. Över branten domineras området av tall, där träden allmänt är runt 150-200 år. I branten domineras fältskiktet av blåbär, med inslag av lingon och ekbräken. Över branten domineras vegetationen av lingon, med inslag av blåbär, kråkbär och ljung.

Vad gäller död ved finns det i branten, rikliga mängder nya granlågor, måttliga mängder gamla lågor, och sparsamt björkhögstubbar, talltorrakor, grantorrträd, och gamla tallhögstubbar. En allmän förekomst av gamla grova kolade tallstubbar vittnar om områdets brandprägel. I den glesa tallskogen över branten finns allmänt högstubbar, talltorrakor, gamla lågor och kolade stubbar. Sparsamt finns tallar angripna av törskatetall, dessa träd kommer så småningom bidra till kontinuiteten av hård tjärved.

Höga naturvärden knutna till kontinuiteten av gamla barrträd och död ved av dessa, samt mängden asp.

Figur 127. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Björndalen

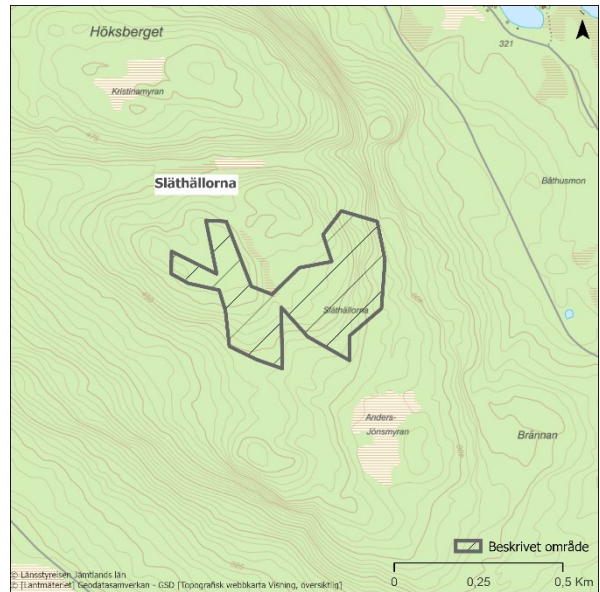
Figur 128. Brant med rikligt av död ved i olika nedbrytning

Släthällorna **14 ha**, Mittkoordinat N 7014338, O 554788

Gles tallhällmark på höjd där majoriteten av tallarna är kring 130 år, med ett allmänt inslag av äldre runt 200-åriga tallar. Marken är torr-frisk. Där hållarna träder fram finns ett litet inslag av lavvegetation. I övrigt domineras vegetationen av blåbär, med inslag av lingon, kråkbär och ljung. Framförallt finns mycket stående död ved, mängden gamla talhögstubbar är allmän, och förekomsten av tallar angripna av törskatesvamp gör att det kontinuerligt bildas hård tjärved. Antalet gamla tallågor är få. Området har höga naturvärden knutna till kontinuiteten av gammal tall och död ved av tall.

Arter: Blanksvart spiklav, vedskivlav

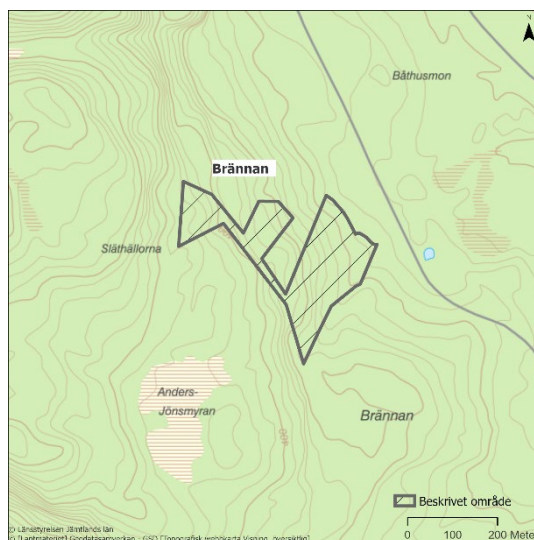
Figur 129. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Släthällorna

Figur 130. Ljusöppen tallhällmark med torrträd och gamla högstubbar.

Brännan 5,6 ha, Mittkoordinat N 7014265, O 555288

Blockig sluttning med ljusöppen, brandpräglad, tallskog runt 130 år, med ett allmänt inslag av överståndare runt 150–200 år med brandljud, och ett allmänt inslag av gammal björk. Inslaget av gran är måttligt. Asp förekommer i sparsam mängd. Marken är frisk och vegetationen är blåbärsdominerad, med ett inslag av lingon och kråkbär. Gamla grova, nästan helt mosklädda, talllågor finns i sparsam mängd. Allmänt finns kolade tallstubbar. Enstaka asphögstubbar förekommer. Området har höga naturvärden knutna till kontinuiteten av gammal tall och död ved av tall.

Arter: Knärot

Figur 131. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Brännan

Figur 132. Ljusöppen äldre tallskog

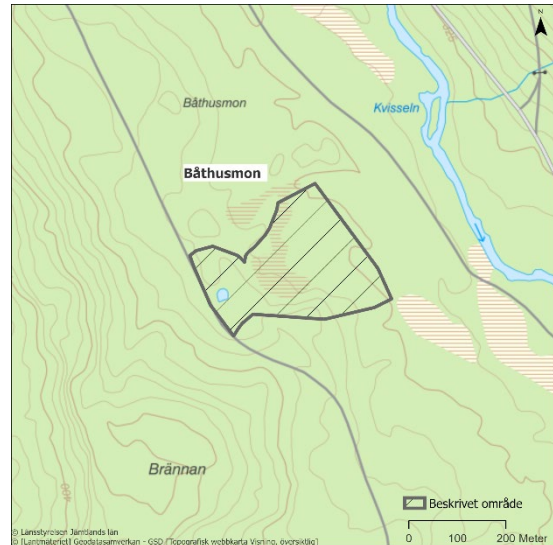
Båthusmon 6,8 ha, Mittkoordinat N 7014322, O 555741

Närmast vägen invid tjärnen, domineras området av gran uppemot 150 år, just här är skogen näringsrik, med ett inslag av grov gran, och ett fältskikt av lågörtstyp, med bland annat skogsnäva, stenbär, ekorrbär, linnea, ekbräken, och hultbräken. Här finns rikligt med torrträd och nya till något äldre lågor av gran. Gamla kolade tallågor finns i måttlig mängd, liksom kolade, nästan helt mosklädda, stubbar. Björkhögstubbar förekommer i måttlig mängd, sparsamt förekommer björklågor. En gammal grov asplåga finns också att hitta här, liksom en grov gammal tallhögstubbe.

Längre bort från vägen, bortom myren, är granskogen senvuxen, träden är allmänt omkring 150–200 år. Här finns ett sparsamt inslag av asp. I denna del av området är fältskiktet av blåbärstyp, med ett inslag av lingon och smalbladiga gräs. Även här finns en allmän mängd kolade mer eller mindre mosstäckta stubbar. Gamla högstubbar av tall finns i måttlig mängd, medan gamla tallågor förekommer sparsamt. I områdets grandominerade partier finns rikliga mängder garnlav.

Mitt i området finns en tallklädd myr, där tallarna är omkring 120–150 år. Bitvis finns allmänt med tallöverståndare runt 150–200 år, varav en del har tydliga brandljud. Här finns sparsamt talltorrakor, och rikligt med klen stående död ved. I södra delen av området finns en tallklädd sandås med bitvis glesare risvegetation. Området har höga naturvärden knutna till kontinuiteten av gamla barrträd och död ved.

Arter: Blanksvart spiklav, Knärot, Liten svartspik, Mörk kolflarnlav, Rynkskinn, Vedtrappmossa, Vitgrymig nållav

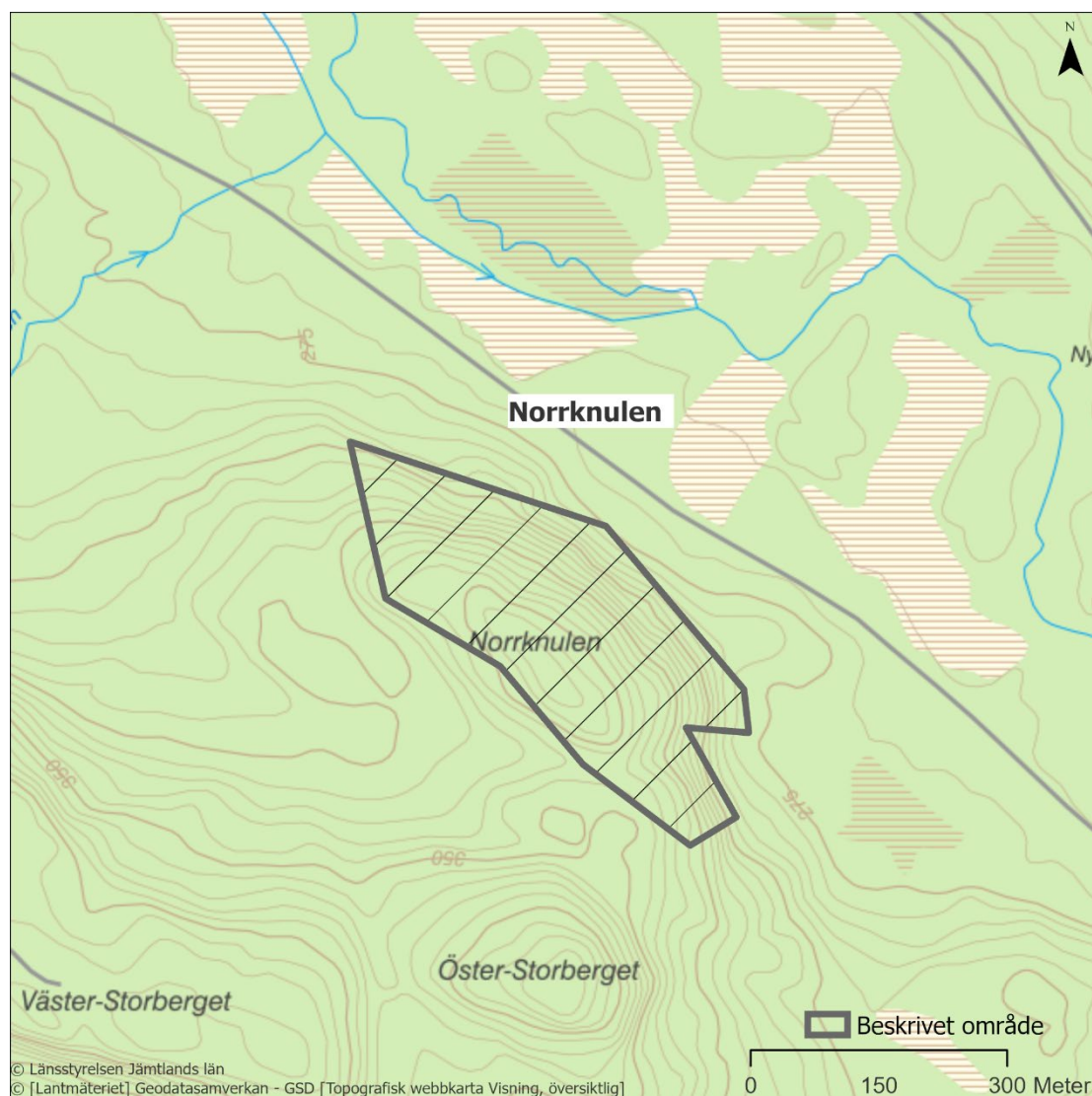

Figur 133. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Båthusmon

Figur 134. Tallklädd ås med bitvis något glesare risvegetation.

Norrknulen **9,7 ha**, Mittkoordinat N 7012469, O 554084

Figur 135. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Norrknulen

Höjd med brandpräglad tallskog. Tallen är allmänt 150 år, bitvis allmänt 200 år, många av dessa har brandljud. Majoriteten av träden är dock yngre, något över 100. Gammal björk förekommer allmänt. Dock saknas tydliga överståndare. Bitvis förekommer rikliga mängder klen asp. Uppslaget av yngre gran är måttligt.

Tallhögstubbar och gamla talllågor förekommer sparsamt. Mängden klen död ved är riklig. Kolade stubbar förekommer i måttlig mängd.

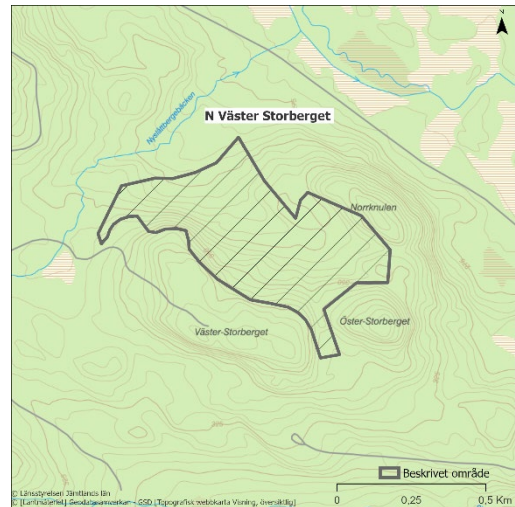
Området har höga naturvärden knutna till kontinuiteten av gammal tall, död ved av tall, och förekomsten av asp.

Arter: Blanksvart spiklav, Bårdlav, Knärot, Lunglav, Mörk kolflarnlav, Skinnlav, Vedtrappmossa

Figur 137 Äldre granbränna med påfallande mycket död ved i olika nedbrytningsstadier.

Figur 136. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området N Väster-Storberget

Området utgörs av en runt 100-årig granbränna, belägen ett par km norr om Färsån. I området finns det fuktstråk som tjänat som brandrefugier, här finns allmänt gran som är 150 år eller äldre. Enstaka granar har synliga brandljud. Granarna är i sparsam mängd i hela området finns ett allmänt inslag av gammal björk, dock inga tydliga överståndare. Bitvis förekommer allmänt tall runt 150 år med nästan helt övervallade brandljud. Delvis finns ett allmänt inslag av sälg och asp. Sparsamt förekommer grov asp.

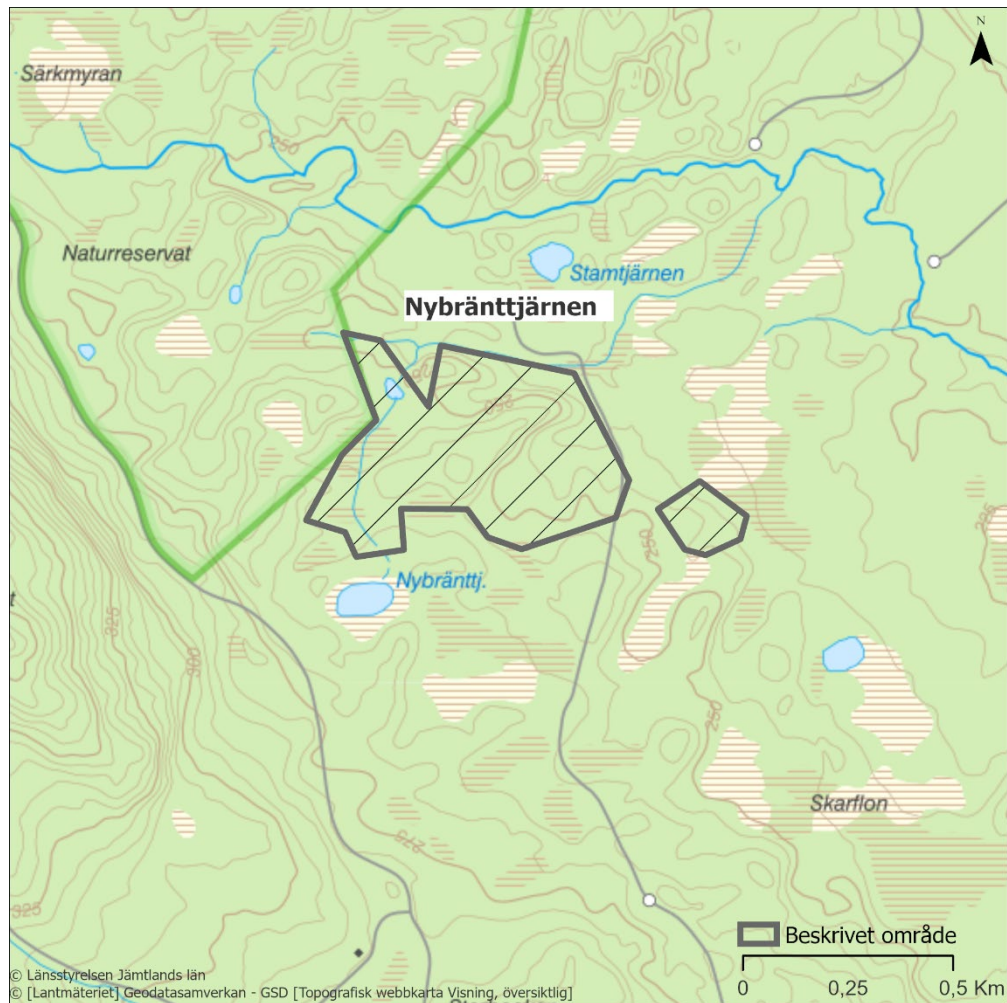
Marken är frisk-fuktig, och fältskiktet är av blåbärstyp, med inslag av ormbunkar och lågört som gullris, ekbräken, ekorrbar, linnea, skogsnäva. Ofta är vegetationen gles, med ett framträdande bottenskikt av bland annat husmossa och kammossa. I fuktstråken förekommer kransmossa i bottenskiktet.

En gammal tallhögstubbe med brandljud från fyra bränder vittnar om att området har en lång brandpräglad historik. Efter senaste branden har området plockhuggits, allmänt finns kolade stubbar, varav de flesta nu är mer eller mindre mosstäckta. Trots det finns det allmänt, bitvis allmänt med gamla mosklädda lågor, varav enstaka är grova. Död ved skapas kontinuerligt, nya rötlågor finns i riklig mängd. Självgallring gör även att mängden senvuxen klen död ved av både gran och björk är mycket riklig. Äldre björkhögstubbar förekommer i måttlig mängd. Sparsamt finns grova asplågor.

Mängden och kontinuiteten av död ved är utmärkande för området, mycket höga naturvärden är knutna till kontinuiteten av äldre lågor. Områdets naturvärden är även knutna till kontinuiteten av äldre barrträd och mängden sälg och asp.

Arter: granticka, gyttelav, knärot, lunglav, skrovellav, stor aspticka, stuplav, tallticka

Nybränttjärnen 28 ha, Mittkoordinat N 7010536, O 544352

Figur 138. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Nybränttjärnen

Tallskog med varierande ålder ca 130-200 år på blockig höjd på torr mark med fläckvis av glest fältskikt, renlavsmattor och sandtallsvampar. I svackorna dominerar fuktig kalkgranskog och gransumpskog.

På frisk mark domineras skogen av ett slutet fältskikt med lingon och blåbär. Uppe på höjderna är fältskiktet delvis glest med inslag av renlavsmattor och flera rödlistade sandtallsvampar. I svackorna är marken mestadels fuktig, källpåverkad och kalkrik med högorter och rikligt av guckusko. Kantzonerna till fuktstråken, samt en mindre del med frisk granskog utan fältskikt ser ut att ha potential för kalkbarrsvampar. Mindre del av svackorna består av gransumpskog av kalkfattig typ med fräken.

Den ogallrade delen av tallskogen har rikligt med klen senvuxen död tall och har självgallrat under en längre tid och börjar skapa död ved av hög kvalitet. I övrigt mer sparsamt med död ved i den gallrade delen. Generellt måttligt med kolade avverkningsrester i form av lumpar, rotben, korta lågor mm. Delvis finns även mer intakta och grova kolade tallågor och högstubbar. Granskogen har måttligt- rikligt av död ved, lågor i olika nedbrytning finns men kontinuiteten av granlångor är oftast svag. Det finns även flera lågor av grova sälgar och gammal rötad björk med bland annat den ovanliga arten smalskaftslav.

Nordöstra delarna av området är delvis nyligen gallrade, i övrigt finns spår från plockhuggning och dimensionsavverkning av tall.

Området bedöms ha mycket höga värden kopplade till äldre tallskogar med gott om kolad ved, mykhorrhizasvampar knutna till torra sandig marker, mycket höga lövvärden av björk och sälg, särskilt i svackorna och en värdefull flora knuten till rikkärr och kalkgranskogar. Det finns även inslag av mark som är troligen är värdefull för kalkgransvampar. Fläckvis finns allmänt inslag av tallöverståndare som uppskattas vara över 250 år. Tidigare inventeringar har gjort fynd av gräddporing, fläckporing, urskogsticka och relikbock i området.

Arter: Barrviolspindling/lövviolspindling, Blå taggsvamp, Brunpudrad nållav, Bårdlav, Dropttaggsvamp, Dvärgbägarlav, Garnlav, Goliatmusseron, Grönkulla, Guckusko, Gulnål, Kattfot, Klubbspindling, Kornig nållav, Kransrams, Krusbärskremla, Liljekonvalj, Luddlav, Lunglav, Mörk husmossa, Mörk kolflarnlav, Ramaria, Skarp dropttaggsvamp, Skrovlig taggsvamp, Smalfotad taggsvamp, Smalskaftslav, Stor fickmossa, Svart trolldruva, Svavelrisk, Tibast, Tratttaggsvamp, Trådticka, Underviol, Vedflamlav, Vedskivlav, Vitgrynig nållav, Äggvaxskivling

Figur 139. Fläckvis finns gott om äldre silverved och renlavsmattor med riklig förekomst av skrovlig taggsvamp

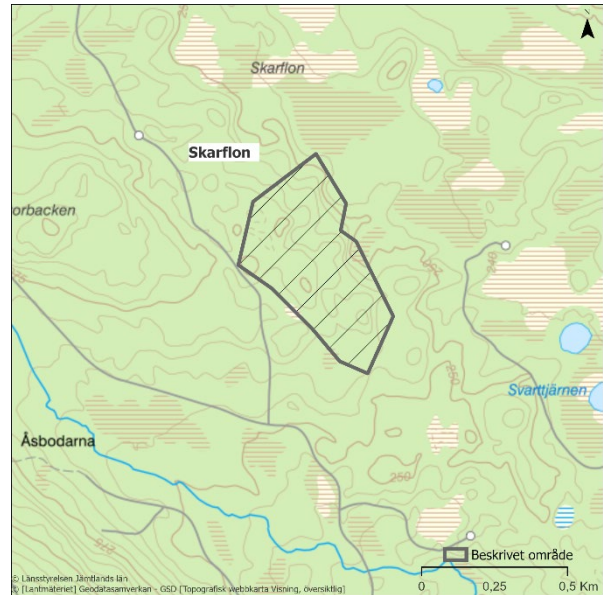
Skarflon 21 ha, Mittkoordinat N 7009043, O 545338

Toppobjekt för sandtallssvampar med ca 150-200-årig likåldrig tallskog på sandig morän, åsryggar med tunt bottenskikt och glest fältskikt och måttligt med kolad ved.

Till följd av gallringen finns sparsamt med nydöd ved, små delar är ogallrade med allmänt av klen död tall. Den kolade veden förekommer i form av rotben, lumpar och andra avverkningsrester från dimensionsavverkning men även inslag av intakt grova kolade lågor.

Området bedöms ha mycket höga värden kopplade till marksvampar knutna till äldre sandtallskogar och höga värden till kolad ved och vedsvampar. Bland annat finns flertalet fynd av hotade arter så som goliatmusseron och smalfotad taggsvamp samt en hög frekvens av andra rödlistade marksvampar. I skogen finns tex rikligt av skrovlig taggsvamp, dropptaggsvamp och spritt med blå taggsvamp. Skogen har även en hög ålder, lång tallkontinuitet, inslag av tallöverståndare.

Arter: Blanksvart spiklav, Blå taggsvamp, Dropptaggsvamp, Dvärgbägarlav, Goliatmusseron, Gräddporing, Ramaria (rotfingersvamp?), Skarp dropptaggsvamp, Skrovlig taggsvamp, Smalfotad taggsvamp, Tallrisk, Vaddporing, Vedflamlav, Vedskivlav

Figur 140. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Skarflon

Figur 141. Äldre sandtallskog på sandig morän med glest fältskikt och renlavsmattor

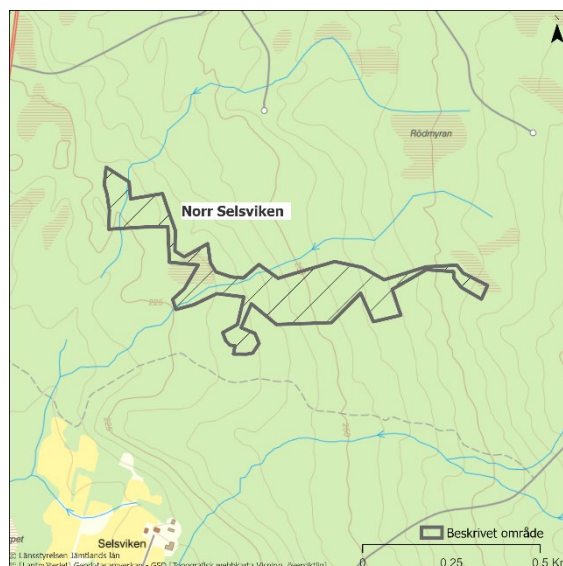
Norr Selsviken **11 ha**, Mittkoordinat N 7006808, O 548032

Figur 142 Området har en kalkgynnad vegetation.

Området utgörs av tall runt 130 år, ofta med stort inslag av ung gran. Marken är frisk-fuktig, bitvis småkuperad, vegetationen är av kalkgynnad lågörtstyp och består av bland annat lingon, guckusko, stenbär, ekbräken, smultron, svart trolldruva, skogsrör, fjällskära, blåsippa, liljekonvalj, älggräs, och brudborste. Ofta finns ett stort inslag av enbuskar. Mängden färska lågor är allmän, i övrigt finns mycket sparsamt med död ved. Området har mycket höga naturvärden knutna till förekomsten av äldre barrträd på kalkpåverkad mark.

Arter: Blåsippa, Finbräken, Fläcknycklar, Guckusko, Rosenticka, Svart trolldruva, Svavelrisk, Tvåblad

Figur 143. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Norr Selsviken

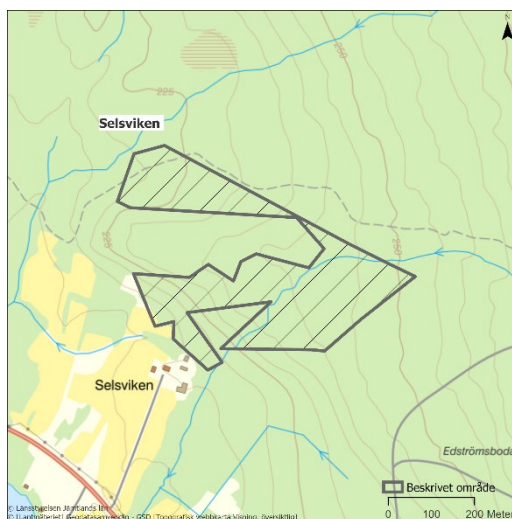

Figur 144 Arter som vårärt indikerar att marken är kalkpåverkad.

Området utgörs av en sluttning med tall omkring 130 år, med ett bitvis stort inslag av gran runt 100 år och yngre. Marken är frisk till fuktig, och ofta förekommer en kalkgynnad vegetation. Vegetationen är oftast av lågörstyp och består bland annat av blåbär, lingon, linnea, ekorrbar, ekbräken, stenbär, kransrams, brudborste, ormbär, blåsippa, skogsnäva, smultron, vårärt, kransrams, hästhov, ormröt, bergslok, nordisk stormhatt, ofta finns kransmossa i bottenskiktet. Enbuskar förekommer bitvis rikligt. Måttligt förekommer färsk död ved, äldre död ved saknas nästan helt. Enstaka kolade stubbar äldre lågor förekommer spritt i området.

Området har mycket höga naturvärden knutna till förekomsten av äldre barrträd på kalkpåverkad mark.

Arter: Barrviolspindling/lövviolspindling, Blåsippa, Dropptaggvamp, Fläcknycklar, Rödgul trumpetsvamp, Skogsvicker, Slätterblomma, Svavelrisk, Talltita, Tibast, Tvåblad, Vårärt

Figur 145. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Selsviken

Figur 146. Tallen är omkring 120–140 år, och det finns ett stort inslag av ung gran. Det kan se trivialt ut, men området har mycket höga naturvärden knutna till att det finns stråk med kalkgynnad flora.

Området utgörs av en sluttning med tall cirka 120–140 år. I nedre delen av sluttningen finns ett stort inslag av gran omkring 100 år. Här finns också ett allmänt inslag av gammal asp och björk, enstaka björkar är grova. I hela området finns ett stort inslag av ung gran. Området är gallrat.

Marken är torr till frisk och oftast utgörs vegetationen av blåbär med inslag av lingon, ekbräken och smalbladiga gräs. I sluttningen finns det också stråk med kalkgynnad vegetation med arter som: ekbräken, skogsnäva, stenbär, vårfryle, smultron, blåsippan, vårärt, och smalbladiga gräs. Enbuskar förekommer också i dessa stråk. Sparsamt förekommer högrört som nordisk stormhatt i nedre delen av området.

Sparsamt förekommer lågor olika nedbrytningsstadier. Sparsamt finns gamla kolade murkna tallågor. Sparsamt finns torrträd av tall. Spår av senaste branden finns i form av en sparsam mängd kolade stubbar.

Höga naturvärden finns knutna till den kalkgynnade vegetationen, mängden äldre asp och björk.

Arter: Blåsippan, Garnlav, Knärot, Nattviol, Skogsvicker, Vedtrappmossa, Vårärt

Figur 147. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Lillflon-Granåsbäcken

Granåsbäcken 34 ha, Mittkoordinat N 7003924, O 549697

Figur 149 I brännan finns rikliga mängder död ved i olika nedbrytningsstadier.

Figur 148. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Granåsbäcken

Längs Granåsbäcken utgörs området av gransumpskog där granen allmänt är 150 år eller äldre. Här finns ett sparsamt inslag av gammal björk. Träden är i måttlig mängd draperade i garnlav. Östra delen av området består av en omväxlande tall-/grandominerad bränna omkring 130 år. Bitvis finns rikligt asp och björk. Sparsamt finns inslag av sälg och grov asp.

I gransumpskogen består vegetationen av tuvor med lingon, där vegetationen mellan tuvorna domineras av fräken med inslag av lågört. I brännan är fältskiktet glest, blåbärsdominerat, med inslag av lingon, smalbladiga gräs, och ekbräken.

I gransumpskogen finns rikligt klen död ved i olika nedbrytningsstadier. Nya till något äldre granlågor förekommer allmänt. Torrträdet förekommer måttligt, sparsamt finns inslag av gamla björkhögstubbar. Även i brännan finns rikligt med klen död ved olika nedbrytningsstadier. Oftast finns här allmänt till rikligt med lågor i olika nedbrytningsstadier. Bitvis finns allmänt med rötad gran, torrträdet förekommer måttligt. Spår av den senaste branden finns i form av en allmän förekomst av kolade, murkna och mosklädda, stubbar. Sparsamt finns inslag av kolade högstubbar.

Området har mycket höga naturvärden knutna till kontinuiteten av gamla barrträdet och mängden död ved i olika nedbrytningsstadier.

Arter: Fläcknycklar, Garnlav, Gytterlav, Knärot, Korallblylav, Luddlav, Lunglav, Rosenticka, Rynkskinn, Skogsvicker, Stiftgelélav, Svavelrisk, Tretåig hackspett, Ullticka, Vedtrappmossa, Vitgrynig nållav

Vårvsberget 86 ha, Mittkoordinat N 7008326, O 554493

Figur 150 Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Vårvsberget.

Stavatallskog 130-150 år, måttlig mängd överståndare runt 200-300 år. Allmänt bitvis rikligt gammal björk 100+ år. Generellt sparsamt med asp. I branten i öst och bitvis i norra delen av området finns allmänt med asp och det är möjligt att kontinuiteten av björk är lång. Rikligt med klen död ved allmänt bitvis riklig förekomst av gamla mosklädda tallågor. Måttlig mängd med torrakor. Riklig mängd kolade stubbar och sparsam mängd nästan helt övervallade brandljud på tall. Här finns också enstaka asp- och björkhögstubbar Samt sparsamt med törskatetall. Området har mycket höga naturvärden knutna till mängden äldre lövträd, kontinuiteten av gammal tallskog, och mängden gammal död ved.

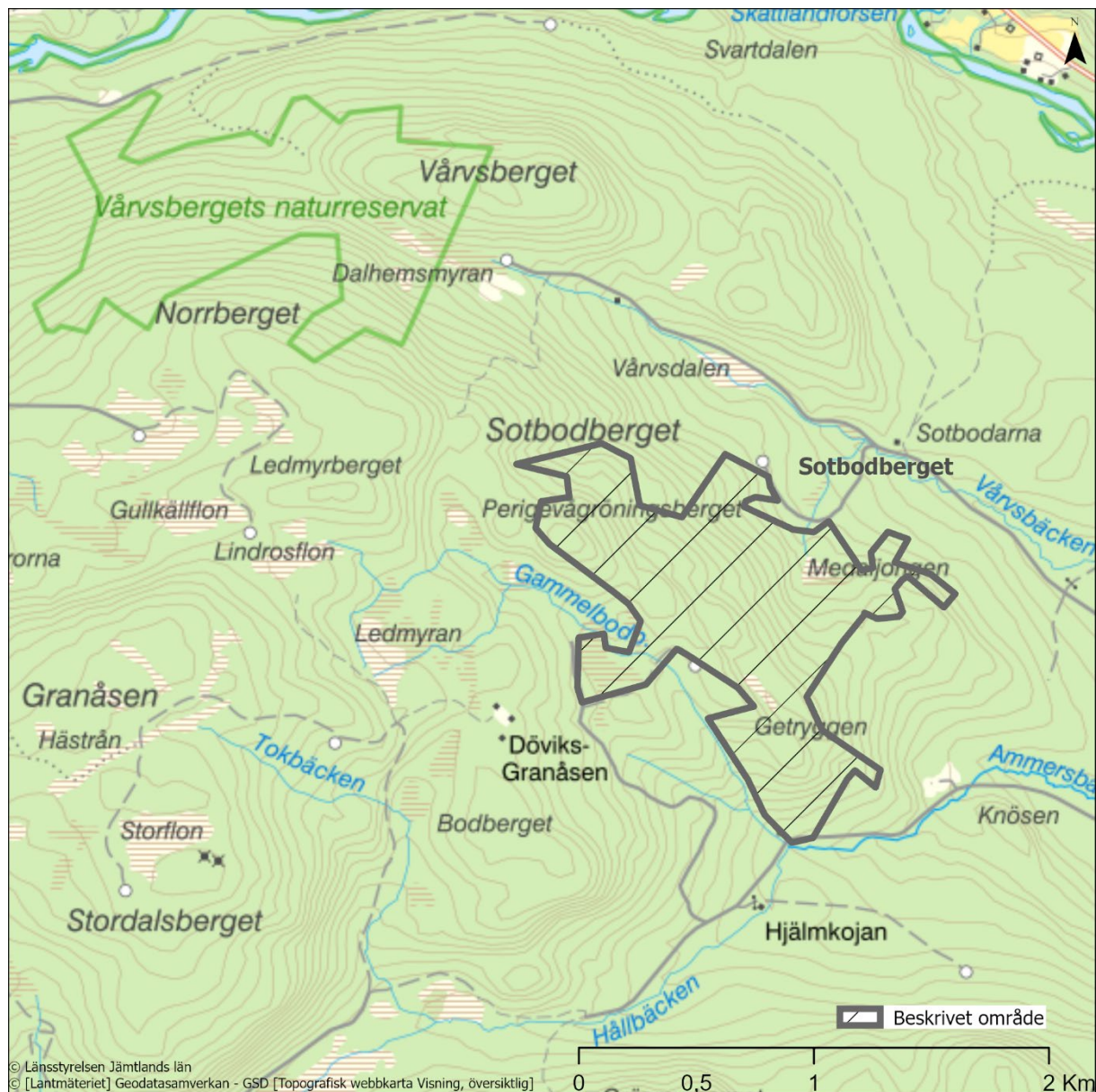

Figur 151 I området finns bitvis rikligt med björk som är 100 år eller äldre. Enstaka björkar har brandljud.

Arter: Allemossa, Aspgelélav, Blanksvart spiklav, Bårdlav, Droptaggsvamp, Dvärgbägarlav, Garnlav, Knärot, Kolflarnlav, Korallblylav, Liten spiklav, Lunglav, Mörk kolflarnlav, Nästlav, Skinnlav, Stiftgelélav, Vitgrynig nållav

Sotbodberget 123 ha, Mittkoordinat N 7006660, O 554587

Figur 152 Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Sotbodberget.

Området är belägen i en nordvärd sluttning med många lodytor, mindre bäckraviner, fuktstråk, blockrika rasbranter, hållmarker och består uteslutande av gammal ofta brandpräglad naturskog med en hög mångfald och stor variation av miljöer. Skogen domineras av frisk ganska högproduktiv tallskog med inslag av klenare stavagran och stavatallskogar. Granskogen är frisk-fuktig med inslag av grov gran och lövrika brännor, fuktstråk och rasbranter. Tallskogen består till största del av 150-200-åriga tallar med bitvis inslag av 200-åriga bestånd med övervallade brandljud. Det finns både stavatallskogar med rikligt av klen död ved och högproduktiv grövre tallskog med allmänt av 20-40 cm död tall. Området är lövrikt med allmänt av lövträd över 100 år och spritt i hela området finns många gamla ca 200-åriga björkar, sälgar och aspar med brandljud. Det finns även mer konstanta lövskogmiljöer med rikligt med död lövved så som rasbranter, fuktstråk. Granskogen är varierade från stavagranskog med mycket rikligt av död ved men dålig lågakontinuitet till, olikåldriga brandrefuger och granbrännor i sen succesion med mycket god lågakontinuitet och död ved i

olika grovlek och nedbrytning. Området bedöms i sin helhet ha mycket höga naturvärden till följd av sin orördhet, stora variation och mångfald och generellt sett höga ålder med fläckvis mycket höga värden knutna till lövträd, gran och tall. Den nordvända branten skapar en hög och jämn luftfuktighet som framförallt gynnar många fuktighetskrävande kryptogamer så som parknål, liten hornfliksmossa och mörk husmossa.

Figur 153 Stående död tall.

Arter: Blåsippa, Bårdlav, Diskvaxskivling, Doftskinn, Doftticka, Dropptaggsvamp, Dvärgbägarlav, Fjällskära, Garnlav, Gräddporing, Gullgröppa, Kattfot, Knärot, Kolflarnlav, Kopparspindling, Korallblylav, Korallrot, Kransrams, Kristallticka, Kärrfibbla, Liljekonvalj, Liten Hornfliksmossa, Liten Spiklav, Luddlav, Lunglav, Mörk husmossa, Mörk kolflarnlav, Ormbär, Parknål, Plattlumner, *Ramaria Safraniolens*, Rosenticka, Rynkskinn, Skinnlav, Skogsnattviol, Skrovellav, Skuggblåslav, Spindelblomster, Stiftgelélav, Stormhatt, Stuplav, Ullticka, Vaddporing, Vedflamlav, Vedflamlav, Vedfliksmossa, Vedskivlav, Vedticka, Vedtrappmossa, Vitgrynig nållav, Ärenpris, Örnbräken

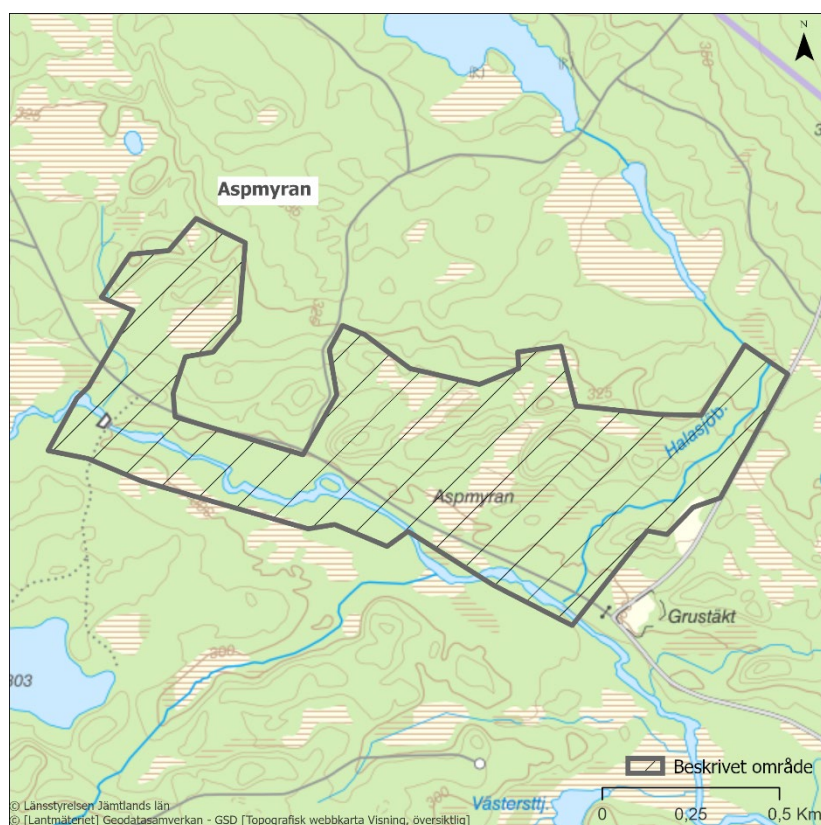

Snedmyrans vädetrakt

Figur 154. Snedmyrans vädetrakt där polygoner med mörkgrå linje har en områdesbeskrivning

Aspmyran 90 ha, Mittkoordinat N 7016008, O 566145

Figur 155. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Aspmyran

Varierat och kuperat åslandskap med höga naturvärden knutna till sandtallskogar, örtrika bäckmiljöer, sumpskogar, granbrännor och myrar. Tallar varierar mellan 180-240 år och senaste kraftiga branden ägde rum kring 1830-talet.

Uppe på sedimentåsarna är fältskiktet glest och bottenskiktet tunt med stort inslag av renlavar i övrigt dominerar blockig mark med slutet till glest fältskikt av lingon/blåbärstyp. Kring Halsjöbäcken och Halån finns örtrika bäckmiljöer med kalkgynnad flora och flera små anslutande källbäckar. Delar av sumpskogarna är svämpåverkade men det finns även näringsfattiga senvuxna och kalkfattiga gransumpskogar med lingon, vitmossa och skogsfräken

Uppe på åsarna finns riklig förekomst av kolad ved, mestadels rester från dimensionavverkningar men även grova lågor och högstubbar förekommer. På frisk mark oftast måttlig förekomst av kolad död ved. Tallskogen har ofta brist på nyskapad med måttlig förekomst av självgallrad tall. De över 200-åriga tallarna börjar dock skapa senvuxen ved av hög kvalitet tex. torrakor, törskatetoppar. Utmed Halsjöbäcken finns rikligt med grov död gran och grov död björk. Fläckvis med över 200-årig rötad sälg och björk, ibland med brandljud. Utmed sumpskogarna vid Halån finns ofta rikligt av tidvis översvämmad tallved.

Få överståndare finns i området på grund av dimensionsavverkning. Små delar är gallringspåverkade och en del tallskogar är troligen påverkade av röjning.

I stort är området artrikt med hög frekvens av naturvårdsarter. Bland annat förekommer den starkt hotade arten blekskaftad nållav utmed Halsjöbäcken på en grov björkhögstubbe. I samma område förekommer rödbrun blekspik rikligt på såväl gran som björk. Uppe på åsarna

finns en hög frekvens av rödlistade sandtallssvampar bland annat de hotade arterna smalfotad taggsvamp, lammticka och tajgataggsvamp.

Området har mycket höga värden kopplade till sandtallskogar, kolad ved och värdefulla bäck och å-miljöer med omgivande sumpskogar. Det finns även inslag av tallskog och granbrännor på frisk mark med höga naturvärden.

Figur 156. Rikligt med gammal silverved uppe på åsen.

Arter: Barkkornlav, Blekskaftad nållav, Bårdlav, Dropptaggsvamp, Dvärgbägarlav, Dvärgtufs, Fjällig taggsvamp, Gammelgransskål, Garnlav, Granrisk, Grantaggsvamp, Gulnål, Gultoppig fingersvamp, Gytterlav, Kolflarnlav, Kornig nållav, Kransrams, Lammticka, Liljekonvalj, Liten vaxlav, Luddlav, Lunglav, Mörk kolflarnlav, Nordtagging, Orange taggsvamp, Ormbär, Plattlummer, Rosmossa, Rödbrun blekspik, Skarp dropptaggsvamp, Skinnlav, Skrovellav, Smalfotad taggsvamp, Stjärntagging, Strutbräken, Stuplav, Svavelrisk, Tajgataggsvamp, Talltaggsvamp, Tibast, Trattaggsvamp, Underviol, Vedflamlav, Vedflikmossa, Vedskivlav, Vedticka, Vedtrappmossa, Vitgrynig nållav, Ögonpyrola

Halbodarna 226 ha, Mittpunkt N 7011931, O 569403

Området är beläget strax söder om Halån och består av ett stort sammanhängande brandpräglat myr- och naturskogslandskap med 170-240-åriga blockrika tallskogar, blandbarrskogar och olikåldriga granskogar och sumpskogar. Stora delar är lågproduktiva med låg påverkan från äldre skogsbruk.

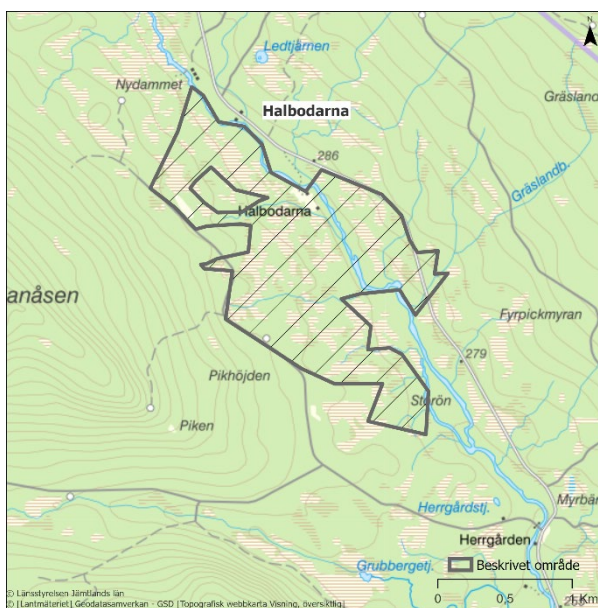
Generellt är marken näringsfattig med lingon, blåbär, ljung, renlav med fattig-intermediära myrar och kärr med inslag av medelrikkärr små källbäckar och örtrika miljöer utmed Halån.

Tallskogarna har varierande mängd död ved, självgallrande, sparsamt-måttligt kolad ved, ofta måttligt nydöd tall men död ved av hög kvalitet i och med tallarnas höga ålder och senvuxenhet. Bitvis mycket höga naturvärden till gammal kolad/silver ved och gammal över 200-årig rötad björk. I nordvästra delen blir skogen bitvis mindre påverkad av dimensionshuggning med rikligt av ca 300-åriga tallar, dock är delar nyligen gallrade. Även de registrerade nyckelbiotoperna har generellt gott om överståndare. De näringsfattiga senvuxna tallskogarna och garnlavrika blandbarrskogar har även ett påtagligt inslag av klen gran som i delar av området allmänt är över 300 år. Myrholmarna har fläckvis inslag av sandtallskogsstrukturer med renlav och glest fältskikt med möjligtvis höga värden kopplade till mykhorrhizasvampar. De mer produktiva blandbarrskogarna har rikligt med död gran och tall, ofta gamla brännor med svag lågakontinuitet med sparsamt av kolad mossövertäckt ved, måttligt död björk, och höga värden till barklösa levermossklädda tallågor.

Sumpskogar är ofta lågproduktiva med måttligt-allmänt hård-nedbruten död ved, flera områden har god lågakontinuitet av gran och björk och några mer produktiva områden med rikligt av död ved. Vid Halåns svämskogar finns översvämmad död ved och översvämmade trädbaser med värdefull lavflora.

Senaste kraftiga skogsbranden ägde troligen rum kring 1820-1830-talet. Hela området är mer eller mindre påverkat av dimensionsavverkningar. Några produktivare områden är plockhuggna. Tallskogar är delvis påverkade av gammal röjning. Mindre del nyligen gallrad sydost om Nydammet.

Området har mycket höga värden kopplade till ett stort naturskogslandskap med gammal tall, gran och björk, mängden och variationen av död ved, framför allt kolad ved och torrakor, möjliga sandtallsvärden, artrika svämskogar och sumpskogar. Området är på beståndsnivå en mosaik av höga och mycket höga naturvärden och utgör en av få större sammanhängande naturskogar i värdetrakten och omgivande skogslandskap.

Figur 157. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Halbodarna

Figur 158. Gles garnlavsrik skog med senvuxen gran, rötade björkar över 200 år och tallöverståndare.

Arter: Asphättemossa, Barkkornlav, Blanksvart spiklav, Blågrå svartspik, Bollvitmossa, Bårdlav, Droptaggsvamp, Dvärgbägarlav, Fjällig taggsvamp, Garnlav, Granrisk, Granticka, Grov husmossa, Grönhjon? (spår) Droptaggsvamp, Gulnål, Gultoppig fingersvamp, Harticka, järpe, kolflarnlav, korallrot, kornig nållav, kortskaftad ärgspik, kransrams, krusbärskremla, Liljekonvalj, Lunglav, Mörk kolflarnlav, Nordtagg, Ormbär, Plattlummer, Rosa skärelav, Rosenticka, Skavfräken, Skinnlav, Skogshakmossa, Skrovellav, Spindelblomster, Svavelrisk, Trådbrosklav, Ullticka, Vedflamlav, Vedflikmossa, Vedskivlav, Vedticka, Vedtrappmossa, Vitgrynig nållav, Vitplätt

Grubbergetjärnen **8,5 ha**, Mittkoordinat N 7009768, O 569371

Figur 159 Längs med bäcken är miljön fuktig, och granarna är gamla.

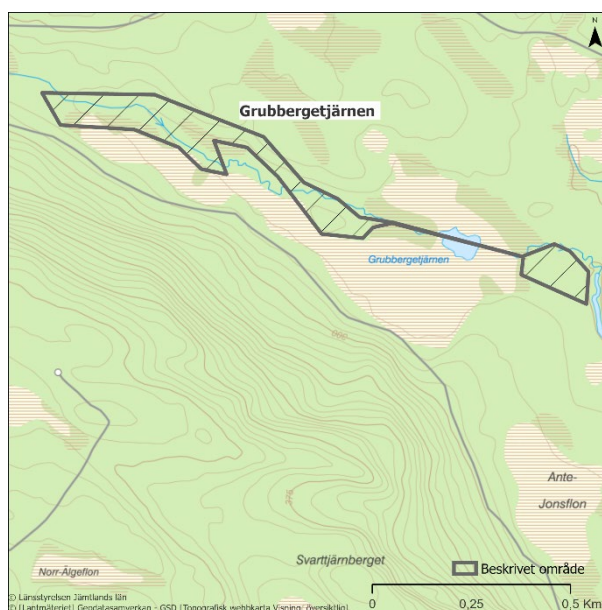
Längs Hanåsbäcken finns en äldre granbränna, där granen allmänt är 150 år. Det finns ett allmänt inslag av tall i liknande ålder, och även ett allmänt inslag av gammal björk.

Marken är frisk till fuktig med gles vegetation bestående av blåbär med inslag av lingon och fräken, i bottenskiktet finns hus-, vägg-, kamm-, och vitmossa. Längs bäcken utgörs fältskiktet av låg-/högörtsvegetation med bland annat stenbär, hultbräken, gullris, älgört, ekorrbär, nordisk stormhatt, med husmossa och kransmossa i bottenskiktet.

Död ved finns allmänt i olika nedbrytningsstadier. Klen död ved finns rikligt i olika nedbrytningsstadier. Längs Hanåsbäcken finns bitvis rikligt med döda granar till följd av att bäver har dämt upp bäcken. Spår av tidigare bränder finns i form av en allmän förekomst av kolade, murkna och ofta mossklädda, stubbar.

Området har mycket höga naturvärden knutna till kontinuiteten av gammal gran, och mängden död ved i olika nedbrytningsstadier.

Arter: Bollvitmossa, Granticka, Knärot, Skogsfru Spindelblomster, Svavelrisk, Tretåig hackspett Vedticka, Vitgryng nållav

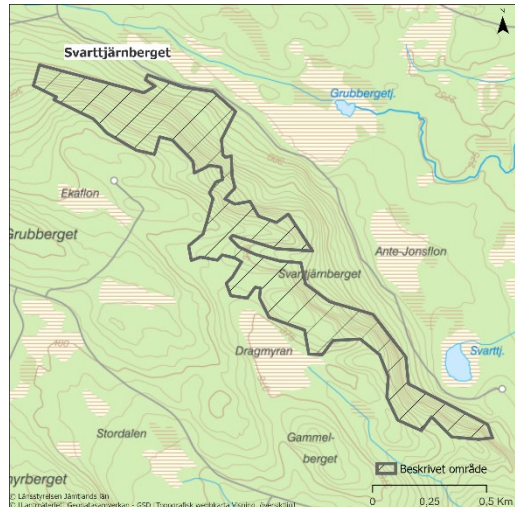
Figur 160. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Grubbergetjärnen

Svarttjärnberget 49 ha, Mittkoordinat N 7009047, O 569424

Figur 162 I området finns det gott om död ved av gran, tall, björk, och asp i olika former.

Figur 161. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Svarttjärnberget

Nordöstbrant med gran som allmänt är 150–200 år, med bitvis allmänt inslag av tall i liknande ålder. Norra delen av området är delvis talldominerad, träden är också här 150–200 år. Ofta finns en allmän förekomst av gammal björk och allmän förekomst av asp, varav många är gamla och en del mycket grova. Sparsamt, bitvis måttligt, finns inslag av sälg. Träden draperas i rikliga mängder garnlav. Vegetationen är oftast av frisk blåbärstyp med inslag av lingon, ekbräken, ekorrbär, skogsstjärna, och smalbladiga gräs. I den norra delen av området finns det ett parti med en yngre, ca 100-årig granbränna. Här finns ett allmänt inslag av björk i liknande ålder, och ett allmänt inslag av tall runt 135 år. Enstaka tallar är grova. Även här finns ett allmänt inslag av asp.

Det finns gott om död ved i området. Allmänt, bitvis rikligt, finns det nya till något äldre lågor, oftast finns det allmänt med gamla lågor. Bitvis finns det allmänt med gamla asplågor, varav enstaka är grova. Sparsamt bitvis måttligt torrträd. Gamla högstubbar av asp och björk förekommer sparsamt. Spår av brand finns i form av en allmän förekomst av kolade, murkna och mossklädda, stubbar. Sparsamt finns kolade tallhögstubbar. I den norra delen av branten finns något färre gamla lågor, mestadels i måttlig mängd. I den yngre granbrännan finns rikligt med klen död ved i olika nedbrytningsstadier, och rikligt med kolade stubbar, I övrigt finns det sparsamt med död ved i denna del av området

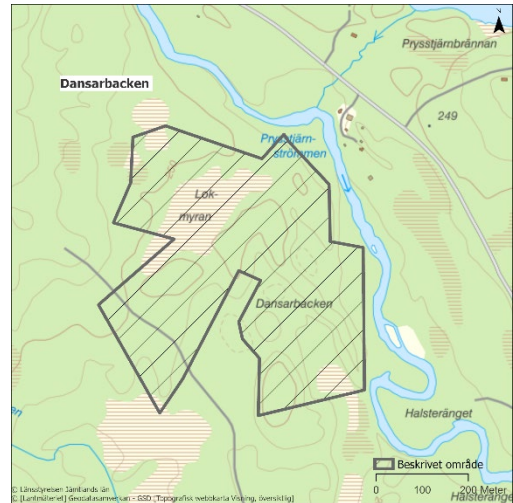
Området har mycket höga naturvärden knutna till kontinuiteten av gamla barrträd, gammal asp och kontinuiteten av äldre död ved.

Arter: Blå slemspindling, Bårdlav, Dvärgtufs, Garnlav, Gytterlav Knärot, Korallblylav, Korallrot Kötticka Liten spiklav? Luddlav, Lunglav, Rosa vaxskivling, Rosenticka Skinnlav, Skrovellav Stuplav Ullticka, Vedticka Vedtrappmossa Vitgrynig nållav

Dansarbacken 24 ha, Mittkoordinat N 7007422, O 571432

Figur 164. Gallrad sandtallskog

Figur 163. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Dansarbacken

Ca 150-200-årig nyligen gallrad sandtallskog och ung tallskog uppkommen efter avverkning med glest av överståndare. Marken består av ett kulligt landskap med sandsediment och ett glest fältskikt med lingon, ljung och blåbär med rikligt av renlav. I området finns sparsamt med kolad ved.

Området har mycket höga värden kopplade till mykhorrizasvampar knutna till en lång tallskogskontinuitet på sandiga väl-dränerade marker. Frekvensen av naturvårdsarter är hög med många olika arter taggsvampar och enstaka fynd av hotade marksvampar tex. goliatmusseron och smalfotad taggsvamp. Delar av området domineras av ungskog med få överståndare, där hittades rödlistade marksvampar främst i anslutning till överståndare.

Arter: Blanksvart spiklav, Blå taggsvamp, Bollvitmossa, Droptaggsvamp, Dvärgbägarlav, Garnlav, Goliatmusseron, Kolflarnlav, Mörk kolflarnlav, Orange taggsvamp, Skarp droptaggsvamp, Skinnlav, Skrovlig taggsvamp, Smalfotad taggsvamp, Snölav, Vedflamlav, Vedskivlav, Vitgrynig nållav

Gillerån (utanför värdetrakt)

Högforsen, Gillerån **44 ha**, Mittpunkt N 7006430, O 564929

Högforsen:

Sandsedimentåsar med äldre enskiktad tallskog och sandiga torra ravinsluttningar med fläckvis av kalkgynnad flora och fuktiga örtrika ravinskogar. Mycket höga värden kopplade till mykhorrhizasvampar och fuktighetskrävande kryptogamer.

På åsryggarna och i ravinsluttningar är fältskiktet glest med renlavsinslag och rena mossmattor utan fältskikt. Sluttningar är fläckvis präglade av rörligt markvatten med kalkgynnad flora, det verkar även finnas inslag av basiskt material i sanden. Nedanför dammen vid den gamla åfåran, f.d. högforsen där endast spillvatten kommer ut finns örtrik, kalkgynnad flora med mark och block som delvis blottlagts efter dammbygget. Mindre delar är även källpåverkade. Utmed ån

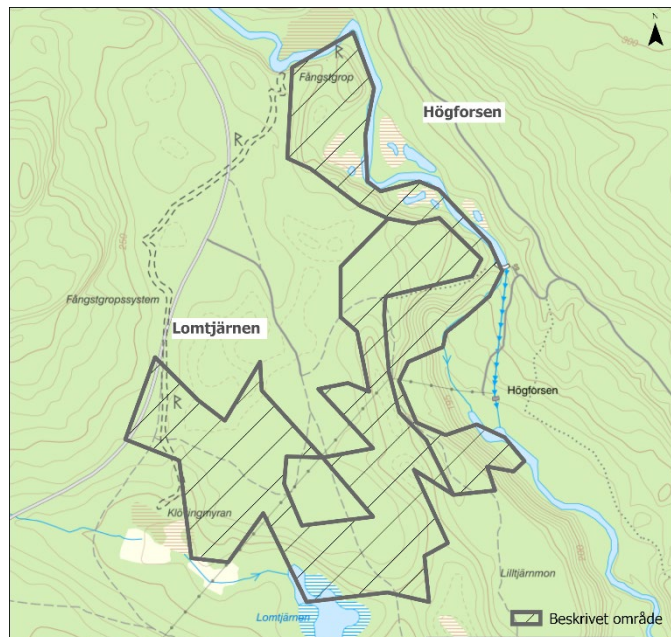
nedanför kraftverket finns även en smal remsa av kalkbarrskog.

Sluttningarna domineras av stavagran- eller stavatallskogar med rikligt av klen död gran och tall, sparsamt äldre kolad ved. Utmed ån, finns fuktiga granskogar med rikligt av död gran och god lågakontinuitet med god förekomst av rosenticka och lövträdslågor i olika nedbrytning. De fuktiga ravinskogar har riklig förekomst av den starkt hotade laven trådbrosklav. Uppe vid sandåsarna ovanför ravinsluttningen är skogen mer påverkad av gallring/röjning, dimensionshuggning och har med sparsamt kolad ved och sparsamt med nydöd ved. Området är påverkad av dammen vid högforsen. Den gamla åfåran nedanför dammen skapar en speciell miljö där kalkhaltig åbotten delvis blottlagts. Den gamla svämzonen ovanför dammen står nu i stället under vatten.

I området finns en lång rad naturvårdsarter och rödlistade arter med många topparter knutna till sandtallsmiljöer tex. spadskinn, lammticka och smalfotad taggsvamp.

Lomtjärnen:

Gallrad enskiktad sandtallskog. Normaltall ca 180 år med inslag av yngre skog. Enstaka gamla kolade lågor. Nästan ingen död ved och mestadels ganska sluten risvegetation med bitvis fina sandtallsstrukturer med renlavsmattor och glest fältskikt. Området har generellt en låg frekvens av rödlistade marksvampar med mindre hotspots med rikligt av tex. blå taggsvamp. Droptaggsvamp är väl spridd i området och enstaka fynd finns även av hotade arter så som smalfotad taggsvamp och spadskinn.

Figur 165. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Högforsen, Gillerån

Äldre stubbar från överståndare vittnar om en lång skoglig kontinuitet. Motocrossbanan missgynnar risväxter och skapar blottad sand vilket är positivt för naturtypen och naturvärdena.

Området har höga naturvärden kopplade till ett äldre tallbestånd med skoglig kontinuitet och höga värden kopplade till mykhorrhizasvampar.

Figur 166. I de torra branta sluttningar med stavatallskog och glesfältskikt med lingonris hittades många ovanliga sandtallssvampar.

Arter: Barkporlav? (ej mikroskoperad), Bergrör, Blå taggsvamp, Bårdlav, Drotttaggsvamp, Dvärghäxört, Garnlav, Grantaggsvamp, Kamtuffmossa, Kanelros, Kattfot, Kornig nållav, Kruskalkmossa, Lammticka, Liljekonvalj, Lunglav, Läderdoftande fingersvamp, Mjölön, Orange taggsvamp, Plattlumner, Ramaria, Skarp dropptaggsvamp, Skavfräken, Skinnlav, Skogshakmossa, Skogsrör, Skuggblåslav, Smalfotad taggsvamp, Spadskinn, Stor fickmossa, Stuplav, Svartknoppsmossa, Svartvit taggsvamp, Tallfingersvamp, Tratttaggsvamp, Trådbrosklav, Trådfräken, Ullticka, Vedskivlav, Vedtrappmossa, Vitgrynig nållav

Vårkallhöjden

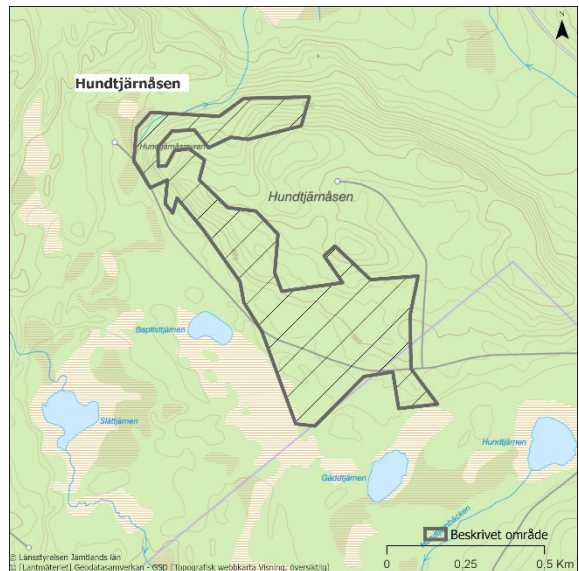
Figur 167. Vårkallhöjdens värde-trakt där polygoner med mörkgrå linje har en områdesbeskrivning

Figur 168 Rikliga mängder gamla tallågor.

Området utgörs av en blockig brant med 130-årig stavtallskog. Sparsamt, bitvis allmänt, finns 200-åriga överståndare med brandljud. I måttlig mängd finns inslag av gammal björk. Västra delen av området är sentida gallrat, östra delen är opåverkad sedan plockhuggningen efter senaste branden. Marken är torr till frisk. Vegetationen är oftast blåbärsdominerad, med inslag av lingon och kråkbär, bitvis finns ett litet inslag av lavvegetation. I den brantaste delen av sluttningen dominerar lavvegetation helt. Ofta förekommer rikligt med gamla kolade lågor. Gamla tallhögstubbar och talltorrakor förekommer sparsamt. Området har mycket höga naturvärden knutna till kontinuiteten av gammal tall, mängden och kontinuiteten av kolad död ved.

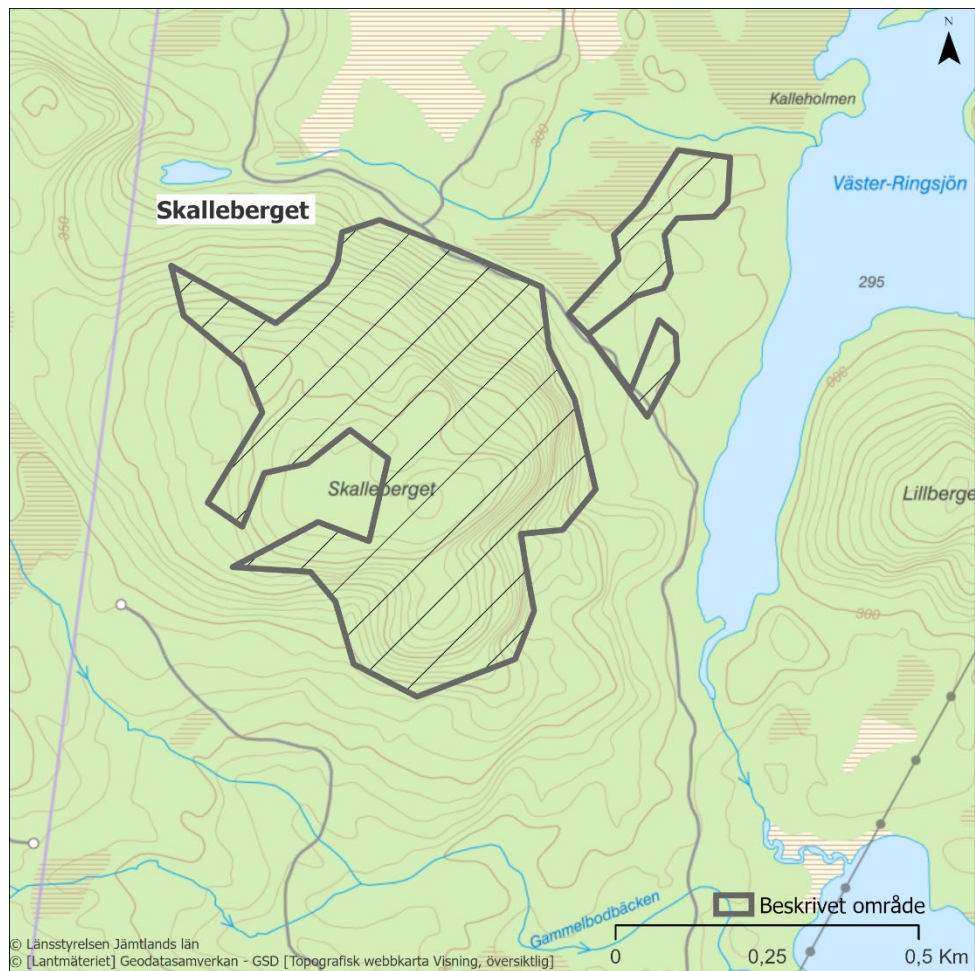

Figur 169. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Hundtjärnåsen

Arter: Blanksvart spiklav, Blågrå svartspik, Droptaggsvamp, Dvärgbägarlav, Garnlav, Kolflarnlav, Liten spiklav, Mörk kolflarnlav, Tallstocksticka, Vedflamlav, Vedskivlav, Vedtrappmossa.

Skalleberget 34 ha, Mittkoordinat N 6993035, O 551192

Figur 170. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Skalleberget

Området är beläget uppe på Skalleberget med bitvis branta sluttningar och blockig mark och domineras av brandpräglad 150-200-årig (normaltall ca 190 år) tallskog med allmänt av tallöverståndare över 300 år. Det finns även inslag av likåldriga granbrännor/stavagranskog. Gamla lövträd ca 150-200 år finns spritt i hela området men det finns även björk- och aspöverståndare som ser ut att vara äldre än 200 år.

Tallskogen är självgallrande med måttligt-rikligt av död tall och skapar senvuxen ved av hög kvalitet med torrakor, toppbrott, kådimpregnerade ved från överståndare. Den döda veden är dock mestadels i tidigt nedbrytningsstadium. Skogen har sparsamt-måttligt av kolade gamla tallågor, högstubbar och lumpar (avverkningsrester från dimensionshuggningen).

Granbrännorna är runt 150 år gamla med mycket rikligt av klen död ved och rikligt med gamla lövträd. Det finns även små inslag av brandrefuger kring fuktstråk med grövre gran och granlågor i olika nedbrytning. Granskogen har mycket rikligt med självgallrad rötbruten gran ca 5-15cm, spritt med gamla mossövertäckta grova tallågor med levermossor, även flera björköverståndare med brandljud, och allmänt av klen död tall och björk.

Skogen har troligen brunnit någon gång i början på 1800-talet och gamla stubbar med flera brandljud visar att området är brandpräglad.

Marken är delvis blockig med inslag av hållmarker och enstaka jätteblock. Fältskiktet består av frisk blåbärstyp, fältskiktsfria granbrännor och på torrare mark dominerar lingon, ljung med inslag av renlav. Nordost om berget finns två torra åsar med gles fältskikt och renlav med troliga värden kopplade till mykorrhizasvampar. Även uppe på berget finns inslag av torr väl-dränerad mark med gles fältskikt som kan hysa rödlistade mykorrhizasvampar.

Området har mycket höga värden kopplade till mängden överståndare och rikliga förekomsten och variationen av död tall samt höga lövvärden. Delar av branterna utgör orörda tekniskt impediment med mycket gamla tallar, lövträd och död ved i alla olika former.

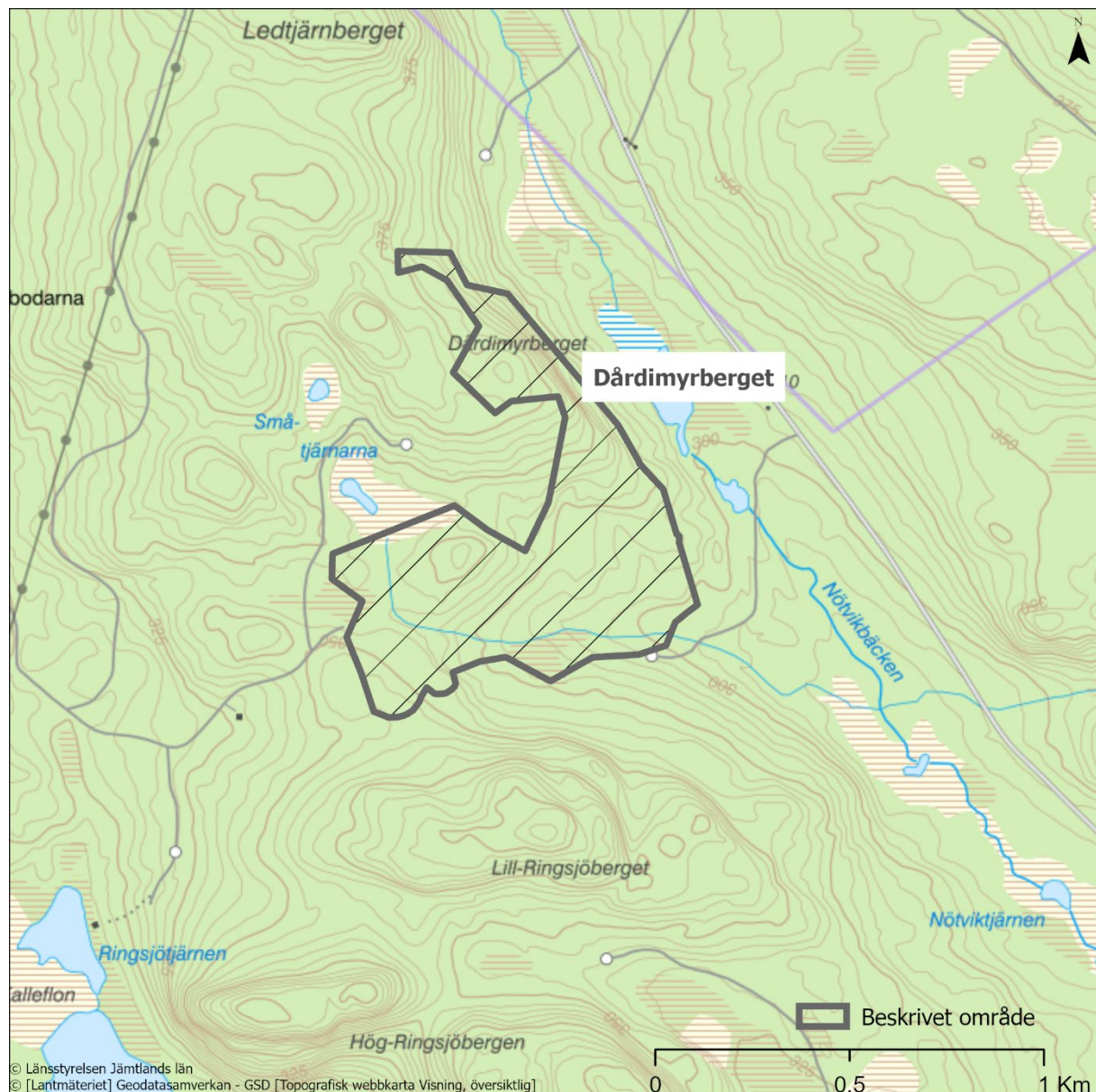
Arter: Barkkornlav, Bårdlav, Dvärgbägarlav, Garnlav, Gytterlav, Knärot, Lunglav, Plattsvepemossa, Mörk kolflarnlav, Relikbock (spår), Smalskaftslav, Spindelblomster, Stuplav, Vedskivlav, Vedticka

Figur 171. I området finns allmänt av tallöverståndare

Dårdimyrberget 47 ha, Mittkoordinat N 6993450, O 553596

Figur 172 Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Dårdimyrberget.

Branten utgörs av tät stavatallskog med inslag gran. Här finns allmänt med överståndare ca 200 år. Borråd tall som är 188 år och rikligt med gammal björk. Allmänt gamla lågor. Måttligt kolade tallhögstubbar. Bitvis är mängden garnlav riklig. Söder om branten finns en fuktig sänka där gran dominerar. En måttlig mängd av granarna är grova. Och har allmänt en ålder uppemot 150 år. Här finns det allmänt med gammal sälg. Allmänt med lågor i olika nedbrytningsstadier. Sparsamt kolade tallhögstubbar. Måttligt gamla torrakor. Enstaka grova gamla tallågor. I sin helhet har området mycket höga naturvärden knutna till kontinuitet av gamla lövträd.

Figur 173 I området finns det rikligt med gammal björk.

Arter: Barkkornlav, Blåsippa, Bårdlav, Dofticka, Dvärgtufs, Garnlav, Gyttelav, Knärot,

Kolflarnlav, Korallblylav, Kransmossa, Lavskrika, Luddlav, Lunglav, Lunglavsknapp, Mörk
husmossa, Skinnlav, Skuggblåslav, Stuplav, Vedtrappmossa, Vitgrynig nållav

Övsjöberget 60 ha, Mittkoordinat N 6991219, O 550846

Figur 174 Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Övsjöberget.

Området är beläget på en höjd och består av en artrik och varierad miljö. Den kuperade terrängen, med stora block och lodytor, hållar och fuktsvackor, bäckar och källflöden skapar en stor variation av naturskogsstrukturer och mikroklimat. Området domineras dels av tallskogar med stavakarakter, lövrika blandbarr- och granskogar samt likåldriga lövrika granbrännor och stort inslag av stabila lövrika miljöer så som fuktstråk, storblockiga områden, källflöden, bäckar mm. Stavatall med inslag av stora block och hållmarker. Ofta dominerad av 120-140-åriga tallar uppkomna efter branden med måttligt med tall över 150 år och inslag av bestånd med brandljud ca 150-180 år. Stor variation i strukturer och bestånd. Blandbarrskogen och granskogen är mycket varierad ofta med allmänt av gran över 150 år och allmänt inslag levande och döda lövträd, ovanligt rikt på asp i olika åldrar. Det finns även mer likåldriga 100-130-åriga lövrika granbrännor. I områdets norra del finns stabila lövrika miljöer kring fuktstråk, sumpskogar och branter med flera generationer av lövträd där särskilt höga naturvärden till asp och björk men även sälj där grova överståndare bitvis är allmänt och en

stor variation på den döda veden. Området har över hela området spridda förekomster av höga lövvärden med både stabila miljöer och miljöer där granen håller på att ta över. Området har mycket höga naturvärden kopplade till denna artrika miljö. Vid lodytorna kring källpåverkade sumpskogar är luftfuktighet mycket hög och flera ovanliga och mycket kräsna arter förekommer här bland annat gammelgranslav, sotlav, rostfläck, dropplav, och klotterlav. De två sistnämnda har bara enstaka fynd i inlandet.

Figur 175 Utmed lodytorna finns flera mycket ovanliga lavar och fina naturskogsstrukturer.

Arter: Blanksvart Spiklav, Blå Taggsvamp, Blågrå Svartspik, Dropplav, Dropptaggsvamp, Dvärgbägarlav, Dvärgtufs, Fläcknycklar, Gammelgranslav, Gammelgransskål, Gulnål, Gytterlav, Klotterlav, Knärot, Kolflarnlav, Korallblylav, Kortskaftad Ärgspik., Kruskalkmossa, Liten Spiklav, Luddlav, Lunglav, Motaggsvamp, Mörk Husmossa, Rostfläck, Skinnlav, Skrovellav, Skuggblåslav, Sotlav, Stjärntagging, Stuplav, Ullticka, Vaddporing, Vedflikmossa, Vedskivlav, Vedticka, Vedtrappmossa, Vitgrynig Nållav

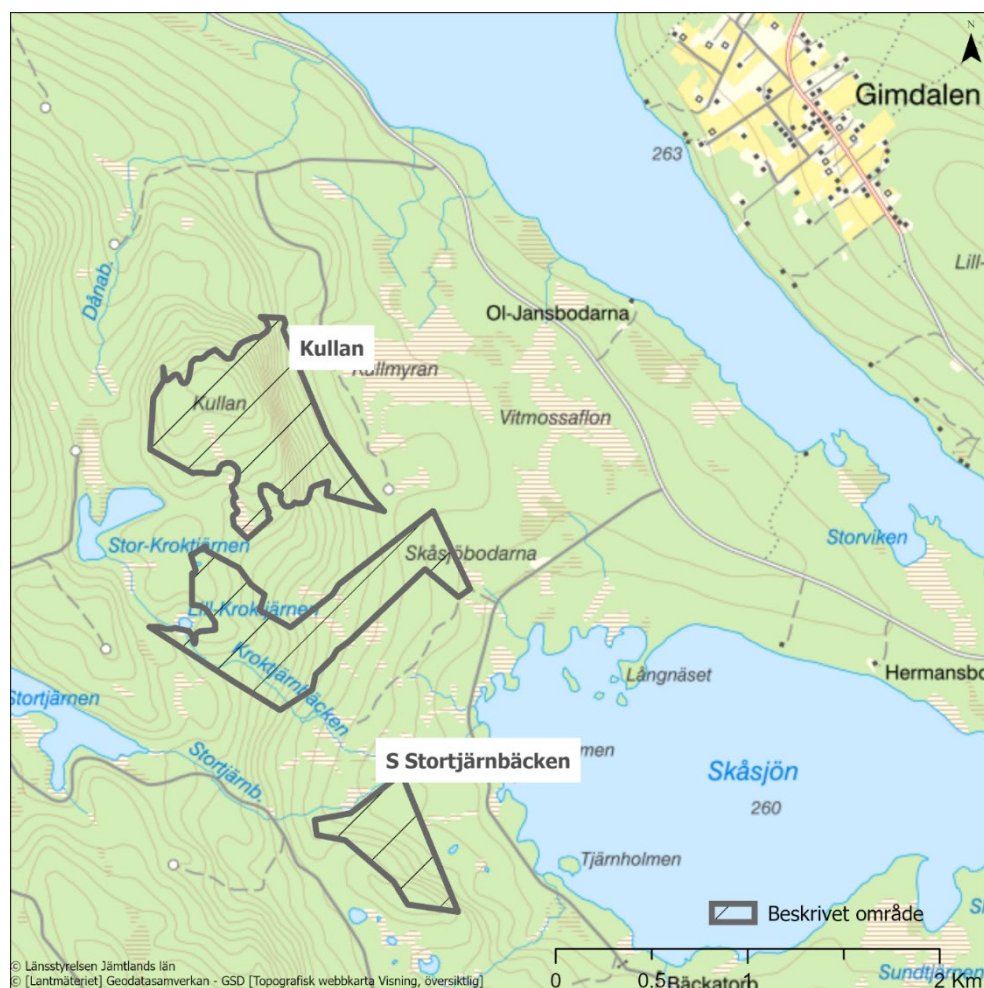

Gimdalen

Figur 176 Gimdalens värdeområde där polygoner med mörkgrå linje har en områdesbeskrivning

Kullan & S Stortjärnbäcken 141 ha, Mittkoordinat N 6966071, O 531643

Figur 177 Kartan visar utbredningen av de beskrivna områdena Kullan och S Stortjärnbäcken.

Nedan branten:

I norra delen av området nedanför branten dominerar gran. Dessa har allmänt en ålder av 150 år. I brantare delar finns ett allmänt inslag av tall 200+ år. I södra delen av området nedanför branten dominerar tall och många av dessa är mycket gamla. Här finns gott om asp. 10-30m höga lodytor. Området nedanför branten dominerar tall, många av dessa är mycket gamla. Allmänt asp, björk och Enstaka sälg. Allmänt gammal björk. Rikligt asp allmänt äldre lågor Rikligt nydöd ved. Allmänt gamla torrakor. Allmänt nyare torrträäd. Kolad tallhögstubbe bär spår av 3-4 bränder Allmänt mycket gamla mycket senvuxna tallar. En borrarad tall räknad till 350 år, och då nåddes inte riktigt mitten. Enstaka riktiga "örnbottallar". Dessa bär brandljud från två bränder. I södra delen av området nedanför branten finns rikligt med lågor i olika nedbrytningsstadier. Sparsamt grova gamla lågor. Allmänt bitvis rikligt gamla torrakor. Området har mycket höga naturvärden knutna till kontinuiteten av mycket gamla tallar och mängden gammal död ved.

Ovan branten:

Hällmark med mycket gamla senvuxna tallar. Träden har allmänt en ålder av 300-400 år. Allmänt nydöd ved. Sparsamt-måttligt med gamla lågor. Allmänt -rikligt med torrakor.

Området har mycket höga naturvärden knutna till mängden mycket gamla tallar och kontinuiteten av gammal död ved.

Sydöst om Kullan:

Brandpräglad tallskog 150 år. Allmänt överståndare 200 år eller äldre. Delvis gallrat. Mindre ,fuktiga, partier dominerade av senvuxen gran uppemot 150 år. Brandljud på levandetail 200 år. Spår av en brand. Trots att området är gallrat, finns här mycket höga naturvärden knutna till kontinuiteten av gamla tallar och mängden samt kontinuiteten av gammal död ved.

S Stortjärnbäcken:

Söder om Kullan finns ett litet område med stavatallskog runt 150 år, med allmän förekomst av tallöverståndare runt 200 år. Här finns rikligt nya lågor allmänt, bitvis rikligt gamla lågor. Sparsamt bitvis allmänt torrakor. Bitvis allmänt, oftast måttlig förekomst av högstubbar. Mängden klen död ved är riklig. Området är inventerat på mycket kort tid, under snöiga förhållanden! Mycket höga naturvärden knutna till kontinuiteten av gammal brandpräglad tallskog inklusive mängden ock kontinuiteten död ved.

Figur 178 I branten nedanför och uppe på höjden Kullan finns det allmänt med 300-400-åriga tallar.

Arter: Blanksvart spiklav, Bårdlav, Dropptaggsvamp, Dvärgbägarlav, Garnlav, Knärot, Kolflarnlav, Korallblylav, Luddlav, Lunglav, Motaggsvamp, Mörk husmossa, Reliktbock, Skuggblåslav, Vaddporing, Varglav, Vedflamlav, Vedskivlav, Vedtrappmossa, Vitgrynig nållav

Svedjeberget 144 ha, Mittkoordinat N 6962858, O 549310

Figur 179 Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Svedjeberget.

Västra delen:

Området domineras av lövrika granskogar med inslag av gammal tall. Mindre delar består av tallskog, lövskog och kalkbarrskog. Östra delen är opåverkad från plockhuggning består dels av lövrika granskog med måttligt av 200-åriga björk och tall, dels lövrik tallskog med 200-åriga tallar och lövträd. Området har mycket god lågakontinuitet och gott om såväl gammal gran, tall och björk med bitvis allmänt med lunglavssälgar och gamla aspar. Västra delen liknar en lövrik stavagranskog som är påverkad av plockhuggning där de flesta träden är under 150 år med måttligt inslag av björköverståndare, äldre gran och 200-åriga tallar. Området har rikligt med färsk-nedbruten död gran och björk och sparsamt med spritt av gamla grova mossövertäckta tallågor. Området har god lågakontinuitet av lövträd och lågakontinuitet av gran finns främst i fuktstråk och branter. Området har mycket höga naturvärden främst kopplade till den rikliga mängden död ved och den goda förekomsten av gamla lövträd och

lågakontinuitet av lövträd samt östra delens orördhet. Nyckelbiotoper i norr är ej besökta men av erfarenhet är bolagsnyckelbiotop i detta område av mycket hög klass ofta V1+ vilket gör att skogarna runt omkring också har en anmärkningsvärd artrikedom. De många överståndarna av lövträd och inslag av grova döda och levande lövträd tyder på en lång lövträdskontinuitet och tillsammans med sydvända sluttningar finns förutsättningar för en värdefull insektsfauna. 360-420moh. Det finns även inslag av delar som är mer kraftigt påverkade av plockhuggning och har något lägre naturvärden.

Östra delen:

Området domineras gammal tallskog som till stora delar domineras av 200-250-åriga träd och i södra delen med allmänt inslag av uppskattningsvis 300-åriga tallar och enstaka aspar och björkar som misstänkts vara i samma ålder. 250-300 möh i östvärd sluttning. I svackor, runt bäckar och på fuktig mark dominerar blandbarrskog och granskog med ofta allmänt av gamla lövträd. Granskogen är ofta olikåldrig med allmänt av gammal gran med inslag av brandrefugiala sumpskogar och fuktstråk. Mindre delar av granskogen har påverkats av ganska kraftig plockhuggning men har istället andra värden så som gamla lövöverståndare eller kalkpåverkad flora. Södra granskogen är helt opåverkad från plockhuggning och har en mycket god lågakontinuitet som har möjlighet att hysa ovanliga vedsvampar. Området är bitvis högproduktivt med inslag av grova träd som är över 30 meter höga. De grova tallarna över 50 cm som uppskattningsvis är 300 år vittnar om områdets orördhet med bitvis urskogsartad karaktär. Nordöstra delen av området består av en lövrik granskog på frisk-fuktig mark med måttligt inslag av 200-åriga björköverståndare, måttligt gammal tall och bitvis mycket höga naturvärden kopplade till gammal sälg. Området har i sin helhet mycket höga naturvärden kopplade till en högproduktiv skog med stor variation. Allt från de grova tallarna, rikliga mängden död ved och bitvis mycket höga lövvärden och riktigt fin lågakontinuitet av gran. Delar av området är påverkade av sentida gallring och har därmed lägre värden men ingår i ett större sammanhängande naturskogsområde.

Arter: Blåsippa, Bårdlav, Dofticka, Dropptaggsvamp, Fjällig taggsvamp, Fjälligtaggsvamp, Garnlav, Grynig filtlav, Kattfot, Knärot, Kolflarnlav, Kryddspindling, Liljekonvalj, Liten spiklav, Luddlav, Lunglav, Mörk husmossa, Plattlumner, Rosenticka, Rynkskinn, Skrovellav, Stuplav, Svavelrisk, Ullticka, Vedskivlav, Vedticka, Vedtrappmossa, Vispstarr, Vitgrynig nållav

Figur 180. Flera ca 300-åriga jättetallar finns i östra delen.

Hucksjöforsen-Getingforsen 358 ha, Mittkoordinat N 6967050, O 550078

Figur 181 Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Hucksjöforsen-Getingforsen.

Området är variationsrikt med flertalet biotyper: Hällmarks- och blockrik tallskog med stavakarakter, Frisk högproduktiv grövre tallskog, Lövrik barrskog, Lågproduktiva strandskogar/sumpskogar, Produktiva grankärr. Området är beläget på låg höjd 220-300moh i ett blockigt och kulligt landskap med branter, lodytor och jätblock på sandig/grusig morän med lite kalkinslag och bitvis basisk berggrund.

Hällmarks- och blockrik tallskog av stavakarakter: domineras av tallbestånd ca 150-200 år opåverkade av plockhuggning med inslag av plockhuggna 130-åriga bestånd. Ofta rikligt med klenare död ved i olika nedbrytning och fläckvisa inslag av tall över 250 år. Norr om Täckelsjön finns en tall i den åldern med brandljud från två bränder. Blockiga områden har ofta allmänt med gamla silverlågor och inslag av nyskapad tjärrik ved medan andra områden ofta har sparsamt till måttligt med silverlågor. Vid norra delen av Täckelsjön finns det ett litet område som nyligen har brunnit.

Frisk högproduktiv grövre tallskog: Finns vid Nissetjärnen och Lilltjärnen. Ofta 200-åriga tallar med inslag av yngre mer plockhuggna bestånd. Överlag allmänt med grövre tall och spritt med 200-åriga lövträd men även yngre lövträd. Allmänt färsk-nedbruten död tall och björk. Ofta inslag av höga lövvärden med spritt av 200-årig björk och asp.

Lövriska barrskogar: Nyckelbiotoperna har mycket höga lövvärden med stort inslag av grov asp, björk och sälg och död ved i alla olika former. I övrigt finns mindre lövriska bestånd i sydslutningarna, fuktstråk och kärr ofta med måttligt inslag av 200-åriga lövträd. och allmänt död björk. En lång lövträdscontinuitet och enstaka asp och björköverståndare 250 år+.

Utmed Gimån finns lågproduktiva sumpskogar och grankärr med en stor variation av mikromiljöer, senvuxna träd, i en mosaik av medelrikkär och block, samt källflöden och ytligt grundvatten. Stor trädslagsblandning och olikåldrigt.

Området har mycket höga naturvärden särskilt kopplade till skogens höga ålder, att det delvis är brandpräglad, och kontinuitet med mycket höga naturvärden kopplade gamla tallar och död tallved samt en värdefull sandtallfunga med inslag av kalkgynnad flora och basisk berggrund. Även värden kopplade till lövträd är mycket höga med en fin kontinuitet av gamla lövträd och förekomst av grov död ved.

Figur 182 Blockig stavtallskog med riklig förekomst av död ved.

Arter: Bergrör, Blanksvart spiklav, Blå Taggsvamp, Blågrå svartspik, Blåsippa, Bollvitmossa , Brudborste , Bårdlav, Diskvaxskivling, Doftticka, Droptaggsvamp, Dvärgbägarlav, Dvärglummer , Dvärgtufs, Fjällig taggsvamp, Flagellkvastmossa, Fliklav, Fläcknycklar, Fläckporing, Garnlav, Gruskammossa, Grynig Filtlav, Grönpyrola, Guldspärrmossa, Gullgröppa, Gulnål, Gyllenmossa , Järpe, Kattfot, Knärot, Kolflarnlav, Korallblylav, Koralltaggsvampar, Korvskorpionmossa , Krusbärskremla, Kruskalkmossa, Liljekonvalj, Liten spiklav, Luddlav, Lunglav, Motaggsvamp, Mörk kolflarnlav, Nordlig nållav, Nordtagging, Orange taggsvamp , Persiljespindling, Piprensarmossa, Riddarmusseron, Rostfläck, Rävtticka, Röd skorpionmossa, Rödbrun blekspik, Rödgul trumpetsvamp, Skarp droptaggsvamp, Skavfräken, Skinnlav, Skrovellav, Skuggblåslav, Smalfotad taggsvamp, Smalskaftslav, Smultronkantarell, Sotlav, Stor aspticka, Strätta , Svart trolldruva, Svavelrisk, Talltita, Toppvaxskivling, Trattaggsvamp, Tretåig hackspett (Spår), Vaddporing, Vedflamlav, Vedskivlav, Vedticka, Vedtrappmossa, Vispstarr, Vitgrynig nållav, Vitplätt, Vitskaftad svartspik, Ögonpyrola

Våtflobäcken 20 ha, Mittkoordinat N 6961353, O 544786

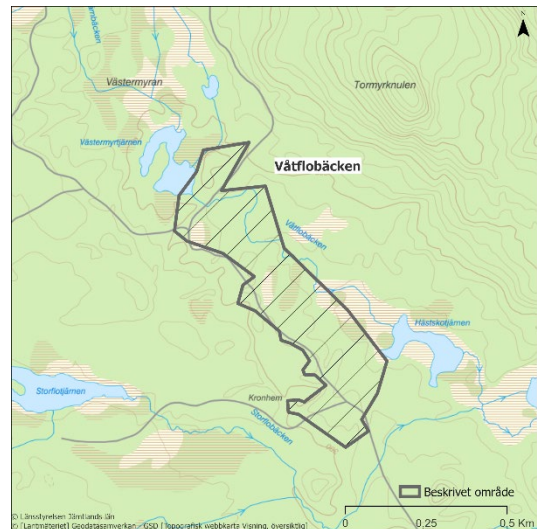
Området domineras av gallrade ca 130-åriga tallskogar med inslag av bestånd med äldre ca 180-årig tall och delvis yngre luckor med 70-årig tall. Terrängen är kulligt kuperad med torra blockiga åsar med ett glest fältskikt, rikligt med renlav och mycket höga värden kopplade till marksvampar. Utmed bäckarna och fuktstråken finns ranns rikkärr och rikkärrssumpskog.

Området utgörs av ett toppobjekt för sandtallssvampar med hög frekvens av naturvårdsarter så som blå taggsvamp, talltaggsvamp, skrovlig taggsvamp och flertalet fynd av hotade arter, tex. Flera fynd av lakritsmusseron och smalfotad taggsvamp.

Området har brist på färsk död ved med undantag för mindre ogallrade delar med stavatallskog med rikligt av klen död ved. Delvis finns allmänt-rikligt av kolad eller gammal silverved som rester från dimensionsavverkning. Norra delen har betydligt mer kolad eller silverved i form av rotben, lumpar och övriga avverkningsrester.

Området är till stora delar gallrat/röjt i modern tid, även påverkat av dimensionshuggning. Fältskiktet ser ut att vara påverkat av renbete vilket verkar gynna fruktkroppsbiologi hos många sandtallssvampar. Brandhistoriken är svårtydd med troligen är skogen påverkad av en skogsbrand i slutet av 1800-talet och möjligtvis ett par bränder i början av 1800-talet. Branden 1930 vid Mörtsjön, Öster-Lillssjön verkar inte nått över Våtflobäcken.

Arter: Blanksvart spiklav, Blå taggsvamp, Dofttaggsvamp (med tall), Dropttaggsvamp, Dvärgbägarlav, Garnlav, Kragmusseron, Lakritsmusseron, Lunglav, Mörk kolflarnlav, Orange taggsvamp, Reliktbock (spår), Riddarmusseron, Rosenticka, Skarp dropttaggsvamp, Skrovlig taggsvamp, Smalfotad taggsvamp, Talltaggsvamp, Tratttaggsvamp, Vedskivlav

Figur 183. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Våtflobäcken

Figur 185. Lakritsmusseronen finns spritt i området och verkar föredra att växa i åsslutningar nästan utan fältskikt

Figur 184. Torr blockig tallskog med glest fältskikt och tunt bottenskit med mycket höga värden kopplade till mykorrhizasvampar

Kyrkkilens vädetrakt

Figur 186. Kyrkkilens vädetrakt där polygoner med mörkgrå linje har en områdesbeskrivning

Pånberget 31 ha, Mittkoordinat N 6963084, O 491372

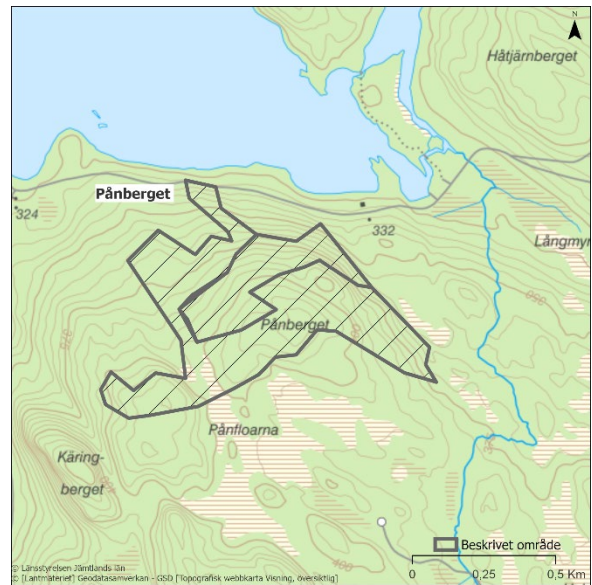
Granskogen: Området består av gammelgranskog 100-200-årig, 20-50cm ganska grova träd, med allmänt av gran över 200 år, allmänt med färsk-något nedbruten död ved, delvis allmänt med mer nedbruten död ved och god granlågakontinu

tiet. Området har även spritt med asp, sälg och björk över 200 år.

Tallskogen: Gles näringsfattig tallskog ca 120-200 år, bitvis gott om överståndare och senvuxna klena lövträd. Området är plockhugget bitvis stavaliknande och likåldrigt. Stor variation av död ved men sparsamt av kolad död ved och måttligt av färska vindfällen.

Flera grova till mycket grova uråldriga björkar, sälgar och aspar finns i spritt bestånden och som dessutom står relativt ljusöppet. Lövträdens ålder, barkstrukturer och att de står ljusöppet vittnar om en mycket värdefull lavflora. Området har mycket höga naturvärden kopplade till gammal gran, kontinuitet av död gran och grov död ved samt bitvis mycket höga lövvärden och höga värden kopplade till äldre tall.

Arter: Blanksvart spiklav, Blågrå svartspik, Liten hornfliksmossa, Lunglav, Stuplav, Ullticka, Vedskivlav, Vedtrappmossa, Skrovellav

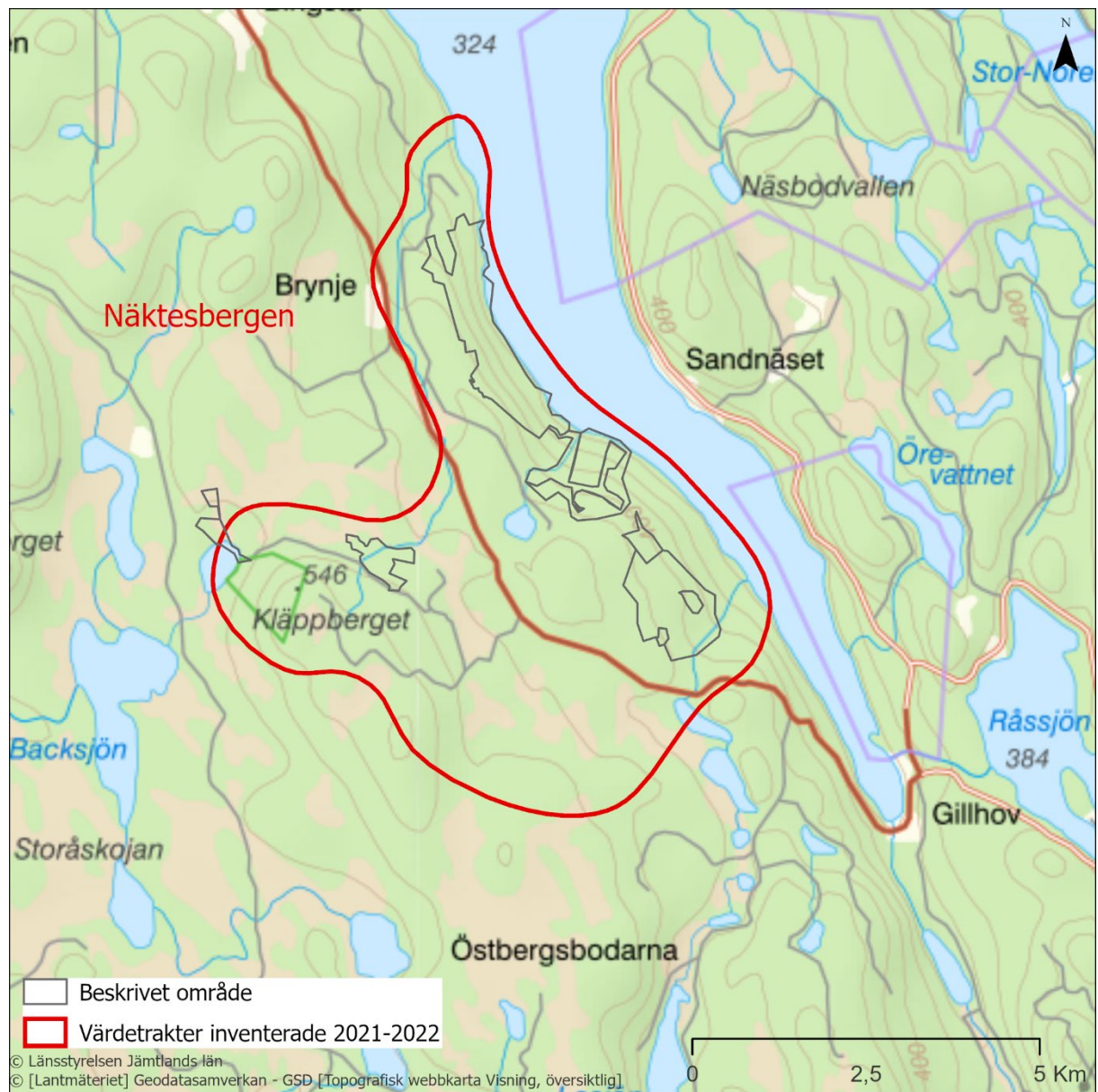
Figur 187. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Pånberget

Figur 188. Många sälgar och björkar i området är senvuxna och troligen en bra bit över 200 år

Näktesbergens värde-trakt

Figur 189. Näktesbergens värde-trakt där polygoner med mörkgrå linje har en områdesbeskrivning

Figur 190 En gammal tallåga invid loken väster om Kyrkholmen.

Området utgörs av en blockig, bitvis mycket blockig, och svårframkomlig brant vid södra delen av sjön Näkten, med stavatallskog omkring 100–130 år. I större delen av området finns en måttlig förekomst av överståndare uppemot 200 år. I närheten av fiskarstugan finns allmänt med tallöverståndare som är minst 250 år. Många av de äldre överståndarna har färskare spår av reliktböck. Gammal björk finns allmänt i hela området. Enstaka till synes mycket äldre björkar tyder på att det finns en kontinuitet, om än svag sådan, av gammal björk. Bitvis finns allmänt inslag av asp. Väster om Kyrkholmen finns ett allmänt inslag av sälg. I övrigt förekommer enstaka gamla sälgar spritt i området. Hela området tycks ha brunnit någon gång för cirka 100–130 år sedan. Utöver det kan det ha förekommit många mindre bränder i området. En gammal tall invid loken väster om Kyrkholmen bär spår av minst fem bränder. Marken är torr till frisk och blåbär dominerar fältskiktet, inslag finns av lingon, och kråkbär. Inslag av lavvegetation finns i en begränsad mängd.

Oftast är mängden gamla lågor måttlig, varav de flesta är mer eller mindre mosskända. Bitvis finns allmänt med gamla lågor. Måttligt förekommer törskateangripen tall. Bitvis finns allmänt med torrträd, dock oftast sparsamt. Enstaka grova tallhögstubbar förekommer också. I hela området finns rikligt med klen död ved till följd av självgallring. Området är plockhugget, och många av lågorna är kvarlämnade rester av gamla plockhuggningar. På många ställen förekommer små högar av avverkningsrester som brutits ner såpass mycket att det vid första anblicken ser ut som en enda grov låga. Till följd av tidigare bränder finns allmänt med kolad tallved, dels i form av kolade gamla stubbar, dels som kolade gamla lågor.

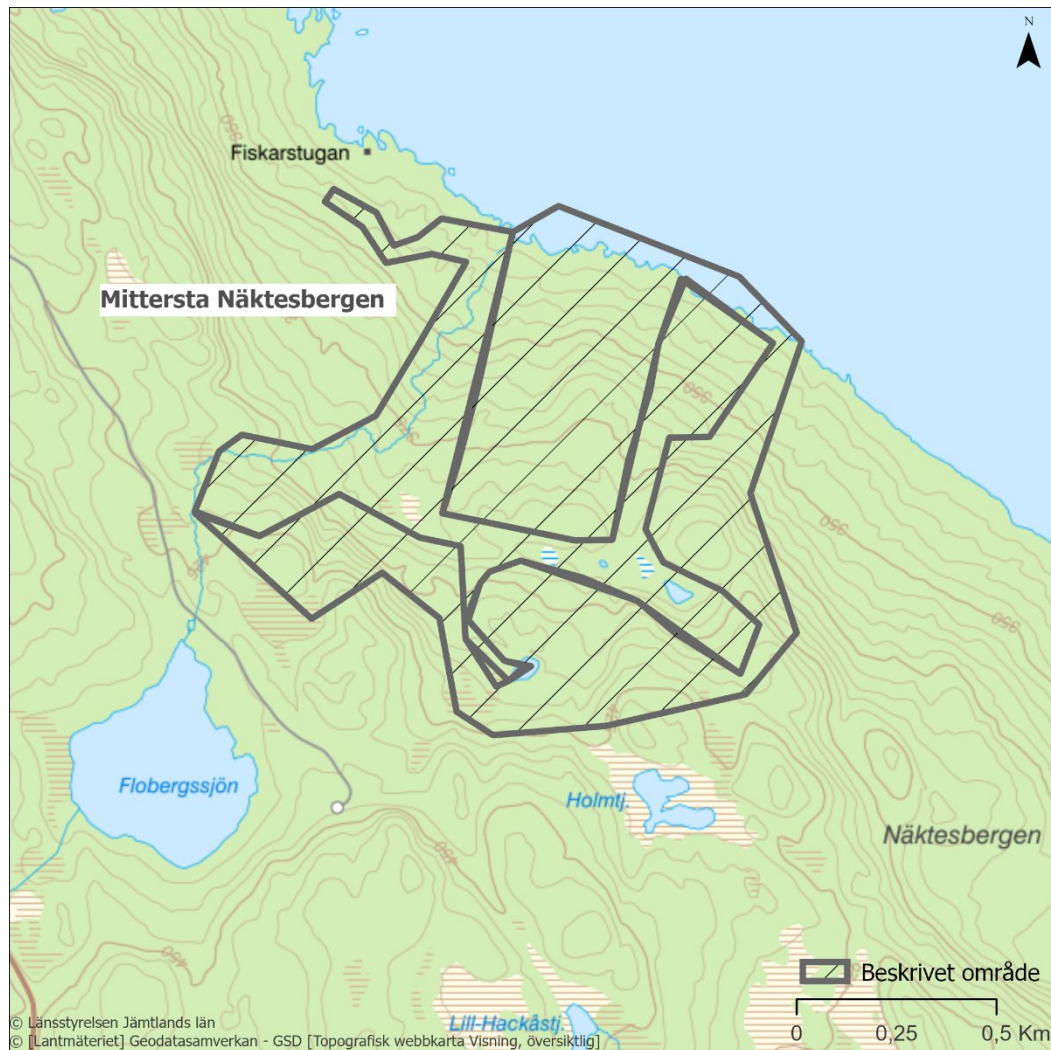

Området har mycket höga naturvärden knutna till kontinuiteten av gammal tall, kontinuiteten av gammal björk, och den allmänna förekomsten av asp och sälg. Mycket höga naturvärden är även knutna till den bitvis allmänna förekomsten av gamla lågor.

Figur 191. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Norra Näktesbergen

Arter: Blanksvart spiklav, Blågrå svartspik, Doftticka Droptaggsvamp Dvärgbägarlav, Dvärgtufs, Garnlav, Harticka, Knottrig blåslav, Knärot Korallblylav Kornig nållav, Kortskaftad ärgspik, Lappuggla, Liten spiklav, Luddlav, Lunglav, Mörk kolflarnlav, Nordtagging, Reliktbock, Rosa skärelav, Skinnlav, Skogsnattviol, Skrovellav, Skuggblåslav, Spindelblomster Stuplav, Vaddporing, Vedflamlav, Vedskivlav, Vedtrappmossa, Vitgrynig nållav

Figur 192. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Mittersta Näktesbergen

Delområde 1, tallskogen

Området består av 100-130-årig brandpräglad, blockrik klen stavatallskog med sparsamt-måttligt med överståndare över 250 år och sparsamt av 180-åriga tallar. Beståndet har pågående självgallring med allmänt av klen död ved och sparsamt-måttligt kolad död ved. Områdets naturvärden är kopplade till den kontinuerliga tillförseln av död senvuxen tallved, de många överståndarna och den fläckvisa förekomsten av kolad död ved med signalarter. Det finns inslag av tallbestånd som är betydligt äldre med många överståndare och gamla tallar med spår från reliktböck (NT). Det finns även stormfällningar som skapat död solbelyst ved i både grova och klena dimensioner, där nu nya tallar och lövträd föryngrar sig.

Området har hög brandfrekvens med inslag av flera brandljud på död ved och gamla tallar. Senaste branden ägde troligen rum kring 1900 med efterföljande utplock av död ved.

Omgivningen höjer värdet på skogen ytterligare, särskilt norra Näktesbergen med gott om överståndare och kolad ved.

Delområde 2, Lövrik barrskog och bäckmiljöer

Kring fuktstråken finns lövrik barrskog 100-140 år, uppkommen ur brand, med höga naturvärden knutna till äldre asp, sälg och björk och döda lövträd i olika nedbrytning. Måttligt med överståndare gran, tall, löv finns utmed bäcken och blockiga områden. Kring fuktstråken finns högortsflora och små fläckar med kalkgynnad flora. Ofta är lågakontinuiteten av gran och lövträd dålig men det finns lågor i olika nedbrytning och mindre områden med god lågakontinuitet, tex. kring Flobergssjöbäcken, med förekomst av bland annat rynkskinn, rosenticka.

Naturvärden är knutna till rikliga lövinslaget, värdefull kryptogamflora och mängden och variationen av död ved och förekomsten av överståndare av tall, gran och löv i ett stort sammanhängande område med äldre skog. Området bedöms ha växlande höga och mycket höga naturvärden.

Figur 193. I de storblockiga områdena finns ofta allmänt av tallöverståndare över 250 år och gnagspår från relikbock.

Arter: Asphättemossa, Blågrå svartspik, Bårdlav, Dvärgbägarlav, Fjällskära, Garnlav, Gytterlav, Knärot, Korallblylav, Kransrams, Kruskalkmossa, Liljekonvalj, Lunglav, Mörk husmossa, Nattviol, Nordtagging, Reliktbock (spår), Rosenticka, Rynkskinn, Rödbrun blekspik, Spillkråka, Spindelblomster, Stiftgelélav, Stuplav, Svart trolldruva, Tibast, Ullticka, Vedflamlav, Vedflikmossa, Vedtrappmossa, Vispstarr, Vitgrynig nållav

Södra näktesbergen 155 ha, Mittkoordinat N 6950785, O 483635

Området är beläget vid sjön Näktens sydvästra del i en östvärd sluttning och domineras av 110-140-årig brandpräglad självgallrande stavatallskog på blockig mark med inslag av bäckar och mindre branter. Skogen har måttligt med tallöverståndare över 250 år, en stor dimensionsspridning och måttligt av kolad död ved och inslag av områden med stormfällningar.

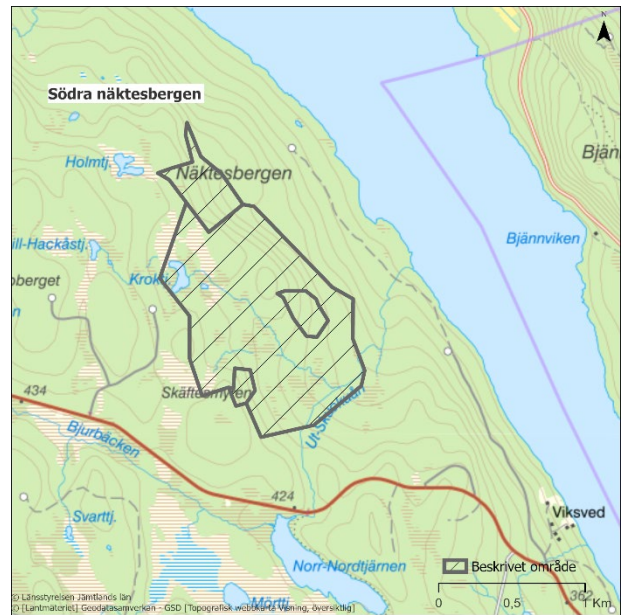
Södra halvan har höga naturvärden kopplade till kådimpregnerad kolad död ved i form av lågor, högstubbar och averkningsrester från dimensionshuggningar. Bitvis finns gott om överståndare med igenvallade brandljud. Norra halvan har mindre inslag av kolad ved men ett större inslag av över 100-årig björk, asp och sälg med inslag av lövöverståndare. Stora stormfällningar finns vilket ökar värden ytterligare, där nya lövträd föryngrar sig och rikligt av hård solbelyst ved vilket är viktigt för många vedlevande insekter.

I den norra spetsen finns lövrika ofta likåldriga bland- och granskogar med rörligt markvatten och rikligt av död lövved i olika nedbrytning och flera löv- och tallöverståndare. Särskilda höga värden är kopplade till asp med en värdefull lavflora med bland annat stiftgelélav (NT).

Fältskiktet är oftast slutet med lingon och blåbär men det finns även inslag av små områden med glest fältskikt och renlavsmattor med potential för rödlistade mykorrhizasvampar.

Bestånden är troligen uppkommen ur en brand under 1890-talet och det finns en hel del spår av plockhuggning av överståndare. Efter stora stormfällningarna för flera år sedan har död ved plockats ut och ett litet hygge tillkommit.

Kontinuitet av gammal tjärimpregnerad ved är god och på dessa sitter det rikligt med naturvårdsarter, både vedsvampar och lavar. Områdets storlek tillsammans med de närliggande äldre tallskogarna, utgör ett viktigt område för arter som är känsliga för fragmentering.

Figur 194. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Södra Näktesbergen

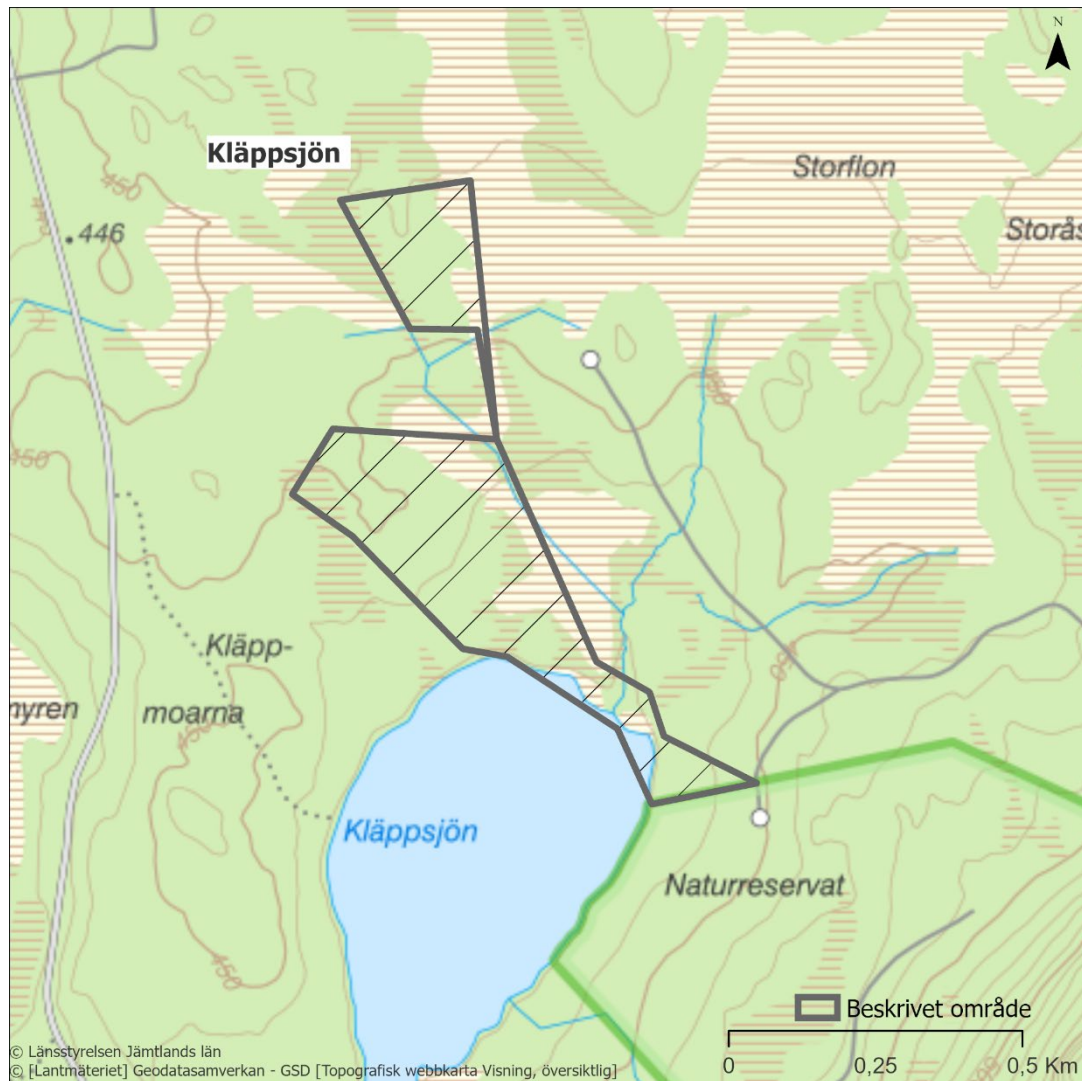

Figur 195. Blockig tallskog med över 200-åriga tallar, nära Skäftesmyren

Arter: Blanksvart spiklav, Blågrå svartspik, Blågrön svartspik, Dropptaggsvamp, Dvärgbägarlav, Dvärgtufs, Fjällskära, Fläckporing, Garnlav, Kolflarnlav, Kransrams, Liljekonvalj, Liten spiklav, Lunglav, Mörk kolflarnlav, Nattviol, Nordtagging, Reliktbock (spår), Rostfläck, Rödbrun blekspik, Skinnlav, Skrovellav, Spindelblomster, Stiftgelélav, Stuplav, Vedflamlav, Vedflikmossa, Vedskivlav, Vedtrappmossa, Vitgrynig nållav

Kläppsjön 19 ha, Mittkoordinat N 6951912, O 477105

Figur 196. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området Kläppsjön

Området är beläget strax norr om Kläppsjön strax intill Kläppbergets naturreservat. Området domineras av garnlavsrik gles 150-300-årig granskog, 10-30cm i diameter, med enstaka gammeltall och måttligt med björk över 200år. Två stubbar från avverkning i området räknades till ca 300 år och 350 år. Många grova björkar är en bra bit över 200år. Sydöstra och nordöstra området är något yngre 100-200 år men nästan alltid allmänt med gran över 200år med fina barkstrukturer med kåda. I sydöstra delen är granlågekontinuiteten svagare men det finns lågor i olika nedbrytning och förekomst av rödlistade vedsvampar. Särskilt fina äldre sälgar täckta i lunglav finns i sydöstra området och där finns även rikligt med död björk.

Fältskiktet består av näringsfattig blåbärstyp, Näringsfattig sumpskog med skogsfräken, vitmossa och lingon och ett litet inslag av näringsrik, örtrika skogskärr utmed Kläppsjön.

I området finns rikligt med rötbruten gran i olika dimensioner. Främst i färskare nedbrytningsstadier förutom i området nordväst om sjön som har rikligt med död ved i alla olika nedbrytningsstadier. Sumpskogen sydost har allmänt med död björk och gott om döda sälgar. Den rikliga förekomsten av rosenticka signalerar en mycket god lågakontinuitet och

vid en inventering på hösten förväntas området hysa ytterligare ett antal ovanliga och rödlistade ettåriga vedsvampar.

I delar av området har det gjorts stickvägar för att plocka ut död ved. Området är dock så pass gammalt och har riklig förekomst av rötad gran att produktionen av död ved är fortsatt god. Gamla spår från plockhuggning finns i hela området. Flera äldre fäbodan har funnits i närheten vilket troligen präglat området. I området finns spår från skogsbränder men senaste kraftiga skogbranden ägde rum för lång tid sedan.

Området bedöms ha mycket höga naturvärden kopplade till gammal gran, död ved, samt inslaget av gamla lövträd. Även omgivningen har höga naturvärden vilket höjer områdets ekologiska funktionalitet för många rödlistade arter.

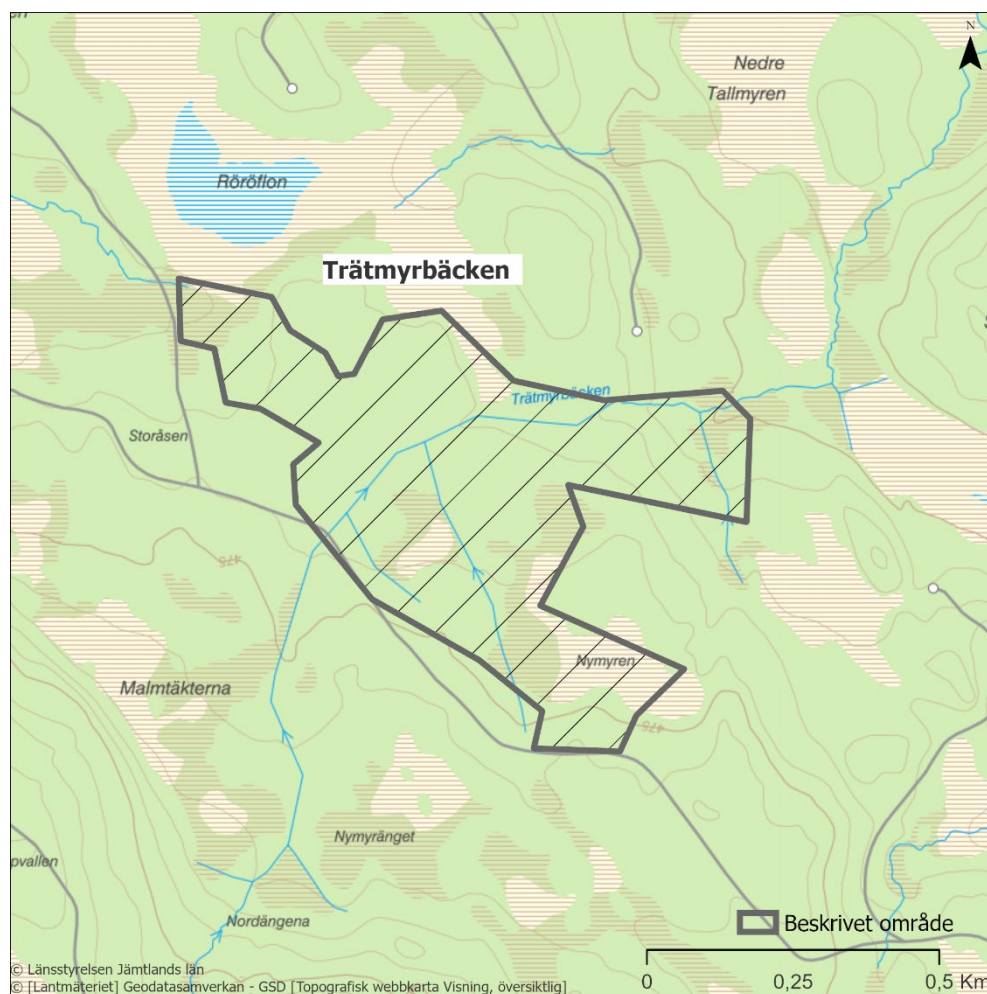

Figur 197. Garnalvsrik gammelgranskog med ett påtagligt inslag av gran över 300 år.

Arter: Barkkornlav, Bronshjon (spår), Grönhjon? (spår), Harticka, Kortskaftad ärgspik, Kransrams, Liten svartspik, Luddlav, Lunglav, Mörk husmossa, Rosenticka, Rostania, Spindelblomster, Sprickporing, Stuplav, Tretåig hackspett (spår), Ullticka, Vitgrynig nållav, Vedtrappmossa

Trätmyrbäcken 34 ha, Mittkoordinat N 6951440, O 479470

Figur 198. Kartan visar utbredningen av det beskrivna området

Området är beläget nordöst om Kläppbergets naturreservat och domineras av näringsrika gransumpskogar med rikligt inslag av grov björk och riklig förekomst av död gran och björk i olika nedbrytning. I området finns även äldre mer senvuxna bestånd av garnlavsrik blåbärsgranskog med inslag av 300-årig gran.

Västra delen består av ca 120-180-årig granskog med allmänt av gran över 180 år, blåbärstyp och näringsfattig gransumpskog, måttligt-allmänt färsk död ved, sparsamt med mer nedbruten död ved. En rik förekomst av naturvårdsintressanta vedsvampar vittnar om en god lågakontinuitet.

Den näringsrika sumpgranskogen nära ån, består dels av 100-150-årig granskog med allmänt av gran över 150 år, dels äldre gransumpskog med rikligt av grov gran över 150 år och mycket rikligt av död ved. I öster finns ofta mindre död ved men gott om gran över 200 år. Sumpskogarna har oftast god-mycket god kontinuitet av död gran- och björk. Rötade relativt grova björkar och björkhögstubbar finns spritt i området. I området finns många arter som vittnar om mycket höga naturvärden kopplade till död ved, tex. rikligt med ullticka den ovanliga och hotade ulltickeporingen.

Fältskiktet domineras av högorter på fuktig mark och lågorter på frisk mark. På frisk-torr mark domineras fältskiktet av näringsfattig blåbärstyp. Även fläckar med näringsfattig sumpskog/trädklädd myr med vitmossor och skogsfräken finns i området.

Bäckarna är till stor del rätade men så pass grunt att funktionen med översvämning och avvattnings inte skiljer sig särskilt mycket från en naturlig bäckmiljö. Området är påverkat av plockhuggning och enstaka spår från brand i form av kolade gamla tallågor, annars är skogen till stor del en brandrefug. Det finns även några stickvägar där markägare nyligen plockat ut död ved.

I sin helhet ett mycket värdefullt område med särskilt höga naturvärden till högproduktiv näringsrik granskog med grov björk, död ved och inslag av mycket gammal gran. Området har höga värden kopplade till fuktig mark och en hög och jämn luftfuktighet vilket skapar en livmiljö för många ovanliga lavar tex. gammelgranslaven. Både öster och väster om området finns skog som har höga naturvärden, vilket ytterligare förstärker områdets ekologiska funktionalitet för flertalet rödlistade arter.

Figur 199. Rikligt med död ved i den yngre delen av skogen med 100-150 årig granar

Arter: Doftskinn, Gammelgranslav, Garnlav, Gullpudra, Kärrfibbla, Lappuggla, Lunglav, Lunglav, Mörk husmossa, Nordisk stormhatt, Ormbär, Rosenticka, Skinnlav, Skogshakmossa, Skrovellav, Spindelblomster, Stuplav, Torta, Ullticka, Ulltickeporing, Vitgrynig nållav

Artlista

Tabell 1 Total artlista från inventeringen av skogliga värdetrakter 2021. Rödlistekategorierna är från 2020 års rödlista. s = skogsstyrelsens signalart.

Artnamn	Vetenskapligt namn	Rödlistekategori/signalart
Allémossa	<i>Leucodon sciuroides</i>	
Aspfjädermossa	<i>Neckera pennata</i>	VU
Aspgelélav	<i>Collema subnigrescens</i>	VU
Asphättemossa	<i>Orthotrichum gymnostomum</i>	
Backruta	<i>Thalictrum simplex</i>	NT
Bandmossa	<i>Metzgeria furcata</i>	
Barkkornlav	<i>Lopadium disciforme</i>	s
Barkticka	<i>Rigidoporus corticola</i>	s
Barrfagerspindling	<i>Cortinarius piceae</i>	s
Barrviolspindling	<i>Cortinarius harcynicus</i>	NT
Bergör	<i>Calamagrostis epigejos</i>	
Bergslok	<i>Melica nutans</i>	
Besk vaxskivling	<i>Hygrophorus erubescens</i>	
Bitter taggsvamp	<i>Hydnellum fennicum</i>	VU
Blackticka	<i>Steccherinum collabens</i>	VU
Blanksvart spiklav	<i>Calicium denigratum</i>	NT
Blekskaftad nållav	<i>Chaenotheca cinerea</i>	EN
Blekskaftad nållav	<i>Chaenotheca cinerea</i>	EN
Blekspindling agg.	<i>Cortinarius caesiostramineus s. lat.</i>	
Blekspindling	<i>Cortinarius caesiostramineus s. lat.</i>	
Blodticka	<i>Meruliopsis taxicola</i>	s
Blyspindling agg.	<i>Cortinarius caesiocinctus s. lat.</i>	
Blå slemspindling	<i>Cortinarius salor</i>	s
Blå taggsvamp	<i>Hydnellum caeruleum</i>	NT
Blåfotad fagerspindling agg.	<i>Cortinarius barbaricus/metarius</i>	
Blåfotad fagerspindling agg.	<i>Cortinarius barbaricus/metarius</i>	VU
Blågrå svartspik	<i>Chaenothecopsis fennica</i>	NT
Blågrön svartspik	<i>Chaenothecopsis vainioana</i>	
Blåsippa	<i>Hepatica nobilis</i>	
Bollvitmossa	<i>Sphagnum wulfianum</i>	s
Borstskinn	<i>Hymenochaete fuliginosa</i>	
Brakved	<i>Frangula alnus</i>	
Brakved	<i>Frangula alnus</i>	
Brandtaggsvamp	<i>Hydnellum auratile</i>	VU
Bronshjon	<i>Callidium coriaceum</i>	s
Brudborste	<i>Cirsium heterophyllum</i>	
Brudsporre	<i>Gymnadenia conopsea</i>	
Brunklöver	<i>Trifolium spadiceum</i>	NT
Brunpudrad nållav	<i>Chaenotheca gracillima</i>	NT
Brännässla	<i>Urtica dioica</i>	
Busksvamp	<i>Thelephora palmata</i>	
Bårdlav	<i>Nephroma parile</i>	s

Bäckbräsma	<i>Cardamine amara</i>	
Cephalozia	Cephalozia	
Chaenotheca	Nållavar	
Daggskind	<i>Veluticeps abietina</i>	
Diskvaxskivling	<i>Hygrophorus discoideus</i>	s
Doftskinn	<i>Cystostereum murrayi</i>	NT
Dofttaggsvamp	<i>Hydnellum suaveolens</i>	NT
Doftticka	<i>Haploporus odoratus</i>	VU
Doftvaxskivling	<i>Hygrophorus agathosmus</i>	
Dropplibbskivling	<i>Limacella guttata</i>	s
Dropplav	<i>Cliostomum griffithii</i>	
Dropptaggsvamp	<i>Hydnellum ferrugineum</i>	s
Druvfingersvamp	<i>Ramaria botrytis</i>	NT
Duvhök	<i>Accipiter gentilis</i>	NT
Dvärgbägarlav	<i>Cladonia parasitica</i>	NT
Dvärggytterlav	Arctomia	
Dvärghäxört	<i>Circaea alpina</i>	s
Dvärglummer	<i>Selaginella selaginoides</i>	
Dvärgtufs	<i>Scytinium teretiusculum</i>	s
En	<i>Juniperus communis</i>	
En	<i>Juniperus communis</i>	
Finbräken	<i>Cystopteris montana</i>	s
Fjällig gyttelav	<i>Vahliella leucophaea</i>	
Fjällig taggsvamp s.str.	<i>Sarcodon imbricatus s.str.</i>	s
Fjällskivlingar	Fjällskivlingar	
Fjällskräp	<i>Petasites frigidus</i>	
Fjällskära	<i>Saussurea alpina</i>	
Fjällskära	<i>Saussurea alpina</i>	
Fjällskära	<i>Saussurea alpina</i>	
Fjällvedel	<i>Astragalus alpinus</i>	
Fjällviol	<i>Viola biflora</i>	
Fjällvråk	<i>Buteo lagopus</i>	NT
Flagellkvastmossa	<i>Dicranum flagellare</i>	s
Flarnspik	<i>Calicium episcalaris</i>	NE
Fliklav	<i>Massalongia carnosus</i>	
Fläcklavar	Arthonia	
Fläcknycklar	<i>Dactylorhiza maculata</i>	
Fläckporing	<i>Anthoporia albobrunnea</i>	VU
Fällmossa	<i>Antitrichia curtipendula</i>	s
Gammelgranslav	<i>Lecanactis abietina</i>	
Gammelgransskål	<i>Pseudographis pinicola</i>	NT
Garnlav	<i>Alectoria sarmentosa</i>	NT
Gelélavar	Collema	
Gelélavar	<i>Collema</i>	
Gelétratting	<i>Tremiscus helvelloides</i>	
Getväppling	<i>Anthyllis vulneraria</i>	

Goliatmusseron	<i>Tricholoma matsutake</i>	VU
Grangråticka	<i>Boletopsis leucomelaena</i>	VU
Granrisk	<i>Lactarius zonarioides</i>	s
Grantaggsvamp	<i>Bankera violascens</i>	NT
Granticka	<i>Porodaedalea chrysoloma</i>	NT
Grov husmossa	<i>Hylocomiastrum pyrenaicum</i>	s
Gruskammossa	<i>Abietinella abietina</i>	
Grynig filtlav	<i>Peltigera collina</i>	NT
Gråspett	<i>Picus canus</i>	
Gräddporing	<i>Sidera lenis s. str.</i>	VU
Gränsticka	<i>Phellopilus nigrolimitatus</i>	NT
Gräsull	<i>Eriophorum latifolium</i>	s
Grönkulla	<i>Coeloglossum viride</i>	s
Grönpyrola	<i>Pyrola chlorantha</i>	s
Guckusko	<i>Cypripedium calceolus</i>	s
Guckusko	<i>Cypripedium calceolus</i>	
Guldkremla	<i>Russula aurea</i>	s
Guldspärmossa	<i>Campylium stellatum</i>	
Gullgröppa	<i>Pseudomerulius aureus</i>	
Gullpudra	<i>Chrysosplenium alternifolium</i>	
Gulmjöl	<i>Chrysothrix candelaris</i>	
Gulnål	<i>Chaenotheca brachypoda</i>	s
Gultoppig fingersvamp	<i>Ramaria testaceoflava</i>	NT
Gyllenmossa	<i>Tomentypnum nitens</i>	
Gyllenspindling	<i>Cortinarius aureofulvus</i>	VU
Gytterlav	<i>Protopannaria pezizoides</i>	s
Harticka	<i>Peltoporus leporinus</i>	NT
Hässlebrodd	<i>Milium effusum</i>	
Järpe	<i>Tetrastes bonasia</i>	NT
Kalkgytterlav	<i>Fuscopannaria praetermissa</i>	
Kambräken	<i>Blechnum spicant</i>	s
Kamtuffmossa	<i>Palustriella commutata</i>	s
Kandelabersvamp	<i>Artomyces pyxidatus</i>	NT
Kanelros	<i>Rosa majalis</i>	
Kantspindling	<i>Cortinarius varicolor</i>	
Kattfot	<i>Antennaria dioica</i>	
Klubbspindling	<i>Cortinarius varius</i>	
Klubbspindling	<i>Cortinarius varius</i>	
Knagglestarr	<i>Carex flava</i>	
Knottrig blåslav	<i>Hypogymnia bitteri</i>	NT
Knärot	<i>Goodyera repens</i>	VU
Kolflarnlav	<i>Carbonicola anthracophila</i>	NT
Kolflarnlavar	<i>Carbonicola</i>	NT
Kopparspindling	<i>Cortinarius cupreorufus</i>	VU
Korallav	<i>Sphaerophorus globosus</i>	
Korallblylav	<i>Parmeliella triptophylla</i>	s

Korallfingersvampar	<i>Ramaria</i>	
Korallrot	<i>Corallorhiza trifida</i>	
Koralltaggsvamp	<i>Hericium coralloides</i>	NT
Korktaggsvampar	<i>Hydnellum</i>	
Korktaggsvampar	<i>Hydnellum sensu</i>	
Kornig nållav	<i>Chaenotheca chlorella</i>	s
Kortskaftad ärgspik	<i>Microcalicium ahlneri</i>	NT
Korvskorpionmossa	<i>Scorpidium scorpioides</i>	
Kragmusseron	<i>Tricholoma focale</i>	
Kransmossa	<i>Rhytidiadelphus triquetrus</i>	
Kransrams	<i>Polygonatum verticillatum</i>	s
Kristallticka	<i>Skeletocutis stellae</i>	VU
Krusbärskremla	<i>Russula queletii</i>	s
Kruskalkmossa	<i>Tortella tortuosa</i>	
Kryddspindling	<i>Cortinarius percomis</i>	s
Kungsfågel	<i>Regulus regulus</i>	
Kungsörn	<i>Aquila chrysaetos</i>	NT
Källmossa	<i>Philonotis fontana</i>	s
Källmossor	<i>Philonotis</i>	s
Källpraktmossa	<i>Pseudobryum cinclidioides</i>	
Kärrfibbla	<i>Crepis paludosa</i>	
Kärrkamossa	<i>Helodium blandowii</i>	s
Kärrsälting	<i>Triglochin palustris</i>	
Kärrtistel	<i>Cirsium palustre</i>	
Kötticka	<i>Leptoporus mollis</i>	NT
Lakritsmusseron	<i>Tricholoma apium</i>	VU
Lammticka	<i>Albatrellus subrubescens</i>	VU
Lappranunkel	<i>Coptidium lapponicum</i>	
Lappuggla	<i>Strix nebulosa</i>	VU
Lavskrika	<i>Perisoreus infaustus</i>	
Lilariska	<i>Lactarius uvidus</i>	
Liljekonvalj	<i>Convallaria majalis</i>	
Liten aspgelélav	<i>Collema curtisporum</i>	VU
Liten blekspik	<i>Sclerophora peronella</i>	VU
Liten hornflikmossa	<i>Lophozia ascendens</i>	VU
Liten sotlav	<i>Acolium karelicum</i>	VU
Liten spiklav	<i>Calicium parvum</i>	
Liten svartspik	<i>Chaenothecopsis nana</i>	NT
Liten vaxlav	<i>Coenogonium pineti</i>	
Luddfingersvamp	<i>Alloclavaria purpurea</i>	NT
Luddlav	<i>Nephroma resupinatum</i>	s
luddnål	<i>Chaenotheca stemonea</i>	
Lundelm	<i>Elymus caninus</i>	
Lunglav	<i>Lobaria pulmonaria</i>	NT
Lunglavsknapp	<i>Plectocarpon lichenum</i>	VU
Läderdoftande fingersvamp	<i>Ramaria safraniolens</i>	VU

Läderlappslav	<i>Collema nigrescens</i>	VU
Makaonfjäril	<i>Papilio machaon</i>	
Mattlumner	<i>Lycopodium clavatum</i>	
Mjölon	<i>Arctostaphylos uva-ursi</i>	
Motaggsvamp	<i>Sarcodon squamosus</i>	NT
Musseroner	<i>Tricholoma</i>	
Myruddmossa	<i>Cinclidium stygium</i>	
Mörk husmossa	<i>Hylocomiastrum umbratum</i>	s
Mörk kolflarnlav	<i>Carbonicola myrmecina</i>	NT
Mörk rödprick	<i>Arthonia incarnata</i>	VU
Nattviol	<i>Platanthera bifolia</i>	
Nordisk stormhatt	<i>Aconitum lycoctonum subsp. septentrionale</i>	
Nordisk stormhatt	<i>Aconitum lycoctonum subsp. Septentrionale</i>	
Nordlig fjädermossa	<i>Neckera oligocarpa</i>	s
Nordlig nållav	<i>Chaenotheca laevigata</i>	NT
Nordlundarv	<i>Stellaria nemorum subsp. nemorum</i>	
Nordtagging	<i>Odonticum romellii</i>	NT
Norrlandslav	<i>Nephroma arcticum</i>	s
Norsk näverlav	<i>Platismatia norvegica</i>	VU
Nästlav	<i>Bryoria furcellata</i>	s
Nästrot	<i>Neottia nidus-avis</i>	s
Orange taggsvamp	<i>Hydnellum aurantiacum</i>	NT
Ormbär	<i>Paris quadrifolia</i>	
Ormrot	<i>Bistorta vivipara</i>	
Ostticka	<i>Skeletocutis odora</i>	VU
Parknål	<i>Chaenotheca hispidula</i>	NT
Parknål	<i>Chaenotheca hispidula</i>	
Peltigera venosa	<i>Peltigera venosa</i>	
Persiljespindling	<i>Cortinarius sulfurinus</i>	NT
Piprensarmossa	<i>Paludella squarrosa</i>	
Planmossa	<i>Distichium capillaceum</i>	
Platt fjädermossa	<i>Neckera complanata</i>	s
Plattlumner	<i>Lycopodium complanatum</i>	s
Plattsvepemossa	<i>Radula complanata</i>	
Praktflikmossa	<i>Leiocolea rutheana</i>	
Purpurmylia	<i>Mylia taylorii</i>	s
Rankstarr	<i>Carex elongata</i>	
Reliktbock	<i>Nothorhina muricata</i>	NT
Riddarmusseron	<i>Tricholoma equestre</i>	
Ringmussling	<i>Pleurotus dryinus</i>	
Rosa skärelev	<i>Schimatomma pericleum</i>	NT
Rosa vaxskivling	<i>Hygrophorus pudorinus</i>	
Rosenfingersvamp	<i>Clavaria rosea</i>	NT
Rosenticka	<i>Rhodofomes roseus</i>	NT
Rosmossa	<i>Rhodobryum roseum</i>	

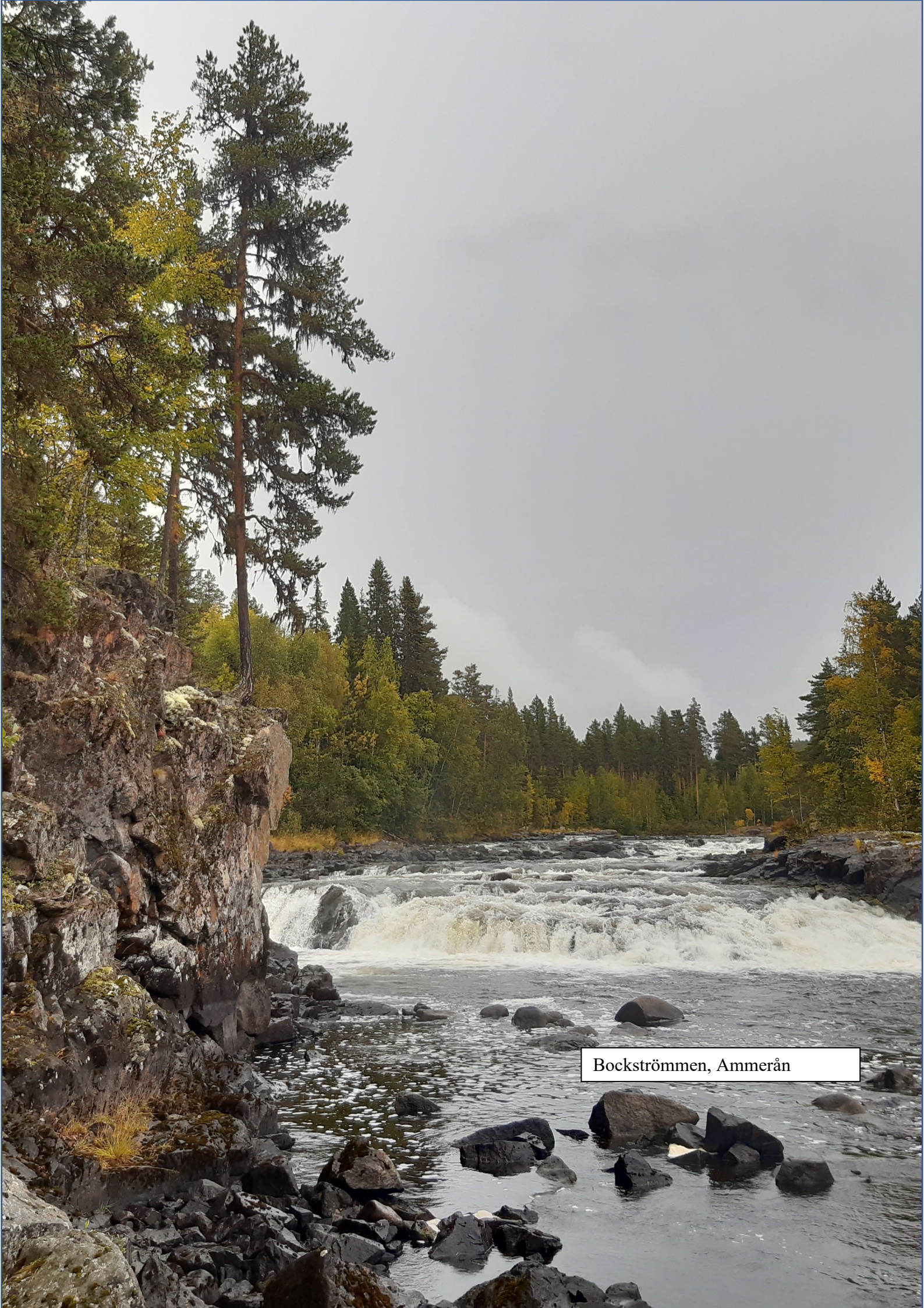
Rostfläck	<i>Arthonia vinosa</i>	s
Rutttaggvamp	<i>Hydnellum illudens</i>	VU
Rynkskinn	<i>Phlebia centrifuga</i>	VU
Rävticka	<i>Inocutis rheades</i>	s
Röd skorpionmossa	<i>Scorpidium revolvens</i>	
Röda vinbär aggregat	<i>Ribes rubrum</i> agg.	
Rödbrun blekspik	<i>Sclerophora coniophaea</i>	NT
Rödbrun klubbdyna	<i>Trichoderma nybergianum</i>	NT
Rödfläckig zontaggvamp	<i>Hydnellum rufoconcrecens</i> nom.prov.	s
Rödgul trumpetsvamp	<i>Craterellus lutescens</i>	s
Rödkämpar	<i>Plantago media</i>	
Skarp dropptaggvamp	<i>Hydnellum peckii</i>	s
Skavfräken	<i>Equisetum hyemale</i>	
Skinnlav	<i>Leptogium saturninum</i>	s
Skogsfru	<i>Epipogium aphyllum</i>	NT
Skogshakmossa	<i>Rhytidiadelphus subpinnatus</i>	s
Skogsnattviol	<i>Platanthera bifolia</i> subsp. <i>Latiflora</i>	
Skogsnycklar	<i>Dactylorhiza maculata</i> subsp. <i>fuchsii</i>	s
Skogsrör	<i>Calamagrostis chalybaea</i>	
Skogssäv	<i>Scirpus sylvaticus</i>	
Skogstry	<i>Lonicera xylosteum</i>	
Skogsvaxingar	<i>Hygrophorus</i>	
Skogsvicker	<i>Vicia sylvatica</i>	
Skogsödla	<i>Zootoca vivipara</i>	
Skorpgelélav	<i>Rostania</i>	
Skorpgelélav	<i>Rostania</i> sp.	
Skrovellav	<i>Lobaria scrobiculata</i>	NT
Skrovlig taggvamp	<i>Hydnellum scabrosum</i>	NT
Skuggblåslav	<i>Hypogymnia vittata</i>	s
Skuggnål	<i>Chaenotheca sphaerocephala</i>	VU
Slanklav	<i>Collema flaccidum</i>	s
Slätterblomma	<i>Parnassia palustris</i>	
Slätterfibbla	<i>Hypochaeris maculata</i>	NT
Slät taggvamp	<i>Sarcodon leucopus</i>	EN
Smalfotad taggvamp	<i>Hydnellum gracilipes</i>	VU
Smalskaftslav	<i>Chaenotheca gracilenta</i>	VU
Smultronkantarell	<i>Aphroditeola olida</i>	VU
Snölav	<i>Flavocetraria nivalis</i>	
Sotlav	<i>Acolium inquinans</i>	s
Sotriska	<i>Lactarius lignyotus</i>	s
Spadskinn	<i>Stereopsis vitellina</i>	VU
Spillkråka	<i>Dryocopus martius</i>	NT
Spindelblomster	<i>Neottia cordata</i>	s
Sprickporing	<i>Diplomitoporus crustulinus</i>	VU
Späd skorpionmossa	<i>Scorpidium cossonii</i>	

Spädstarr	<i>Carex disperma</i>	s
Stenbär	<i>Rubus saxatilis</i>	
Stensöta	<i>Polypodium vulgare</i>	
Stictis		
Stiftgelélav	<i>Collema furfuraceum</i>	NT
Stjärntagging	<i>Asterodon ferruginosus</i>	NT
Stor aspticka	<i>Phellinus populicola</i>	s
Stor fickmossa	<i>Fissidens adianthoides</i>	
Stor skedmossa	<i>Calliergon giganteum</i>	
Strimspindling	<i>Cortinarius glaucopus</i>	s
Strutbräken	<i>Matteuccia struthiopteris</i>	s
Strätta	<i>Angelica sylvestris</i>	
Strätta	<i>Angelica sylvestris</i>	
Stuplav	<i>Nephroma bellum</i>	s
Större hackspett	<i>Dendrocopos major</i>	
Svart taggsvamp	<i>Phellodon niger</i>	NT
Svart trolldruva	<i>Actaea spicata</i>	s
Svartfjällig musseron	<i>Tricholoma atosquamosum</i>	VU
Svarthö	<i>Bartsia alpina</i>	
Svartknoppsmossa	<i>Catoscopium nigratum</i>	
Svartvit taggsvamp	<i>Phellodon connatus</i>	NT
Svavelrika	<i>Lactarius scrobiculatus</i>	s
Tagelstarr	<i>Carex appropinquata</i>	
Tajgataggsvamp	<i>Phellodon secretus</i>	VU
Tallfingersvamp	<i>Ramaria eosanguinea</i>	s
Tallgråticka	<i>Boletopsis grisea</i>	VU
Tallrisk	<i>Lactarius musteus</i>	NT
Tallstockticka	<i>Osmoporus protractus</i>	VU
Talltaggsvamp	<i>Bankera fuligineoalba</i>	NT
Tallticka	<i>Porodaedalea pini</i>	NT
Talltita	<i>Poecile montanus</i>	NT
Tallört (aggregat)	<i>Hypopites monotropa</i> agg.	
Tibast	<i>Daphne mezereum</i>	s
Tickmussling	<i>Antrodia heteromorpha</i>	
Tjäder	<i>Tetrao urogallus</i>	
Tofsmes	<i>Lophophanes cristatus</i>	
Toppvaxskivling	<i>Hygrocybe conica</i>	s
Torta	<i>Lactuca alpina</i>	
Trattaggsvamp	<i>Phellodon tomentosus</i>	
Tretåig hackspett	<i>Picoides tridactylus</i>	NT
Trådbrosklav	<i>Ramalina thrausta</i>	EN
Trådfräken	<i>Equisetum scirpoides</i>	s
Trådticka	<i>Climacocystis borealis</i>	s
Tvillingspindling	<i>Cortinarius metarius</i>	VU
Tvåblad	<i>Neottia ovata</i>	s
Ullticka	<i>Phellinidium ferrugineofuscum</i>	NT

Ulltickeporing	<i>Skeletocutis brevispora</i>	VU
Ulotor	<i>Ulota</i>	
Underviol	<i>Viola mirabilis</i>	s
Vaddporing	<i>Anomoporia kamtschatica</i>	NT
Varglav	<i>Letharia vulpina</i>	NT
Vass	<i>Phragmites australis</i>	
Vaxskivlingar	<i>Hygrophorus s.lat.</i>	
Veckticka	<i>Flavidoporia pulvinascens</i>	NT
Vedflamlav	<i>Ramboldia elabens</i>	NT
Vedflikmossa	<i>Lophozia guttulata</i>	NT
Vedskivlav	<i>Hertelidea botryosa</i>	NT
Vedsäckmossa	<i>Calypogeia suecica</i>	VU
Vedticka	<i>Fuscoporia viticola</i>	s
Vedtrappmossa	<i>Crossocalyx hellerianus</i>	NT
Videsparv	<i>Emberiza rustica</i>	NT
Violettgrå tagellav	<i>Bryoria nadvornikiana</i>	NT
Violmussling	<i>Trichaptum laricinum</i>	NT
Violspindling	<i>Cortinarius violaceus s.lat.</i>	
Violspindling	<i>Cortinarius violaceus s.lat</i>	
Vispstarr	<i>Carex digitata</i>	
Vitgrynig nållav	<i>Chaenotheca subroscida</i>	NT
Vitmosslav	<i>Icmadophila ericetorum</i>	
Vitplätt	<i>Chaetodermella luna</i>	NT
Vitskaftad svartspik	<i>Chaenothecopsis viridialba</i>	NT
Vågbandad barkbock	<i>Semanotus undatus</i>	s
Vårärt	<i>Lathyrus vernus</i>	s
Ädelspindlingar	<i>Cortinarius subgen. Phlegmacium</i>	
Äggvaxskivling	<i>Hygrophorus karstenii</i>	NT
Ängsklocka	<i>Campanula patula</i>	
Ängsnycklar	<i>Dactylorhiza incarnata</i>	
Ärenpris	<i>Veronica officinalis</i>	
Ögonpyrola	<i>Moneses uniflora</i>	s
Örnbräken	<i>Pteridium aquilinum</i>	
	<i>Nesolechia oxyspora</i>	NE

Bockströmmen, Ammerån

Länsstyrelsen
Jämtlands län

Telefon: 010-225 30 00
jamtland@lansstyrelsen.se
www.lansstyrelsen.se/jamtland